



# Országgyűlési Napló

*Kövér László és dr. Hiller István*  
elnöklete alatt

Jegyzők: *Hiszékeny Dezső, dr. Szűcs Lajos*



Tárgyai	Hasáb
<b>Az ülésnap megnyitása</b> .....	89
<b>Megemlékezés a Nemzeti Összetartozás Napjáról</b> .....	89
<b>Megemlékezés elhunyt volt országgyűlési képviselőről</b> .....	90
<b>Napirend előtti felszólalók:</b>	
<b>Dr. Hiller István</b> (MSZP) .....	91
<b>Potápi Árpád János</b> , a Miniszterelnökség államtitkára .....	92
<b>Gyuresány Ferenc</b> (DK).....	94
<b>Németh Szilárd István</b> honvédelmi minisztériumi államtitkár .....	95
<b>Szávay István</b> (Jobbik) .....	97
<b>Dömötör Csaba</b> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára .....	98
<b>Szabó Timea</b> (Párbeszéd) .....	101
<b>Dr. Rétvári Bence</b> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára .....	103
<b>Dr. Szél Bernadett</b> (LMP) .....	105
<b>Dr. Rétvári Bence</b> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára .....	107
<b>Harrach Péter</b> (KDNP) .....	109
<b>Dr. Rétvári Bence</b> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára .....	110
<b>Kocsis Máté</b> (Fidesz).....	112
<b>Dömötör Csaba</b> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára .....	114
<b>Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:</b>	
<b>Hiszékeny Dezső</b> jegyző .....	116
<b>A köztársasági elnök átiratának ismertetése államtitkárok kinevezéséről:</b>	
<b>Dr. Szűcs Lajos</b> jegyző .....	116
<b>Döntések határozati házsabályi rendelkezésektől való eltérésről</b> .....	117
<b>Az ülés napirendjének elfogadása</b> .....	118
<b>Ügyrendi kérdésben felszólaló:</b>	
<b>Dr. Szél Bernadett</b> (LMP) .....	118
<b>Az Interparlamentáris Unió Magyar Nemzeti Csoportjának megalakításáról szóló határozati javaslat határozathozatala</b> .....	
	119
<b>Az Országgyűlés jegyzőjének megválasztása:</b> .....	
/Dr. Simicskó István jegyző/	119
<b>Bizottsági tisztségviselők és tagok megválasztása</b> .....	119
<b>Interpellációk</b>	
<b>Jakab Péter</b> (Jobbik) – a miniszterelnökhöz - „A lopott pénz visszajár, ugye?” címmel .....	120
<b>Tállai András</b> pénzügyminisztériumi államtitkár válasza .....	122
Viszonzválasz:	
<b>Jakab Péter</b> (Jobbik) .....	123
Határozathozatal .....	123
<b>Korózs Lajos</b> (MSZP) - a belügyminiszterhez - „A legszegényebbeket még a téli rezsicsök-kentésből is kihagyják?” címmel.....	124
<b>Pogácsás Tibor</b> belügyminisztériumi államtitkár válasza .....	124
Viszonzválasz:	
<b>Korózs Lajos</b> (MSZP) .....	126
Határozathozatal .....	126

<b>Arató Gergely</b> (DK) - a miniszterelnökhöz - „A választás tisztaságáról” címmel.....	126
<b>Dr. Völner Pál</b> igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza .....	127
Viszonzválasz:	
<b>Arató Gergely</b> (DK).....	129
Határozathozatal .....	129
<b>Demeter Márta</b> (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hogyan védi meg a kormány a magyar családokat a kilakoltatástól?” címmel .....	129
<b>Dr. Völner Pál</b> igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza .....	131
Viszonzválasz:	
<b>Demeter Márta</b> (LMP).....	132
Határozathozatal .....	133
<b>Dr. Mellár Tamás</b> (Párbeszéd) - a pénzügyminiszterhez - „Miért ködösít a kormány? Miért nem hajlandók eltörölni a veszteséges letelepedési kötvényprogramot?” címmel .....	133
<b>Tállai András</b> pénzügyminisztériumi államtitkár válasza .....	134
Viszonzválasz:	
<b>Dr. Mellár Tamás</b> (Párbeszéd) .....	135
Határozathozatal .....	136
<b>Dr. Vitányi István</b> (Fidesz) - az igazságügyi miniszterhez - „Kinek az érdekében befolyásolják a bíróságok ítélezését Magyarországon?” címmel .....	136
<b>Dr. Völner Pál</b> igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza .....	137
Viszonzválasz:	
<b>Dr. Vitányi István</b> (Fidesz).....	138
<b>Z. Kárpát Dániel</b> (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Ki állítja meg a szociális katasztrófát?” címmel .....	138
<b>Dr. Völner Pál</b> igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza .....	139
Viszonzválasz:	
<b>Z. Kárpát Dániel</b> (Jobbik).....	141
Határozathozatal .....	141
<b>Harrach Péter</b> (KDNP) – az emberi erőforrások miniszteréhez - „Milyen változásokat hoz a 2018-as év a családok életében?” címmel .....	141
<b>Novák Katalin</b> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkárának válasza .....	142
Viszonzválasz:	
<b>Harrach Péter</b> (KDNP) .....	144
<b>Azonnali kérdések és válaszok órája</b>	
<b>Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról</b> .....	144
<b>Dr. Varga-Damm Andrea</b> (Jobbik) - igazságügyi miniszternek - „A mi gyermekeinknek is jár minden védelem!” címmel.....	144
<b>Dr. Völner Pál</b> igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza .....	145
Viszonzválasz:	
<b>Dr. Varga-Damm Andrea</b> (Jobbik) .....	146
<b>Dr. Völner Pál</b> igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	146
<b>Bangóné Borbély Ildikó</b> (MSZP) - az emberi erőforrások miniszterének - „Mi zajlik az EMMI-ben?” címmel.....	147
<b>Dr. Rétvári Bence</b> , az Emberi Erőforrások Minisztérium államtitkárának válasza .....	148
Viszonzválasz:	
<b>Bangóné Borbély Ildikó</b> (MSZP) .....	148
<b>Dr. Rétvári Bence</b> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára .....	149
<b>Varju László</b> (DK) - a pénzügyminiszternek - „Hol a pénz?” címmel .....	150
<b>Tállai András</b> pénzügyminisztériumi államtitkár válasza .....	150

Viszonzválasz:	
<b>Varju László</b> (DK).....	151
<b>Tállai András</b> pénzügyminisztériumi államtitkár .....	151
<b>Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról</b> .....	152
<b>Szabó Szabolcs</b> (LMP) - az innovációért és technológiáért felelős miniszternek - „Mikor utazhatunk végre korszerű, a menetrendet tartani tudó Hévvél Csepelen?” címmel .....	152
<b>Cseresnyés Péter</b> innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár válasza .....	153
Viszonzválasz:	
<b>Szabó Szabolcs</b> (LMP) .....	154
<b>Cseresnyés Péter</b> innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár .....	154
<b>Tordai Bence</b> (Párbeszéd) - az innovációért és technológiáért felelős miniszternek - „Tényleg ennyire fogalmatlan a Kormány?” címmel.....	155
<b>Cseresnyés Péter</b> innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár válasza .....	156
Viszonzválasz:	
<b>Tordai Bence</b> (Párbeszéd) .....	156
<b>Cseresnyés Péter</b> innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár .....	157
<b>Bóna Zoltán</b> (Fidesz) - az igazságügyi miniszternek - „Milyen nehézséget okoznak az ellenzéki pártok és az általuk rendszeresen védett Soros György szervezetei a migráció elleni küzdelemben?” címmel .....	158
<b>Dr. Völner Pál</b> igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza .....	158
Viszonzválasz:	
<b>Bóna Zoltán</b> (Fidesz) .....	159
<b>Dr. Völner Pál</b> igazságügyi minisztériumi államtitkár .....	160
<b>Mirkóczki Ádám</b> (Jobbik) - a miniszterelnöknek - „Mi a fontosabb: a pénz vagy a magyar emberek akarata?” címmel .....	160
<b>Gulyás Gergely</b> , Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza.....	161
Viszonzválasz:	
<b>Mirkóczki Ádám</b> (Jobbik) .....	162
<b>Gulyás Gergely</b> , Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	162
<b>Nacsa Lőrinc</b> (KDNP) - Semjén Zsolt tárca nélküli miniszternek - „A nemzeti összetartozást a fiatalokban is erősíteni kell” címmel .....	163
<b>Soltész Miklós</b> , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza .....	163
Viszonzválasz:	
<b>Nacsa Lőrinc</b> (KDNP) .....	164
<b>Soltész Miklós</b> , a Miniszterelnökség államtitkára .....	165
<b>Korózs Lajos</b> (MSZP) - az emberi erőforrások miniszterének - „Mennyi kilakoltatás várható a moratórium lejáta után? Támogatja-e Ön, hogy ne lehessen gyermekes családokat elhelyezés nélkül az utcára tenni?” címmel .....	165
<b>Dr. Rétvári Bence</b> , az Emberi Erőforrások Minisztérium államtitkárának válasza .....	166
Viszonzválasz:	
<b>Korózs Lajos</b> (MSZP) .....	167
<b>Dr. Rétvári Bence</b> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára .....	167

## Kérdések

<b>Dr. Staudt Gábor</b> (Jobbik) - az igazságügyi miniszternek - „Mi lesz a bírósági rendszerrel?” címmel... ..	168
<b>Dr. Völner Pál</b> igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza .....	169
<b>Szabó Sándor</b> (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszternek - „Ugye megvalósul az előkészített tervek szerint a Klárafalva-Kiszombor települések közötti hiányzó kerékpárút szakasz megépítése?” címmel .....	170

<b>Cseresnyés Péter</b> innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár válasza .....	171
<b>Dr. László Imre</b> (DK) - az emberi erőforrások miniszterének - „Mit kíván tenni a Kormány a kórházak növekvő adósságállományával” címmel.....	171
<b>Dr. Rétvári Bence</b> , az Emberi Erőforrások Minisztérium államtitkárának válasza .....	172
<b>Schmuck Erzsébet</b> (LMP) - az innovációért és technológiáért felelős miniszternek - „Az elmulasztott 8 évük után a tárca, illetve a Légügyi Hivatal milyen intézkedéseket tervez a Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér környezetét érő terhelések csökkentése érdekében?” címmel .....	173
<b>Cseresnyés Péter</b> innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár válasza .....	174
<b>Burány Sándor</b> (Párbeszéd) - a Miniszterelnökséget vezető miniszternek - „Kétségbeejtő helyzet a metrópótló vonalán” címmel.....	175
<b>Dr. Orbán Balázs András</b> , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza.....	175
<b>Dunai Mónika</b> (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszterének - „Középpontban a családok!” címmel... ..	176
<b>Dr. Rétvári Bence</b> , az Emberi Erőforrások Minisztérium államtitkárának válasza .....	177
<b>Napirend utáni felszólaló:</b>	
<b>Ander Balázs</b> (Jobbik).....	178
<b>Farkas Sándor</b> agrárminisztériumi államtitkár .....	180
<b>Dr. Varga-Damm Andrea</b> (Jobbik).....	181
<b>Farkas Sándor</b> agrárminisztériumi államtitkár .....	183
<b>Ungár Péter</b> (LMP) .....	184
<b>Farkas Sándor</b> agrárminisztériumi államtitkár .....	185
<b>Demeter Márta</b> (LMP) .....	187
<b>Farkas Sándor</b> agrárminisztériumi államtitkár .....	188
<b>Dr. Keresztes László Lóránt</b> (LMP) .....	190
<b>Farkas Sándor</b> agrárminisztériumi államtitkár .....	192
<b>Gréczy Zsolt</b> (DK) .....	193
<b>Farkas Sándor</b> agrárminisztériumi államtitkár .....	194
<b>Schmuck Erzsébet</b> (LMP) .....	196
<b>Farkas Sándor</b> agrárminisztériumi államtitkár .....	197
<b>Z. Kárpát Dániel</b> (Jobbik).....	199
<b>Farkas Sándor</b> agrárminisztériumi államtitkár .....	201
<b>Képviselői eskütétel:</b>	
<b>Dr. Hadházy Ákos</b> (LMP) .....	202
<b>Az ülésnap bezárása</b> .....	204

#### **Az ülésen jelen voltak:**

GULYÁS GERGELY Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. ORBÁN BALÁZS ANDRÁS államtitkár, POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS államtitkár, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter, FARKAS SÁNDOR államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakának  
5. ülésnapja  
2018. június 4-én, hétfőn  
(13.10 óra - Elnök: Kövér László  
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: *(A teremben lévőek felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévőek is leülnek.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés tavaszi ülészakának 5. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri a munkánkat.

Tisztelt Ház! Ma június 4-e van. 98 esztendeje, hogy a **trianoni békeszerződés** aláírásával országunk történelmi területének kétharmada és magyar lakosságának egyharmada idegen hatalmak fennhatósága alá került. Nyolc esztendeje, hogy az Országgyűlés a nemzeti összetartozás melletti tanúságtételről szóló törvény elfogadásával június 4-ét a nemzeti összetartozás napjává nyilvánította.

98 esztendeje a korabeli európai nagyhatalmak államunkat életképtelenségre, nemzetünket pedig az önmagától való elidegenedésre ítélték. 1920. június 4-én Rakovszky István házelnök országgyűlési beszédében többek között azt mondta, idézem: „A kényszer hatása alatt ezt az úgynevezett békekötést aláírjuk. De a lehetetlen dolgokra senki sem kényszeríthető.”

A XX. század tragikus lehetetlenségeit a magyarság önmagából erőt merítve élte túl, nemzetünk csak ezáltal tudta megőrizni államát és lelki egységét. Ezen megtartóerő forrása, tisztelt képviselőtársaim, a nemzeti összetartozásunk tudata.

Nyolc esztendeje azért nyilvánítottuk június 4-ét a nemzeti összetartozás napjává, mert meggyőződésünk, hogy sem a bennünk mások által táplált bűntudatra, sem az önmagunkon elhatalmasodó sérelmi tudatra a XXI. században jövőt építeni nem lehet. Meggyőződésünk, hogy a nemzetét nem kiszolgáltató, hanem szolgáló állam eszménye és a magyarság lelki egységét biztosító nemzeti összetartozás tudata nemcsak a múlt értékes és megszenvedett öröksége, hanem a jövőnk elengedhetetlen biztosítója is. A múlt és a jövő ugyanis szorosán összefügg.

Trianonban hárommillió magyar embert fosztottak meg azon jogától, hogy eldönthesse, kivel akar együtt élni a szülőföldjén, megkérdezésük nélkül, a fejük fölött léptették át az országhatárokat, és taszították őket az emberi méltóságukat mai napig korlátozó kisebbségi sorba.

Napjainkban vannak, akik Európa minden nemzetét meg akarják fosztani azon joguktól, hogy eldönthessek, kivel akarnak együtt élni a szülőföldjükön. Vannak, akik az európai nemzetek megkérdezése nélkül az illegális migráció eszközével akarják átalakítani az európai térséget.

Trianonban a magyar államot akarták elsorvasztani a győztesek, napjainkban azonban vannak, akik minden európai államot el akarnak sorvasztani, beleértve az egykori győztesek államait is.

Az előttünk álló időkben a nemzeti összetartozás nemcsak a magyarság, hanem minden európai nemzet, ezáltal pedig az egyenjogú európai nemzeti államok együttműködésére épülő Európai Unió számára is nélkülözhetetlen erőforrást jelenthet. Európa nem a nemzeti érdekek és értékek felszámolásával, hanem csak azok harmonizálásával révén tud talpon maradni a világhatalmi küzdelmekben.

Mi, magyarok, az első világháború legnagyobb vesztesei, 98 esztendő után ugyanazt kívánjuk az egykori győzteseknek, mint önmagunknak: józan nemzeti öntudatot és nemzetközi együttműködésre nyitott, cselekvőképes nemzeti államot.

Az Országgyűlés nevében ezen a napon hálával, elismeréssel és köszönettel tartozunk és fejezem ki elismerésünket mindazon honfitársainknak, akik az elmúlt évszázadban - éljenek bárhol a Kárpát-medencében vagy a nagyvilágban - életüket áldozták magyarságukért, vagy életük munkáját szentelték a magyar nemzeti összetartozás megőrzésének és erősítésének.

Isten óvja Magyarországot és minden magyar embert a szülőföldjén! *(Taps.)*

Tisztelt Ház! Ismételen szomorú kötelességemnek teszek eleget azzal, hogy tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést arról, hogy Rozgonyi Ernő volt **képviselőtársunk** életének 85. évében **elhunyt**.

A budapesti születésű Rozgonyi Ernő politikai pályafutása során első alkalommal 1998 és 2002 között a MIÉP országos listájáról szerzett mandátummal lett a párt országgyűlési képviselője és frakcióvezető-helyettese. Ezt követően 2010 és 2012 között a Jobbik Magyarországért Mozgalom színeiben, majd 2012-től 2014-ig független képviselőként dolgozott a magyar parlamentben.

Az Országgyűlésben eltöltött idő alatt több bizottság munkájában is szerepet vállalt, többek között a Számvevőszéki és költségvetési bizottság alelnökeként, ellenőrzési feladatot ellátó albizottsága elnökeként, illetve a Gazdasági és informatikai, a Fenntartható fejlődés, a Területfejlesztési és a Foglalkoztatási és munkaügyi bizottság tagjaként dolgozott.

Kérem önöket, hogy néma felállással adózzunk elhunyt képviselőtársunk emlékének. *(A teremben lévőek néma felállással adóznak az elhunyt emlékének.)* Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy Bósz Anett képviselő asszony 2018. május 18-án kilépett a Párbeszéd Magyarországért Párt országgyűlési képviselőcsoportjából. A továbbiakban független képviselőként folytatja munkáját.

Tájékoztatom Önöket, hogy Szabó Timea frakcióvezető asszony, a Párbeszéd Magyarországért országgyűlési képviselőcsoportjának vezetője 2018. május 20-án bejelentette, hogy Mellár Tamás képviselő úr a házszabály 5. § (4) bekezdése szerint meg-

határozott határidő alatt csatlakozott a Párbeszéd Magyarország párt képviselőcsoportjához. A frakció létszáma így eléri a házszabály 2. § (1) bekezdésében meghatározott minimális létszámot, ezért a képviselőcsoport nem szűnik meg.

Bejelentem továbbá, hogy Karácsony Gergely Szilveszter képviselő úr május 28-án, Gémesi György képviselő úr pedig május 30-án arról tájékoztattak, hogy képviselői mandátumaikról lemondanak.

Bejelentem, hogy az országgyűlési képviselők létszáma jelenleg 197 fő.

Tájékoztatom Önöket, hogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom országgyűlési képviselőcsoportja Dúró Dóra képviselő asszonyt a képviselőcsoportból kizárta. A továbbiakban független képviselőként folytatja munkáját.

Bejelentem, hogy Fülöp Erik képviselő úr 2018. május 22-én arról tájékoztatót, hogy a vele szemben fennálló összeférhetlenségi okot megszüntette, így a képviselői megbízatásából eredő jogait gyakorolhatja, és javadalmazásra is jogosult.

Tájékoztatom Önöket, hogy Hajdu László DK-s képviselő úr 2018. május 30-án bejelentette, hogy a vele szemben fennálló összeférhetlenségi okot június 7-ei hatállyal szünteti meg, így képviselői megbízatásából eredő jogait ettől kezdve gyakorolhatja, továbbá javadalmazására is ettől az időponttól jogosult.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a két azonos taglétszámú képviselőcsoport a felszólalás sorrendjéről az 1/2018-2022. IÜB eseti jellegű állásfoglalásában meghatározott szempontok figyelembevételével megegyezett. Erre tekintettel 2018. július 4-étől 2020. április 8-áig a Demokratikus Koalíció képviselőcsoportjának, 2020. április 9-étől a ciklus végéig a Lehet Más a Politika képviselőcsoportjának felszólalni kívánó képviselője kap elsőként szót - mármint egymáshoz viszonyítva.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Hiller István képviselő úr, az MSZP részéről: „Emlékezet és jövő június 4-én.” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Az európai történelemben és a modern korban, a teljes történelemben egy béke akkor tölti be a szerepét, ha nyugalmat hoz egyénnek, emberek egymás közti viszonyában, ember és közösség kapcsolatában és államok egymás közötti viszonyában. A 98 évvel ezelőtt aláírt, majd órapontossággal - merthogy 16 óra 23 perckor kellett aláírni - megkötött trianoni békeszerződés a mi megítélésünk szerint ezt a szerepet nem töltötte be.

Nekünk, magyaroknak, mindannyiunknak nemzeti tragédia, éljünk akár az anyaországban vagy bárhol a világban, élő fájdalom, történészként azt mondhatom: egy igazságtalan béke.

Ám ha mégis megpróbálunk kilépni a szubjektív körből, és föltesszük a kérdést, hogy ha nem saját

szemszögünkben nézzük, akkor ez a béke megváltozik-e, változik-e az értékelése, a trianoni békekötés, tisztelt képviselő asszonyok és képviselő urak, ha hosszú folyamatokat nézünk, egy több évszázados európai tradíciót rúgott föl. Az európai hagyomány ugyanis az évszázadokkal korábban és évszázadokon keresztül vallott gyakorlat; azok, akik a modern Európa létrehozását tudatosan gondolták, akarták, írták le és aztán fektették a gyakorlatba - nem véletlen, hogy az Európai Unió központjában az egyik központi terem az egyik ilyen nagy gondolkodó, Justus Lipsius nevét viseli, vagy éppen a nemzetközi jog atyja, Hugo Grotius, aki először írta le, hogy hogyan érdemes és hogyan lehet tartós békét kötni -, egy másfajta gyakorlatra hívták föl a figyelmet.

(13.20)

Európában kétféle módon lehet békét kötni. Az egyik a *vae victis* alapú béke, amikor a győztes a legyőzöttet megalázza, szimbolikusan és tartalmilag; nem egyszerűen csak él győztesi jogával, hanem hosszú távon is kívül rekeszti a legyőzöttet az általa létrehozott rendszer egészéből. És van egy másik - a XVII. században a modern Európa létrehozásakor az alapítók ezt javasolták -, amikor is a győztes megpróbálja nem megalázni a vesztest. Azt írták: tedd a rendszer részévé, adj neki teret, tedd érdekeltté abban, hogy a béke fennmaradjon és a béke erősödjön. Az a helyzet, hogy a XVII. században, amikor az első világháborúnak nevezett, három évtizeden keresztül tartó nagy konfliktust lezárták, először ezt alkalmazták, és tartós volt.

Trianon előtt durván egy évszázaddal egy másik nagy európai világháborút, a napóleoni háborúkat hasonlóképpen zárták le, a vesztest nem megalázza, hanem a rendszerbe integrálva. Egy évszázad után Trianon ezt a hagyományt felrúgta, ezért azt kell mondani, függetlenül attól, hogy ha valaki ezt nem magyarként, hanem történelmi folyamat eredményeként nézi, ez egy rossz és színvonalatlan béke.

Ugyanakkor meg kell érteni és meg kell értetni, hogy a mi felfogásunk szerint a magyarság és európaiság gondolata és tartalma összekötődik. Akkor tudjuk az országot és a nemzetet előbbre vinni, ha alakítani, formálni, de mindenképpen részeként akarjuk alakítani és formálni Európát és azt a közösséget, amelyet ma Európai Uniónak nevezünk. Ezért 98 évvel Trianon után, egy igazságtalan és színvonalatlan béke után közösen érdemes büszke magyarként és büszke európaiként gondolkodni a jövőről. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps.)*

ELNÖK: Potápi államtitkár úr jelentkezett szó-lásra. Parancsoljon!

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Parlament! 1920. június 4-én délután, Trianonban írták alá a trianoni békediktá-

tumot. Magyar részről Benárd Ágost küldöttségvezető, Drasche-Lázár Alfréd rendkívüli követ, államtitkár írta alá a békeszerződést, amely 1920 novemberében került a parlament elé, illetve akkor iktatták törvénybe.

A magyar nemzetgyűlésben nem ült olyan képviselő, aki a békeszerződést ne érezte volna mélyesen igazságtalannak. A szónokok sorra kifejtették, miért is lehetetlen elfogadni azokat a feltételeket, amelyeket a nagyhatalmak Magyarországra róttak, miért is elképzelhetetlen belenyugodni abba, hogy az ország területének kétharmada és lakosságának háromötöde, valamint a magyar nemzet egyharmada kerül a szomszédos államokhoz. Az ülésen gróf Teleki Pál miniszterelnök is szólásra emelkedett, és a keserű hangokra reagálva a következőket mondta: „Én nem hiszem, hogy reményvesztetten kellene itt állnunk (...). Ebben a nemzetben életerő van. Ez a nemzet élni akar (...).”

Mi, magyarok a történelem viharos évszázadaiban megtanultuk, hogy megmaradásunk nem a körülményektől függ, hanem attól, hogy mennyi erőtartalékunk van, mennyi életerőnk van. Reményik Sándor sorai mondják el, illetve írja le: „Nekik ott túl maradt egy kis hazájuk, nekünk itt semmink. Semmink sem maradt, csak az, hogy néha gondolhatunk rájuk.” Mégis úgy gondoltuk nyolc évvel ezelőtt, hogy nemcsak a veszteségekre kell immáron tekintenünk, hanem a meglévő erőforrásokra is, amelyekből újra és újra erőt tudunk meríteni, amiből meg tudunk újulni, és amiből lehet építkezni, amiből tudunk gyarapodni. Ezért a nemzeti összetartozás melletti tanúságtételről szóló törvényt két képviselőtársunk, Kövér László és Semjén Zsolt nyújtották be nyolc évvel ezelőtt a parlament elé, és azt a parlament május 31-én fogadta el. Támogatta a Fidesz, a KDNP és a Jobbik frakciója, az MSZP-ből 55-en nem nyomtak gombot, illetve az LMP-ből 12-en tartózkodtak. Köszönöm szépen képviselő úr felszólalását, viszont meg kell jegyezni, hogy képviselő úr sem fogadta el ezt a törvényjavaslatot, illetve nem szavazott a kettős állampolgárságról szóló törvényről sem.

Én azt gondolom, hogy a 2010-es kormányváltás nem egyszerű kormányváltás volt, hanem a nemzetpolitikában egy radikális váltásról beszélhetünk. 2010-2014 között létrehoztuk azt a keretrendszert, amely keretszerben ma is működik a nemzetpolitika. A keretrendszert elsősorban szimbolikus jelentőségű törvények alkotják, akár a nemzeti összetartozás napjáról van szó, akár a kettős állampolgárságról, akár az új alkotmányunkról, az Alaptörvényről, akár pedig arról, hogy a határon túli magyarságnak is megadatott az, hogy a magyar politikai életbe tevőlegesen is bele tudjon szólni, hiszen választójoga van. Erre a nemzetpolitikára alapozva tudtuk megkezdeni azt a támogatáspolitikát az elmúlt négy esztendőben, amely támogatáspolitikának köszönhetően megkezdődött a szülőföldön való boldogulás segítése a Kárpát-medencében. Szűken vett támogatásainkat, a kulturális, oktatási, egyházi támogatásokat az elmúlt

időszakban megtízszereztük, hiszen az MSZP utolsó teljes évében 9,1 milliárd forintot költött erre, mi pedig a legutóbbi évben körülbelül 100 milliárdot tudtunk erre fordítani; s ezenkívül pedig beindultak azok a gazdaságfejlesztési programok, amelyek egy jóval magasabb szintre emelték a nemzetpolitika támogatását.

Úgy gondolom, hogy mind mi, magyarországi magyarok, mind pedig a határon túli magyar közösségek büszkék lehetnek a magyar kormányra, büszkék lehetnek Magyarországra, s mindannyian büszkék lehetünk az elmúlt években elért sikereinkre. Kérem az ellenzéket (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), hogy amikor nemzetpolitikáról lesz szó a következő négy évben, mindig támogassák a közös, egységes óhajokat. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Gyurcsány Ferenc frakcióvezető, a DK részéről. Megadom a szót.

GYURCSÁNY FERENC (DK): Tisztelt Országgyűlés! Ellenzéki politikusként, egy olyan párt frakcióvezetőjeként, amely továbbra is azt gondolja, hogy a mintegy két hónappal ezelőtti választás nem volt sem szabad, sem tisztességes, nyilvánvalóan akár önök, akár a mi választóink is megkérdőjelezzük, hogy na, jó, de akkor mi a csudát fogunk csinálni egy ilyen parlamentben. Dacára annak, hogy mit gondolok erről a választásról - önök ezt nagyjából ismerik, vagy engem ismerve gondolhatják, hogy mit gondolok erről -, az kétségtelen, hogy nagyjából 2,5 millió ember szavazott a kormánypártokra. Ez nem kevés.

(13.30)

Ez akkor sem kevés, ha ennél valamivel többen szavaztak arra, hogy az vagy ez a kormány ne folytasza a munkáját; ha úgy tetszik, pokolba kívánták ezt a kormányt. A Jobbiktól a Párbeszédig bezárólag a mögöttük lévő szavazók, nyilván beleértve a Demokratikus Koalíció szavazóit, ugyanakkor képviselni kell. El kell mondani, hogy ők egy másfajta Magyarországon gondolkodnak.

Mi ezekkel az emberekkel a hátunk mögött - most ez a legfontosabb, amit el szeretnék önöknek mondani - nem kívánunk részt venni abban a háborúban, amit az önök kormánya és az önök miniszterelnöke folytat az elmúlt években, amire felfűzte az egész politikáját. Ez az ő háborúja, és nem a mi háborúnk. Én ezt a háborút megalapozatlan, hazugságokkal teli félrevezetésnek gondolom, bizonyos értelemben nemzetörlőnek. Tévedés ne essék, nem azért, mert nem gondolom azt, hogy az elmúlt időszak egyik legnagyobb kihívása az a menekültáradat, amellyel az elmúlt időszakban találkoztunk. Dehogynem! Ez egy kihívás.

De azt igen, hogy amire a háborús logika épül, az nem igaz. Nem tudok egyetlenegy olyan számotte-



vó magyar politikust sem, aki mindenkit be akarna fogadni Magyarországon. Nem tudok! Nem ismerek olyan nemzetközi intézményt, amely arra kötelezné Magyarországot, hogy kötelezően telepítsen be tömegeket. Nem ismerek! És végképp nem ismerek senkit, aki Magyarországtól el szeretné venni azt a jogot, hogy ő maga döntse el, hogy kinek ad új ott-hont, és kinek nem - mert ez az igazság.

De van azért ennél egy fontosabb dolog is. Az tudniillik, hogy ez a háború fölemesztí az ország energiáját, hogy arról beszéljen, ami az ország előtt áll. Én nem tudom, önök hogyan látják ezt a világot, én sok tekintetben olyan kiszámíthatatlan változások sorát látom, a robotikától a géntechnológiáig, ami alapvetően meg fogja változtatni az önök meg a mi életünket, meg a gyerekeink életét is, és mi erről nem beszélünk egymással. Háborús logika uralja a magyar közbeszédet, és ez a háborús logika emészti fel a nemzet erejét ahelyett, hogy értelmes, okos, ad absurdum, tudományos megalapozottsággal készüljünk arra, hogy mi fog történni ezzel az országgal ebben az új világban, mert nem olyan lesz, mint tegnap. Ennek a kormánynak az energiáját a jelen és a múlt köti le, a holnapból meg mintha semmit nem értene.

És hát, mi tagadás, egy olyan pártnak a képviselőjében, amely történelmi értelemben hisz és támogatja az európai egyesült államok eszméjét, megrettenve figyelem, hogy egy ilyen kihívásra Magyarország mai vezetői nem Európa többi nemzetének vezetőjével vagy nemzeteivel közösen akarnak választ adni, sőt azt kockáztatják, hogy veszélybe kerüljön az a történelmi teljesítmény, amit elértünk, hogy az európai közösség részei lettünk. Ha én küzdeni szeretnék, és a DK küzdeni szeretne, akkor van itt elég küzdenivaló. Nem vitatok semmit, de azt állítom, hogy nyomorúságos sorban élnek emberek sokaságai, hogy tehetséges gyerekek – milyen szegény! – ma nem mehetnek úgy egyetemre, ahogy 30-40 éve; könnyebb volt eljutni ad absurdum a mai miniszterelnöknek vagy nekem. Ha most élnénk, akár ő, akár én, azt hiszem, nem mehetnének egyetemre. Hogy nem lehet tisztességgel gyógyulni, hogy nem elég a fizetés, hogy dörgölőzni kell a hatalmon lévőkhez, ha sikeres akarsz lenni - szóval, ez egy másik Magyarország!

Azt javaslom magunknak, önöknek - mi ezt fogjuk képviselni -, hogy a háborús logika helyett a jövőt építő tisztességes politikát építsünk. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szávay István képviselő úr... *(Jelzésre:)* A kormány kíván reagálni. Ki kíván reagálni? Államtitkár úr, parancsoljon, öné a szó.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Még nem ismerem teljesen a rendet, hogy be kell-e jelentkezni vagy nem. Én követtem el a hibát azzal, hogy nem jelentkeztem be; de nagy hibát nyilván

nem, hiszen nem is tudom, hogy mit akart mondani Gyurcsány Ferenc.

De az mégiscsak megdöbbenő, hogy az ön megemlékezése az ellenzék és a kormány gyakorlatilag csaknem egyhangú, de párbeszédre törekvő és a nemzet egységét kifejező megemlékezése után ma, június 4-én, a 98. évfordulón, és ha úgy tetszik, nyolc éve a nemzeti összetartozás napján az a volt miniszterelnök szólal meg, aki 2004 novemberében boszszúból megszüntette a Magyar Állandó Értekezletet, majd egy héttel később itt ültünk a parlamentben jó néhányan, amikor az utolsó Magyar Állandó Értekezlet 13 határon túli magyar képviselő szervezete eljött ide és elmondta, hogy miért fontos számukra a kettős állampolgárság, és miért szeretnék kérni a parlamenttől, miért ne vigyük ki az utcára ezt a témát népszavazás formájában. Akkor a magyar miniszterelnök, aki itt ül mögöttem és felszólalt az előbb, és Gyurcsány Ferencnek hívták, azt mondta, hogy nem.

Sőt, abból a szempontból is szimbolikus, és ez jól mutatja az ő hozzáállását, ami viccesnek tűnik, de ha a mélyére nézünk a dolgoknak, akkor szerintem cseppet sem vicces, mert utána több éven keresztül tönkrevágta az országot az a gondolkodás, hogy itt a parlamentben nem összeforrt csontokat emlegetett, hanem összecsórt fontokat. Azt gondolom, ez neki és az ő pártjának egyértelműen meghatározza a gondolkodását. Jelesül azt a gondolkodást, amit most is kivetített, hiszen bevallotta és elmondta, sőt most már az egész ellenzék nevében beszélt, ha jól figyeltek, mert a Jobbiktól a Párbeszédig, a DK-n át mondta Gyurcsány Ferenc az előbb: idegen érdekeket akarnak szolgálni itt, a magyar parlamentben. *(Derültség az ellenzéki oldalon.)* S a magyar családok helyett az illegális bevándorlók vélt vagy valós jogait akarják képviselni a magyar emberek döntésével szemben.

Azt gondolom, hogy ez teljes egészében megemészthetetlen a magyar parlament számára, de nemcsak a magyar parlament számára, hanem a magyar emberek számára is, akik világosan megmondták Gyurcsány Ferencnek és csapatának, hogy hol a helye. Hiszen egy hónappal, másfél hónappal ezelőtt kétharmados felhatalmazást adtak a Fidesz-KDNP-nek arra, hogy azt a nemzeti, polgári, keresztény politikát folytassa, amit az azt megelőző nyolc évben is képviseltünk.

Úgyhogy én szeretném javasolni Gyurcsány Ferencnek, hogy próbálja meg ízlelgetni ezt a gondolatot, próbálja meg megemészteni, hogy a kormánynak és a parlament ezen patkójának Magyarország az első. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Szávay István képviselő úrnak, a Jobbik frakciója tagjának, „Aki nem volt még magyar, nem tudja, mi a fájdalom.” címmel elmondandó napirend előtti hozzászólásához. Parancsoljon!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem véletlenül választottam Dsida Jenő sorait felszólalásom címéül, a Jobbik ugyanis a magyar történelem egyik letragikusabb és legfájóbb dátumaként tekint 1920. június 4-ére. Ezen a napon az óriási véráldozatokkal járó vesztes világháború után a telhetetlen szomszédaink, a rövidlátó nagyhatalmak és még ki tudja, milyen, háttérben megbúvó erők szétzúzták a történelmi Magyarországot. A közvélekedéssel ellentétben nem a területünk kétharmadát, hanem egész pontosan 72 százalékát rabolták el tőlünk, 3,3 millió magyart, nemzetünk egyharmadát helyezték idegen uralom alá.

Nekünk, magyaroknak bizony konkrét tapasztalataink vannak arról, hogy milyen következményekkel járhat idegen népek tömeges betelepítése, akik a kereszténység védőpajzsaként elszenvedett példátlan vérvesztéseik pótlására kénytelenségből, de sok esetben bizony saját politikai és gazdasági elitünk szűklátókörűsége okán özönlöttek be hazánkba, hogy néhány generációval később már maguknak követeljék azt a földet, ahol a török elől menekülő nagyapáik letelepedtek és védelmet kaptak.

Sokan felteszik a kérdést, hogy miért kell ezzel foglalkozni, hiszen majdnem egy évszázada történt mindez. Mert sokan még ma is hajlamosak elfelejteni, hogy Trianon következményei a mai napig is velünk élnek, és alapvetően határozzák meg sorsunkat, hiszen ma is még minden negyedik-ötödik magyar gyermek az elszakított területeinken szülei. Emlékezni és emlékeztetni kell tehát. Ezért volt fontos lépés a nemzeti összetartozás napjának elfogadása, még akkor is, ha mi, jobbikosok úgy gondoljuk, hogy ezen a napon nem ünnepelni, hanem inkább emlékezni volna ildomos.

(13.40)

A mai napon ezért ismét benyújtjuk Farkas Gergely képviselőtársammal azon határozati javaslatunkat, miszerint a trianoni békediktátum aláírásának 100. évfordulójához közeledve kezdjük meg a felkészülést a környező országok vad ünneplésére, és állítsuk szembe igazságunkat az ő hazugságaikkal idehaza és nemzetközi téren is. Sajnos, javaslatunkat annak idején azzal söpörte le a kormánypárti többség, hogy majd tavaly októberben egy saját javaslatral állnak elő, erre azonban azóta sem került sor.

Mi ismét szeretnénk felhívni a figyelmet ennek az ügynek a fontosságára, hiszen már csak néhány hónap, és elérkezünk a Trianonhoz vezető események első állomásainak 100. évfordulójához, így például Károlyi Mihály ország- és nemzetvesztő kormányának megalakulásához, amely kormány hadügyminisztere akkor nem akart több katonát látni, amikor összes szomszédunk fegyverrel készült minél nagyobb szakitani a világháborúban kivézett Magyarország erőtlenségéből. De hamarosan itt van az

elszakadást kimondó nemzetgyűlések, Túrócszentmárton, Újvidék és Gyulafehérvár centenáriuma is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar nemzeti közösségek jogaiért folytatott küzdelemnek nagyon fontos mérföldköve a Minority Safe Packhez összegyűjtött egy és negyed millió európai aláírás. Ez önmagában azonban nem az autonómiához, hanem a jogbővítéshez és bizonyos nyelvi és nemzetiségi jogok garantálásához vezető út fontos lépése. A népek önrendelkezési jogának magasztos elve, amelyre hivatkozva a nagyhatalmak feldarabolták történelmi hazánkat, valójában a nemzetközi jog egyik legnagyobb hazugsága. 1920-ban ugyanis nekünk, magyaroknak nem járt az önrendelkezés joga, és bizony a mai napig sem jár. Erre ugyanis nincsenek nemzetközi garanciák, és sok esetben a szándék sem létezik.

Az autonómiát nekünk magunknak kell majd kiharcolnunk, hogy az olyan jól működő modellek, mint Dél-Tirol vagy az Åland-szigetek autonómiája Közép-Európa térségében is békét teremthessen az együtt lakó népek között.

Tisztelt Képviselőtársaim! A rendszerváltás óta minden kormánynak voltak ezen a téren mulasztásai, a 2010 utáninak is. A Jobbik álláspontja az az autonómia kapcsán, alapítása óta, hogy a tömbmagyarságnak területi, a szórványnak pedig kulturális autonómia jár. A Fidesz is ezt mondja egyébként, de leginkább csak itthon teszik ezt. Mi úgy gondoljuk, hogy ennek érdekében minden követ meg kell mozgatni, és nem csak Magyarországon befelé kommunikálni ebben az ügyben. A Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr által hangoztatott tételt ki kellene vinni, sőt már ki kellett volna vinni a kétoldalú és a nemzetközi szintre is. Ami másoknak jár, az nekünk is jár, abszolút egyetértünk ezzel. Folytassunk hát szabadságharcot az EU-ban, például a székely autonómia érdekében!

Tisztában vagyunk azzal, hogy milyenek a pártpreferenciák, milyen pártpreferenciákkal rendelkezik a külhoni magyarság, ez azonban számunkra soha nem volt pártpolitikai kérdés. A Jobbik úgy gondolja, hogy az autonómiaküzdelmek támogatása érdekében, de az elszakított területeinken élő magyarság ügyeit általánosságban véve is erősebb konszenzusra van szükség. Nem rajtunk fog múlni, államtitkár úr, ígérek. Erősebb konszenzusra van szükség nemcsak ennek hangoztatására, alapvető viták ugyanis az itt ülők között, leszámítva Gyurcsány Ferenc gyűlölködő és magyarellenes pártját, nyilvánvalóan nincsenek. *(Az elnök csenget.)*

Ellenzéki pártként a magyar nemzetpolitika konstruktív alakítói kívánunk lenni a következő ciklusban. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Dömötör Csaba államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr.

Amint képviselő úr is utalt rá, ma ünnepeljük a nemzeti összetartozás napját, amit egyébként 2010-ben foglalt törvénybe az Országgyűlés. Arra hívja fel ez a nap a figyelmünket, hogy minden magyar felelős minden magyarért. Ezt az alapelvet egyébként már az Alaptörvény is rögzíti, és sok kormányzati intézkedésnek volt az alapja. Például a határon túli nemzettársaink részt vehetnek a legfontosabb döntéseinkben, magas részvételük az áprilisi választáson azt is bizonyítja, hogy ezzel a lehetőséggel élnek is, függetlenül attól, hogy Gyurcsány Ferenc elvette volna tőlük ezt a jogot.

A külföldi magyaroknak biztosított támogatások mértéke, ön erről nem szólt, 2010-hez képest a tízszeresére nőtt, és ebbe most már célzott gazdaságfejlesztési támogatások is beletartoznak. Jó ideje fut a Határtalanul!-program is, ami célzott támogatást jelent abban az esetben, ha Magyarországon élő diákok, tanulók a határon túlra szeretnének osztálykirándulást szervezni. 2004. december 5-én, aznap este, sokan emlékezhetünk arra a napra, nem gondoltuk volna, hogy eljőhet az az idő, eljőhet az a nap, amikor már több mint 1 millió külföldi magyar tette le az állampolgársági esküt, és nagy büszkeség, hogy tavaly decemberre ezt is sikerült elérni. Tehát esélyünk van arra, hogy újra összetartozzon mindaz, amit a XX. század szétszakított.

Van egy kicsit furcsa érzése az embernek az előző felszólalásokat meghallgatva. Az az érzésünk, mintha volna egyfajta egyetértés a nemzeti összetartozás ügyében. De az a helyzet, hogy azért a tettek az elmúlt időszakban mást mutattak. Nem jó ezt mondani a nemzeti összetartozás napján, de mégiscsak az a helyzet, hogy az ellenzékre az elmúlt években a nemzetpolitikában nem nagyon számíhattunk. És nemcsak arra gondolok, amire már itt utaltam, hogy Gyurcsány Ferenc még a legutolsó választási kampány során is megvonta volna a szavazati jogot a külföldi magyaroktól, ezzel folytatták a magyarellenos politikát, hanem arra, hogy sok esetben ehhez a politikához, mindenféle belpolitikai megfontolások miatt, a Jobbik is felzárkózott.

Vona Gábor például nem szavazta meg a kettős állampolgárságról szóló törvényt, és ha jól idézzük fel, akkor a jelenlegi frakcióvezetőjük sem. Említette a kisebbségvédelmi kezdeményezést, bár az angol nevét említette, a Jobbik szervezetileg nem csatlakozott az aláírásgyűjtéshez, függetlenül attól, hogy egyéni szinten aláírták. De nem adott olyan jellegű szervezeti segítséget, amelyet egyébként sokan megtek. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)* Megteheték volna.

És ami még botrányosabb... *(Az elnök csenget.)* És ami még botrányosabb, semmilyen következménye nem volt annak a Jobbikon belül, amikor az egyik vezetőjük észak-amerikai indiánokhoz hasonlított a határon túli magyarokat, akiket egy marék üveggyönggyel meg lehet venni. *(Balla György: Így van.)* Ezt mondta, és semmilyen következménye nem lett.

És nem ez az egyetlen példa arra, hogy a Jobbik az elmúlt időszakban letért a nemzeti útról. Arra, hogy ez miért történt, sokféle megfejtés született, mindenesetre sokan várnának egy nemzeti alapú politizálást attól a párttól, amely jobboldaliként, konzervatívként és nemzeti pártként határozta meg magát még akkor, amikor alapították. De ettől az elmúlt időszakban látványosan elszakadt. 2003-ban, önök közül sokan emlékezhetnek erre, még úgy határozták meg magukat, mint egy erő, amely felvállalja a nemzeti gondolatot és a markáns jobboldaliságot. Ezzel szemben az elmúlt időszakban sok esetben az volt az érzésünk, hogy közelebb vannak az SZDSZ-hez, mint ehhez a gondolathoz. *(Folyamatos közbeszólások a Jobbik soraiból.)*

Annak, hogy letértek az útról, a következménye is egyértelmű, mert ára van annak, hogy meghatározó pillanatokban nem álltak a nemzeti ügyek mellé. Így nem támogatták a kormány...

ELNÖK: Indokolatlan az izgalom, uraim, indokolatlan.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: És az sem véletlen, hogy ezekben a napokban, éppen ezek következményeként kizárásokról, szakadásokról és feszült kongresszusról szólnak a jobbikos hírek. És engedje meg, hogy egy dolgot itt felhozzak! Mégis minősítő körülmény az, hogy Vona Gábor, aki ezt az egészet összehozta önöknek, lelécelt, nem vállalja a felelősséget, és megpróbálja rátolni önökre, annak minden pénzügyi, morális és jogi következményével együtt. Önöknek valószínűleg erről, ha a kamerák ki vannak kapcsolva, ugyanúgy megvan a véleményük.

Engedjék meg, hogy elmondjam még azt, hogy ebből a helyzetből van kiút, mégpedig az, ha újra az ország érdekeit tartják szem előtt. Olyan időszakban vagyunk, amikor erre minden lehetőségük meglesz, szeretnék ennyiben is reagálni arra, amit ön elmondott. Mert minden olyan képviselőre, minden olyan politikai pártra szükség van, amelyik az ország biztonságát, a szuverenitás védelmét és ezzel összefüggésben az ország további gyarodását tűzi a zászlajára. Egy ilyen politikához egyébként az is kell, hogy a pártjuk is független legyen, mert ebben az időszakban azért ez még nem biztosított. *(Az elnök csenget.)* Így hát csakis önökön múlik, hogy a nemzeti utat választják-e - a lehetőség adott.

Kívánjuk, hogy legyen erejük a megújuláshoz, és azt is kívánjuk, hogy mindez ne a baloldalon történjen meg. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Szeretném mindkét oldal képviselőinek figyelmét felhívni még a ciklus elején arra, hogy képzeljék bele magukat a másiknak a helyébe. Képzeljék el azt, hogy saját felszólalásukat milyen türelemmel kell végighallgatni a másik oldalon. Kérem, hogy nagyjából akceptálják egymás pozícióját, és ugyan-

olyan türelemmel hallgassák végig az államtitkár úr válaszát, mint amilyen türelemmel mi végighallgatuk az önökét. És a jövőre vonatkozóan is egy kérés kíván lenni, és itt most nem térek ki azokra a nivótlan bekiabálásokra, amelyek egyszerűen bármelyik képviselő úrral szemben tiszteletlenek lennének; sőt, bármelyik kocsmában azok lennének, nemhogy az Országgyűlésben.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ezek után Szabó Timeának adom meg a szót, aki aktuális ügyekről fog a PM frakciója nevében beszélni. Parancsoljon!

**SZABÓ TIMEA (Párbeszéd):** Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A nemzeti összetartozás napján essék szó a nemzeti összetartozás egy másik nagyon fontos aspektusáról, mégpedig a drasztikusan csökkenő születések számáról, arról, hogy egyre kevesebb magyar ember él hazánkban.

(13-50)

Talán nem lepek meg vele senkit, hogy a demográfiai helyzet most engem is éppen aktuálisan érint, egészen pontosan, mondjuk két hét múlva, remélhetőleg, de én és még sok millió magyar nő ezt az egész kérdést egészen máshogy közelítjük meg, mint önök. Amíg mi látjuk azt, hogy mi húzódik meg a nem születések mögött, addig sajnos maguk vagy kabarészin ten közelítik meg ezt a kérdést - vegyük például Németh Szilárd világot teleszűlős mondatait vagy éppen házelnök úr unokaszülős rendhagyó gondolatait -, vagy éppen vállalhatatlan nyilatkozatokat tesznek a nőkről és a gyermekvállalásról.

Nézzük egy pillanatra egyébként azt, hogy miről is beszélünk! A KSH szerint az élve születések száma idén márciusban az előző évhez képest 5,3 százalékkal csökkent, a halálozásoké pedig 12 százalékkal nőtt. A születések száma továbbra sem közelíti meg a 2008-as válság előtti szintet. Hogy lehetséges ez? Hogy lehetséges az, hogy nyolc év olyan kormányzás után, ahol maguk és Orbán Viktor folyamatosan azt hangoztatják, hogy mennyi mindent tettek a családokért, ilyen katasztrófális a helyzet? Az önök kormányzásának kudarcra teljesen világos ezen a téren, ezt maga Orbán Viktor is elismerte akkor, amikor hirtelen úgy döntött, hogy ki akar egyezni velünk. Csak az a baj, hogy maguknak és Orbán Viktornak fogalma nincsen arról, hogy hogyan egyezzen ki a nőekkel; a nőekkel és a férfiakkal egyébként, mert a születés és a szülés a legritkább esetben egyedül a nő döntése. Ez általában legalább két ember döntése.

Persze, tudjuk azt Orbán Viktorról, hogy nem azt kell nézni, hogy mit mond, hanem azt, hogy mit csinál. És maguk mit csináltak például három nappal ezelőtt? Az Európai Parlament plenáris ülésén a nők testi és lelki egészségének biztosításáról, a gazdasági és szociális jogokról, illetve a nők szerepvállalásának előmozdításáról szóló jelentést tárgyalták. Miközben a Fidesz, önök és a kormány gyerekszülésről beszél,

addig az európai képviselők éppen most hatodjára nem szavazták meg az Európai Parlamentben ezt a javaslatot.

De szintén a múlt héten jelent meg az, hogy bármelyik pillanatban az utcára kerülhet egy tiszaujvárosi édesanya, aki munka közben egy rossz munkagép miatt elveszítette a kezét, ezért nem tudja fizetni a hitelét, és ki fogják lakoltatni. De sajnos az ő esete nem egyedi. Nap mint nap hallunk olyan esetekről, amikor egyedülálló, többgyermekes édesanyákat kilakoltatnak, mert maguk nem segítenek nekik. Nap mint nap hallunk olyan eseteket, amikor csecsemőikkel otthon lévő édesanyákat rúgnak ki a munkahelyükről - az állítólagos védett munkahelyükről -, nem azért, mert azt mondják, hogy nincsen önökre szükség, hanem azért, mert hogy, hogy nem, valahogy megszűnik az a munkakör a munkahelyükön. De maguk nem a megélhetést akarják megoldani, nem a lakhatást akarják megoldani, hanem a kiszivárogtatott hírek szerint családpolitikai kutatóintézetet akarnak létrehozni, vagy éppen a harmadik gyerektől akarják csökkenteni a jelzáloghitel-tartozást. A harmadik gyerektől, amikor második gyermek sem születik már ebben az országban!

Tudják, képviselőtársaim, ott születnek gyerekek, abban az országban születnek gyerekek, ahol jó élni. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Nyugat-Európában?)* Ahol nem jó élni, ott nem születnek gyerekek; sajnos - lehet hőbörögni, de a számok ezt mutatják. A csökkenő születésszám ezt mutatja, és a bődületes kivándorlási adatok is ezt mutatják. 600 ezer ember, 600 ezer szülőképes korú felnőtt ment ki Magyarországról külföldre azért, mert itthon nem látják sem a gyermekvállalás lehetőségeit, sem a megélhetési lehetőségeit. Tudják, hogy hol születnek most Európában gyerekek? Hol emelkedik a születésszám? Valóban, ahogy itt elhangzott: Svédországban, Franciaországban, Írországban, Dániában - ott, ahol jó élni. És akkor mi van, államtitkár úr? Az van, hogy azok a kormányok tudják, hogy mit kell tenni, önök pedig nem.

Ma van a nemzeti összetartozás napja, képviselőtársaim, ez jelentse azt is, hogy Magyarországot tegyük végre egy élhető helyé, ahol jó gyermeket szülni; olyan helyé, ahol végre megemelik a tíz éve befagyasztott családi pótlékot, ahol egy 40 éves házaspárnak nem még mindig - húsz év után - a panellakás utáni hiteltörlesztőt kell nyögnie, ahol a szociális és bölcsődei dolgozók nem 100 ezer forintot visznek haza, ahol egy sérült gyermekét egyedül nevelő édesanya nem 60 ezer forintból hal éhen, hanem igenis méltányolják, hogy az életét feláldozza a gyermekéért, ahol a nők valóban tudnak részmunkaidőben dolgozni, vagy ahol végre önök ratifikálják a nők elleni erőszakról szóló nemzetközi egyezményt.

Az elmúlt nyolc évben az önök családpolitikája megbukott. Mutassák meg végre, hogy valóban fontos önöknek a nemzeti összetartozás, a gyermekek születése. Köszönöm. *(Taps a Párbeszéd és az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Válaszadásra Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Mindenekelőtt jó egészséget kívánok önnek is és a babájának is, és bízom benne, hogy boldog családi életet tudnak majd hosszú időn keresztül élni. De engedje meg, hogy mindemellett azért ne értsek egyet azzal, amit ön a kormány családpolitikájáról mondott. És nemcsak én mondom így, hanem a választók is erről döntöttek. Tudjuk, hogy önöknek elég nehéz a választás eredményét, a választási kudarcukat feldolgozni, de a kormánynak mindig is - 1998-2002 között is és 2010 óta is - a legfontosabb a magyar családok ügye, a gyermekvállalás támogatása. És bizony az előző választásokon ezt a fajta politikát, ennek az eredményeit, az eszközöket mind-mind megerősítették a vállalkozók... - a választók. (Dr. Szél Bernadett: *Nemzeti vállalkozók.*) A vállalkozók is, tisztelt képviselő asszonyok és urak, hiszen a munkahelyvédelmi akcióterv révén - önök ezen szépen mosolyognak - több tízezer édesanyának tudtuk a munkahelyét visszaadni azáltal, hogy a vállalkozók is óriási járulékkezdvezményt kapnak akkor, ha visszafoglalkoztatják azt a kismamát, aki közben gyermeket nevel. Ezért is rekordmagas Magyarországon a foglalkoztatottság, mert a vállalkozóknak is érdeke, hogy kismamákat foglalkoztassanak, és egyébként - visszatérve a fő gondolatomhoz - a magyar választók is úgy döntöttek, hogy szeretnék, ha ezt az irányt a magyar demográfiában, a magyar családpolitikában ez a kormány folytatná.

És ez bizony szépen lassan, de hozza is az eredményeit, hiszen ön is tudja, tisztelt képviselő asszony, hogy az úgynevezett termékenységi arányszám, amit így hív a tudomány, de inkább mondjuk azt, hogy az egy szülőképes korú nőre vagy párra jutó gyermekeknek az aránya a 2010-es mélypont után - amikor 1,1 környékén volt - most már 1,5-nél jár. Szépen emelkedik fölfelé, mert érzik a családok azt, hogy most már nagyobb biztonságban tudnak gyermeket vállalni, mint ahogy ezt 2010 előtt teheték. Azt láthattuk minden baloldali kormányzás idején, akár a Horn-kormány idején vagy a későbbi Medgyessy-Gyurcsány-Bajnai-kabinet idején, hogy ha megszorítani kellett, a családok voltak az elsők, akiket megszorítottak a baloldali kormányok idején vagy balliberális kormányok idején.

Ha valahonnan el kellett venni pénzt, akkor elvették a harmadik évre járó gyst, vagy elvették a családoknak az adókedvezményét már az első és második gyermek után is, és még lehetne sorolni, hogy mennyiféle támogatást vontak meg. Mi pedig igyekeztünk minden Magyarországon létrejövő többletet a családok javára fordítani. Ezért ma már az idén érvényes költségvetésben nem 1000 milliárd forint az, ami a családok számára támogatásként, kedvezményként igénybe vehető, hanem 2000 milliárd forint, hiszen kétszeresére emeltük a családok

támogatását a költségvetésben belül. És ma már, amikor van családok otthonteremtési kedvezménye, egy családnak sokkal inkább realitás a saját családi otthonnak a megteremtése, mint akkor, amikor ez nem volt, vagy az önök által támogatott pártok, akikkel egy listán indultak, és közösen kampányoltak, elvették még a szocpolt is.

A családi típusú adókedvezmény a család közöségét megerősíti, és gazdasági közösséggé is változtatta. Ennek révén, ha valakik átlagos jövedelemmel rendelkeznek Magyarországon, és három gyermeket nevelnek, sem adót, sem járulékot nem fizetnek. Nem arról szólnak a hírek, mint korábban, hogy milyen adóemelések vannak, hanem arról, hogy a nettó és a bruttó bér ez esetekben megegyezik. A nehéz helyzetben lévő gyermekek segítése kapcsán, tisztelt képviselő asszony, ha idefigyelne, megtisztelne, a gyermekjóléti központoknak a számát országos szinten megnégyszerezte. Ma már négyszer annyi gyermekjóléti központhoz tudnak fordulni a családok, a szülők, ha a gyermeknek valamilyen segítségre van szüksége.

Ön beszélt menedékházakról és hasonlókról. Tudja, tisztelt képviselő asszony, mi az európai uniós forrásokat ilyen célokra fordítjuk: az édesanyák segítségére vagy a bajba került szülők és gyermekek segítségére. Lehetett volna 2010 előtt is erre fordítani összegeket, csak akkor a 4-es metróra fordították, hogy minél többet lehessen belőle elcsalni vagy ellopni. Mi ezt már társadalmilag hasznos célokra is fordítjuk.

De említhetném a Nők 40-et is, amelyet egyetlen ellenzéki képviselő sem támogatott, senki nem támogatta. Önök beszélnek nők lehetőségéről, nők méltóságáról, nők jogairól. Lett volna egy szavazás rögtön a ciklus elején, amikor az ellenzéki képviselők szavazhattak volna a nők érdekében - nem tették meg. A kicsi, kisstílusú pártlogika (*Gyöngyösi Márton: Kisstíluségről te ne beszélj!*) teljes mértékben felülírta az önök idézőjeles nők iránti elkötelezettségét, és ha választani kellett, hogy a kormány ellen szavazzanak vagy a nők mellett, akkor a kormány ellen mindig fontosabb volt, mint hogy a nők mellett szavazzanak. A kormány emellett az elmúlt években akár az iskolai étkeztetés kibővítésével, az ingyenes étkeztetés kibővítésével 29-ről 79 milliárd forintra emeltük, akár az iskolai tankönyvcsomagok több mint egymillió diák számára való ingyenessé tételével a családtámogatásokat átemelte a szociális juttatások közül a családtámogatási körbe, így nemcsak a rászoruló gyermekeknek, hanem mindenkinek, aki Magyarországon gyermeket vállal, ma már sokkal több támogatás jár.

(14.00)

Mi ezt a politikát szeretnénk folytatni, ahogy az eddigiekben is, a következőkben is minden évben növelni kívánjuk a családok számára nyújtott támogatásokat (*Az elnök a csengő megkocogtatásával*)

jelzi az idő leteltét.), ezt a költségvetési törvényben is fogja látni; reméljük, támogatni is fogja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szél Bernadett, az LMP frakcióvezetője: „A megújuló Magyarország biztosan az Európai Unió legelőkelőbb országa.” címmel. Frakcióvezető asszonyé a szó. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A mai napon, azt gondolom, különösen hangsúlyosan ki kell mondani ebben a Házban, hogy a nemzethez tartozást elvitatni senkitől sem lehet semmilyen politikai megfontolásból. Ezt kiemelten ajánlom a tisztelt kormánypartok figyelmébe. Az ellenzéktől és az ellenzéki pártoktól, az ellenzéki szavazóktól nem lehet megvonni a nemzethez való tartozás jogát. Kérem, ezt tartsák tiszteletben akkor is, még ha a politikai vérmérsékletük ennek az ellenkezőjét mondatja magukkal.

A 2018-2022-es ciklus elején vagyunk, és ezt leginkább abból lehet tudni, hogy ilyenkor a mindenkor miniszterelnökök hajlamosak különböző nagy ívű koncepciókat felvázolni, 20-30 éves időtávokat, prioritásokat, célszámokat előrendelni, hogy aztán majd ahogy közeledik ez az időpont, úgy felejtsek el, hogy anno mit ígértek a választópolgároknak, mit ígértek Magyarországnak.

Szeretném leszögezni azt, hogy a Parlament falain kívül az emberek általában nem négy évre terveznek. Ott vannak a diákok, ők általában a tanulmányaik végéig terveznek. Ott vannak a munkások, akik a próbaidő végéig terveznek, a dolgozók, de ott vannak a háztartások, amelyek nagyon sokszor a hó végéig tudnak tervezni, és ott vannak a családok, akik ha gyermeket vállalnak, akkor egy életre szóló döntést hoznak. Azt gondolom, vannak döntések, amelyek meghozatalához jó feltételekre van szükség, és önöknek a következő négy évben leginkább azzal kellene foglalkozni, hogy ezeket a feltételeket hogyan lehet előállítani. Kevés az optimizmusom azzal kapcsolatban, hogy önök mire készülnek.

Szeretném viszont leszögezni, hogy mi, zöldek nagyon mások vagyunk, mint azok a régi politikusok, akikhez önök is tartoznak, mi nem négyéves váltógazdálkodásra rendezkedtünk be, nem eszerint priorizálunk, nem így hozunk döntéseket. Mi az elmúlt nyolc évben ugyanazt mondtuk, mint amit most is mondok és ezután is mondani fogunk, mert a világ pontosan ugyanabba az irányba megy, mint amit a hatvanas-hetvenes években az ökopolitika megjósolt, előre jelzett. A XXI. század kihívásai itt vannak a szemünk előtt, meg kell azokat oldanunk. A XX. század eszközeivel azonban ezeket csak súlyosbítani lehet és féltrekezelni.

Önök használnak már olyan szavakat, hogy innováció és fenntarthatóság, mert megtanulták ezeket a szavakat. Biztos azt gondolják róla, hogy ez

valami sikkes vagy menő dolog, de láthatóan nem tudják tartalommal megtölteni. Ennek egyik tanúbizonysága az, hogy a „Paks II.” és a „tisztá energia” szavakat egy mondatba képesek tenni, holott mindenki, aki tisztában van a fenntarthatósággal a XXI. században, pontosan tudja, hogy az atomenergiának hosszas az eleje, hosszas a vége, és ami közte történik, Isten kezében vagyunk mindannyian. Azt is tudjuk, hogy Putyin befolyása ebben az országban sem nem kívánatos, sem nem XXI. századi. Mutasanak nekem még egy országot Kínán kívül, ahol az atomenergiát XXI. századi megoldásnak tartják! És én megmutatom önöknek azokat a magyar embereket, akik már most is napelemekkel szerelik fel a saját házukat, dacára annak, hogy önök mindent elkövetnek azért, hogy megnehezítsék ezeknek az embereknek a dolgait.

Ott van a magas hozzáadott érték, és ott van a magas munkabér, amiről önök szeretnek beszélni, miközben ennek az ellenkezőjét teszik, szétverik a magyar oktatást, gyakorlatilag a közoktatást már nyolc éve az Iparkamarából irányítják. Elüldözik Magyarország egyik legjobb egyetemét, a CEU-t, és láthatóan mindent elvesznek a gyermekektől, ami ahhoz kell, hogy jó oktatásban legyen osztályrészük. Múlt heti hír, hogy az összes jelentkező közül a magyar diákokat vették fel legnagyobb arányban Cambridge-be, a legtöbb diák - minden második - most már külföldre akar menni, mert úgy látja, hogy Magyarország élnetlenség az ő jövője szempontjából.

A helyzet az, hogy teljes zsákutca az önök gazdaságpolitikája, nincs beágyazva azoknak a cégeknek a sora, amelyeket önök létrehozta, a magyar gazdaságba. Hol van a Ganz? Hol van a magyar buszgyártás? Hol van a villamosgyártás? De hol van a magyar elektromosautó-gyártás? - kérdezhetném én. Az önök oligarchái egyáltalán nem versenyképesek, ők a magyar állam csecsén lógó járulékvadászok, ők azok, akik az adófizetők pénzéből lesznek eltartva, és ők azok, akik semmilyen versenyképességi rangsorban a helyüket meg nem állják.

Ezzel elérkeztünk a legsúlyosabb problémához, a demográfiához, azaz az elvándorláshoz. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A helyzet az, hogy Magyarországon egyre több szülőképes nő külföldön él már, és ott születtek meg azok a gyerekek, akiknek itthon lenne helyük. Világosan látjuk, hogy ezek a külföldön született gyermekek nagyon kis részben fognak hazajönni Magyarországra. Tisztelt Kormánypartok! Ha az önök elmúlt nyolc éve sikeres lett volna, ezek a gyerekek mind Magyarországon születnének meg.

Mi olyan országot építünk, mi olyan országot akarunk, olyan országot dolgozunk, ahol az állam sokaknak ad eleget, és nem keveseknek ad sokat. Magyarország akkor lesz erős, Magyarország akkor lesz sikeres, Magyarország akkor lesz sorsközösség, amikor a magyar nemzet minden tagja képes segíteni egymást minden területen, és önök nem árkokat ásnak, és a nemzeti összetartozás napján nem vitatják el például az ellenzék nemzethez való tartozását,

és nem a régi szavazási magatartásukkal (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) revolverezik őket, hanem kimondjuk, hogy mindannyian büszke magyarok vagyunk, határokon innen és határokon túl. Köszönöm. (*Taps az LMP soraiból.*)

ELNÖK: Ismét Rétvári Bencére hárul a válaszadás felelőssége. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Frakcióvezető Asszony! Tisztelt Ház! Igazából négy szót is tudnék mondani, ami az ön első szavától az utolsó szaváig mindegyiket cáfolja, ez a négy szó: „Robi! Robi! Robi! Robi!” Mert úgy hiszem, mindaz a szép jövőkép, amit lefestett ön, hogy az LMP-nek milyen gyönyörű képe van a jövővel kapcsolatban, és hogy mi ezzel szemben az LMP mindennapi politikájában a valóság, azt hiszem, ez a négy szó jól leírja.

Tisztelt Képviselő Asszony! Mi lennénk a legboldogabbak nyilvánvalóan, ha a nemzethez mindenki hozzá tartozónak érezné magát. Ahogy látható, Hiller képviselő urat a kormánypárti oldalon meg is tapsoltuk, hiszen egy olyan felszólalása volt, amely méltó volt a nemzet ezen napjához. Csakhogy például (*Zaj. - Az elnök csenget.*) önök a saját kampányukban például azt a Ron Werbert szerződtették le, akinek a nevéhez fűződik a határon túliakat elutasító, 23 millió románnal azonosító kampány. Arról nem is beszélve, hogy egyik képviselőjük azt mondja, hogy ingyen adott önöknek tanácsot, a másik azt mondja, hogy pénzért; egy kiszivárgott dokumentum szerint pénzért, de önök ki sem fizették, és ezért akár még per is lehet az LMP és Ron Werber között. Az látható, hogy amikor valaki nemzeti összetartozásról beszél, és közben Ron Werber tanácsaira támaszkodik, ez a kettő nem megy. Ez a kettő összeférhetetlen, hiszen ő enyhén szólva nem a nemzet egységét szolgálta.

De hogy az LMP letért arról az útról, amivel ide, a parlamentbe bekerült, azt nem én mondom, nekem elég idéznem az akkori elnököt, az akkori frakcióvezetőt, Schiffer Andrást, aki maga is elhagyta az LMP-t, mert úgy gondolja, hogy az LMP elhagyta mindazokat az értékeket, amiért ő az LMP-t létrehozta. Ő azt mondta: van, ami nem eladó. Ez a jelmondat azóta a feledés homályába veszett az LMP-ben.

Tisztelt Frakcióvezető Asszony! Az ön elődje ilyen tükröt tart, és elég demonstratív módon ki is lép az LMP frakciójából. Azt mondja, és itt az önök melletti lelkes támogatásból is ez derül ki, hogy az LMP-t már nagytóval sem lehet megkülönböztetni Gyurcsány Ferenc pártjától, a DK-tól. (*Zaj, derűlt-ség.*) Azért is hagyják el, ő is és mások is az LMP-t, mert jövőképet nem fedeztem fel abban az irányban, amelyet képvisel a mostani LMP. Ön hosszú távú tervekről és felelősségről beszélt, az ön elődje pedig azt mondja, hogy semmifajta jövőkép az LMP prog-

ramjából nem látható, hanem saját korábbi képviselőtársa, Sallai Róbert Benedek - becenevén „Saller” Róbert Benedek (*Derűlt-ség a kormánypárti padso-rokban.*) - pedig csak annyit mondott, hogy lehet, hogy az LMP-t csak a pillanatnyilag azonos irányba mutató egzisztenciális érdekek tartják össze, nem tehát az elvek, nem tehát a célok, csak a pillanatnyi egzisztenciális helyzet. Úgyhogy a hosszabb távra tervezés, azt hiszem, ilyen szempontból nem igazán előnye az LMP-nek, legalábbis a következetesség. Az már csak hab a tortán, amit önök Hadházy Ákos - még nem, de ma estétől talán újra - képviselőtársunkkal közösen művelnek, aki egészen egyszerűen lekommunizálta önöket, azt mondta, hogy olyan határozatot hoznak, amelynek kommunista a szellemisége, éppen ezért ő ehhez méltó fellebbezés is nyújt be pártion belül ezzel szemben. De sorolhatnánk azokat a közismert embereket, tudományos téren is jegyzett embereket, akik elhagyják az LMP-t. (*Dr. Szél Bernadett: Az egész Borsot felolvassa?*) Róna Péter például azt mondta önökről: a szellemi tartalom kiüresedett a Lehet Más a Politikából, teljesen elsekélyesedett a párt, az egykori bázisdemokrata párt egy hatalomkoncentrációnak lett az áldozata, és nem szól másról a pártélet, mint a párttagok elleni eljárásról.

Tisztelt Képviselő Asszony! Ez tehát az a helyzet, az a pozíció, ahonnan ön hosszú távú terveket kér a kormánytól. (*Demeter Márta: Milyen lesz a kormányzás?*) Tisztelt Képviselő Asszony! Itt mi igyekeztünk az elmúlt években stabil és biztonságos körülményt teremteni minden magyar ember számára. Ön is említette a családpolitikát. A családkról szóló legsarkalatosabb intézkedéseket éppen ezért egy kétharmados törvényben rögzítettük, pontosan azért, hogy minden család, amikor a jövőjéről gondolkozik, akkor ne legyen kitéve a négyévente változó különböző hatalmi szeleknek, mint ahogy ez, mondjuk, a Medgyessy-kormány idején sajnos a családok bőrén érezhető is volt, hanem egy stabil, hosszú távú törvényi környezet legyen az, amely garantálja a magyar családok jövőjét.

(14.10)

Így vagyunk a magyar iparral is, tisztelt képviselő asszony, hiszen arra törekszünk, hogy ha mentőautókat veszünk, azoknak minél nagyobb részét már Magyarországon szereljék össze. A magyar buszgyártást, a magyar vasútygyártást igyekszünk mind-mind talpra állítani. (*Gyöngyösi Márton: Most játszottátok át az oroszoknak!*) Nem úgy, ahogy ön itt egy-két szóban azt megemlítette, hanem valós intézkedésekkel. (*Arató Gergely: Gőzekéket is gyártsatok!*) Éppen ezért én biztos vagyok benne, hogy valóban ez egy fenntartható... (*Dr. Szél Bernadett: Még 12 másodperc!*)

Úgy látom, fáj önnek, amit mondok, tisztelt képviselő asszony. (*Dr. Szél Bernadett: Nem! Meg akarom tapsolni!*) Nyilván a legjobban saját párttár-

sai fájtak, tisztelt képviselő asszony, de még lesz időnk itt a parlamentben a következő négy évben, hogy ezekről a kérdésekről sokat vitatkozzunk. Köszönöm szépen. *(Demeter Márta: Ennél nagyobb teljesítményt várunk még magunktól is! - Taps a kormánypartok padsoraiból. – Dr. Szél Bernadett tapsol.)*

ELNÖK: A Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja nevében annak vezetője, Harrach Péter úr kért napirend előtti hozzászólásra lehetőséget: „Mi a kereszténydemokrácia lényege?” címmel. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Felszólalásom elején én is megemlékezem a fájdalmas trianoni békediktátumról. Ez a megemlékezés kapcsolódik ahhoz a mondatához, ami már elhangzott ma itt a parlamentben. Ez a nemzet élni akar, és ez a kapcsolódás nem más, mint a nemzeti összetartozás napja. Így ez a nap nem csupán a fájdalmas megemlékezésé, hanem az összetartozás ünneplésé is egyúttal.

Még egy gondolatot engedjenek meg: hadd gratuláljak Szabó Timeának, nem annyira a felszólalásához, inkább az állapotához! Kívánom, hogy egészséges gyermeke legyen és boldog családi élete. *(Szabó Timea: Köszönöm. - Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

Minden, a magyar parlamentben ülő párt elkötelezett a demokrácia iránt. Ez az elköteleződés három irányból táplálkozhat: a liberális demokrácia, a kereszténydemokrácia, illetve a szociáldemokrácia megközelítéséből. Azt látjuk, hogy a liberális demokráciának nevezett megközelítés válságba került. Ez a válság pedig elsősorban antropológiai jellegű, tehát világnézeti probléma, amiből azonban következnek társadalompolitikai következmények is.

Mivel a kormányzat a következő időszakot egy kereszténydemokrata szemléletben képzei el, ezért talán érdemes néhány szót szólni arról, hogy mit is jelent a kereszténydemokrácia. Elsősorban a keresztény ember- és társadalomképből indulunk ki, és ha megengedik, két fontos pillérre hívnám fel a figyelmet, amit ez a még hátralévő három perc megenged.

Az egyik az, hogy mi a teljes embert tekintjük, és nem csupán egyes vonásokat ragadunk ki az emberi jogokból és azt abszolútizáljuk, hiszen ez az, ami ma jellemző a liberális demokrácia képviselőire. Az emberi jogokat a felelősséggel, vagy ha úgy tetszik, a kötelességekkel együtt nézzük. Ezzel válik az emberképünk teljessé, és ha valamit konkrétan ebből most következtetni kellene, akkor hadd említsem meg azt a kormányzati szándékot, ami a munkaalapú gazdaságot és a munkaalapú társadalmat említi. Hiszen a munka nem csupán lehetőség, hanem felelősség is az ember számára, ilyen értelemben a jogaink és a kötelességeink, a felelősségünk összefügg. Ezért nyugodtan építhetjük a jövőnk egy munkaalapú társadalomra és gazdaságra. *(Varju László: Szarvashiba!)*

A következő pillére ennek a kereszténydemokrata értelmezésnek az, ami következik az emberképünkben, ez pedig az ember társas lény mivolta. Ha az ember társas lény, akkor fontosak a közösségek. Ezek a közösségek a másik pillérét alkotják a mi demokráciaértelmezésünknek, ami természetesen a ma már emlegetett családdal mint legkisebb közösséggel kezdődik, folytatódik az egyházi és civil közösségekkel, természetesen a valódi civil közösségekre gondolok, és folytatódik a nemzet egészének közösségével, ami a mai nap folyamán különös aktualitást kap.

És hogy miért van szükség erre a kereszténydemokrata értelmezésre ma Magyarországon, az nyilvánvaló: azért a válságért, amit látunk Nyugat-Európában. Ahogy említettem, ez a válság antropológiai gyökerű, vagyis az emberi jogok téves értelmezéséből és abszolútizálásából következik, és olyan jelenségeket tartalmaz, amik bizony nálunk elkerülendők lehetnek. Ha megengedik, azért ebből is néhány gondolatot idéznék, hogy mit jelent ma a nyugati világban ennek a válsága. Jelenti elsősorban azt, hogy az említett emberkép eltorzul, vagyis olyan, az emberi természettel ellentétes törekvések jelennek meg, amik a normális emberi kapcsolatokkal, házasság- és családképünkkel ellentétesek *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* és nem felelnek meg az emberi természetnek.

Lehetne sorolni sokáig. Lesz még alkalmunk erre. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Ismét Rétvári Bencének adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Valóban, amikor az európai civilizáció alapjait kell újra megnéznünk, hiszen a bevándorlási krízis miatt Európának újra a saját identitását fel kell fedeznie vagy felfedezni, és úgy lesz eredeti, hogy az eredetihez visszatér, vagy eltűnik, mint sok másik civilizáció a történelemben, akkor fontos tisztázni, hogy pontosan mit is gondolnak erről a liberálisok, baloldaliak vagy kereszténydemokraták, nemzeti gondolkodású emberek. Azt láthatjuk, hogy az elmúlt generációkban a liberalizmus eszmeileg a baloldalt Európában nagyrészt felfalta, és a szociáldemokrata értékeket a liberális értékek uralták vagy szorították ki. Éppen ezért ez már egy balliberális vagy ultraliberális gondolkodás leginkább, ami a nemzeti és kereszténydemokrata gondolkodással nemcsak Magyarországon, de Európa minden országában szembekerül egymással.

Választásról választásra lehet látni - legutóbb az olasz választásoknál -, hogy az emberek miként akarják Európa egyre több országában a régi balliberális eliteket fenékre billenteni és helyette egy nemzeti, kereszténydemokrata alapú politikát megvalósítani Európában egyre több és több országában. De azt is



láthatjuk, hogy azért nem egyik napról a másik napra fog ez megtörténni és nem olyan egyértelműen, mint ahogy ez Magyarországon is megtörtént az elmúlt években. De Magyarországnak van olyan kormánya, amely kiáll a nemzeti érdekekért, amely szembe mer szállni a hatalmat birtokló elittel, még ha az nem is látható, még ha az fantomként létezik csak, és csak a különböző jelekből lehet észrevenni, hogy milyen irányban tevékenykedik.

Magyarország szembeszállt vele, éppen ezért Magyarországgal szemben minden héten különböző kötelezettség-szegési, monitoring-, vagy hasonló eljárásokat indítanak, hogy ezzel próbálják elrettenteni az európai parlamenti választások előtt az összes többi hasonló nemzeti pártot Európában, hogy ne merjen a magyar útra lépni, mert ugyanezeket az eljárásokat kapja Brüsszelből.

Nos tehát, ha a kereszténydemokrata alapokat nézzük, kereszténydemokrata alapon állunk és meg-nézzük, hogy mi áll ezzel szemben a balliberális oldalon, akkor, míg ott a nyílt társadalom eszméje az, amely leginkább dominálja a nyugat-európai gondolkodást, nekünk egyfajta közösségi társadalmi eszménk van.

A mi közösségi társadalmunk az identitásban összekötő kapcsot lát abban, hogy valakinek mi a szülőföldje, hogy mi a nemzetisége, hogy mi a vallása, hogy milyen kulturális közösséghez tartozik. Ezt mi mind-mind összekötő kapocsnak látjuk, míg a nyílt társadalom eszméjének liberális követői ebben csak a diszkrimináció alapját látják, azt, hogy valakit ezért lehet hátrányos megkülönböztetésben részesíteni. Ők úgy tekintik, hogy az egyénnek egy folyamatos küzdelme van a világgal, folyamatos küzdelme van a hatalommal és a többi emberrel, hiszen a nyílt társadalom liberális filozófusai számára mindenki potenciális jogsértő. Minden ember szerintük abban érdekelt, hogy valakinek valamilyen jogát megsértse és őt diszkriminálja.

Ezzel szemben mi az Alaptörvénybe is a szabadság és a felelősség kifejezést iktattuk és nem azért, mert így gondoltuk, hanem azért, mert a nemzeti konzultációban az emberek elsőpró többsége, több mint 90 százaléka azt mondta, hogy nem egy régi liberális alaptörvényt szeretne, amely csak jogokról beszél, hanem egy konzervatívabb, kereszténydemokrata alaptörvényt, amely jogok és kötelességek egyensúlyáról beszél, ezért szól a szabadságról és felelősségről is az Alaptörvényünk. Éppen ezért mi nem potenciális jogsértőt látunk a többi emberben, hanem egy közösségnek a részét.

A liberálisok és a balliberálisok csak az állami újraelosztásban hisznek, ez látható a különböző nemzetközi kimutatásokban is, míg mi az emberek aktivizálásában hiszünk. Ez pedig látható az eredményeinkből is, hiszen jóval több ember, most már 750 ezerrel több ember dolgozik, és így sikerült a szegénység ellen is fellépni, nemcsak az újraelosztás eszközeivel, hanem az aktivizálás kereszténydemokrata eszközeivel is. A nyílt társadalom követői

úgy tekintenek a nemzeti kultúrára, mint egy fogyasztási cikkekre, mint egy lecserelelhető termékre.

(14.20)

Mi pedig, kereszténydemokraták, úgy gondolkodunk róla, hogy a közösségi társadalomban igenis a kultúra egy lelki gyökér, egy olyan összekötő kapocs, amelyben felnövünk, amely meghatározza az életünket, amely olyanná tesz minket, amilyenek vagyunk. Enélkül, ha ez elvész, akkor mi magunk veszünk el. Ezért fontos nekünk az anyanyelv, a szülőföld és a nemzeti kultúra.

A nyílt társadalom követői, a liberálisok tagadják a közös erkölcsiséget, nem hisznek abban, hogy lehet egy közös erkölcsi mérce, mindenki csak önmagát ítélheti meg szerintük. Szerintünk a közösségi társadalomban igenis vannak közösségi értékek. Éppen ezért mi nemcsak intézményekben hiszünk a demokráciában, hanem a közös erkölcsben is. A nyílt társadalom követői, a liberálisok és a baloldaliak úgy gondolják, hogy ha van egy társadalmi probléma, létrehoznak egy intézményt, és ezzel megoldják a problémát. Mi pedig úgy gondoljuk, hogy a társadalom közös erkölcsével együtt kell állami eszközökkel ezeket a problémákat megoldani. Ők nem államférfiakban hisznek, hanem celebekben, akik megcsinálhatók, megmérhetők és lecserelelhetők, fogyaszthatók, mint a fogyasztói társadalomban minden más. Mi a személyekben és a személyek erkölcsi tekintélyében is hiszünk. Szerintünk a férfi és a nő kiegészíti egymást, szerintük inkább egyik el akarja nyomni a másikat. Ők a rendezettségben diktatúrát látnak, mi a rendezettségben hierarchiát látunk, amely az emberek szabadságát biztosítani tudja. Őszerintük közösséget csak a fogyasztás tud teremteni, de ez zsákutca, mert akinek nincs elég pénze, az a fogyasztásban is alulmarad ebben az esetben. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Éppen ezért mi a kereszténydemokrata jövőképben hiszünk, mert a XXI. század egyik legnagyobb problémáját is, az emberek elmagányosodását és a nemzeti értékek tagadását a kereszténydemokrácia tudja kivédeni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Ház! A napirend előtti felszólalások sorában utolsóként Kocsis Máté frakcióvezető úr kap szót, a Fidesz részéről: „Aktuális ügyek.” címmel fogja elmondani a mondandóját. Parancsoljon!

KOCSIS MÁTÉ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Házelnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Jó látni alapvetően, hogy olyan nemzetpolitika kapott többségi támogatást immár a harmadik országgyűlési választásokon, amely nem elsúlytalanítja ezt a szellemiséget, ezt a fogalmat, hanem erősíti. Egyébként azt is jó látni, hogy számos baloldali politikus egyre inkább magáénak érzi; kár, hogy ehhez

nekünk kellett kormányoznunk, és amikor ők kormányoztak, nem volt ennyire fontos téma. De örülünk annak, hogy ezen a napon a megemlékezések nem pusztán kormánypárti oldalúak, és reményünket fejezzük ki az irányban, hogy ez a nap lehetőséget ad arra is, hogy más fontos közös nemzeti ügyeinkben is minél nagyobb egyetértésre tudjunk jutni.

A nemzeti összetartozás napja, illetve a trianoni békediktátum évfordulója, illetve az arra való emlékezés nemcsak emlékezés, hanem a napi munkában nekünk kötelezettség is, úgyhogy bár aktuális ügyeink címmel nyújtottam be a napirend előtti felszólásra irányuló szándékomat, de az aktuális kötelezettségeink címre át is keresztelhetném azonnal. Aktuális kötelezettségünk, éppen okulva a 98 évvel ezelőtti történetekből, hogy hazánk védelméért, nemzeti szuverenitásunkért, alkotmányos identitásunkért minden eszközt bevessünk, minden erőnket arra fordítsuk, hogy megvédjük hazánkat, megvédjük a jövőnket, megvédjük a biztonságunkat, megvédjük keresztény kultúránkat.

Éppen ezért, képviselőtársaim, miután Gyurcsány Ferencről is ma meghallgathattuk a választások végeredményét, bár jó pár hétig ő ezt vitatta, de már ő is elismerte, annyi pontosítással fűzném hozzá a mondandómat, hogy nem kettő és fél millió ember támogatta a kormánypártokat, hanem 2,8 millió ember. Igaz, hogy ezekben a támogató szavazatokban található olyanok is, akik bizony határon túli magyarok, és talán éppen ez a mai nap ad alkalmat arra, hogy megköszönjük nekik, hogy közel száz éve kitartanak, és megköszönjük nekik, hogy részt vesznek közös nemzetünk ügyeinek intézésében, ha másal nem, szavazatuk kifejezésével. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

Még akkor is így van ez, ha az előttünk álló vita leginkább itt a Parlament falai között, illetve a médiatérben fog lezajlani, de szükséges azért arra felhívni a figyelmet, tisztelt képviselőtársaink, hogy amikor hazánk, nemzetünk kultúrájáról és biztonságáról beszélünk, akkor bizony nemcsak a mai magyar határokon belüli hazánk kultúrájára és biztonságára gondolunk, hanem a minket körülvevő világra is. Gondoljuk ezt olyannyira, hogy nem először adunk hangsúlyt annak, hogy a nemzeti összetartozás számunkra nem pusztán egy szellemi kifejezése vagy kifejezése annak, amit határon túli magyar testvéreinkről gondolunk, hanem igenis gazdaságban, kultúrában, sportban, az élet számos területén megnyilvánuló közös együttműködés is.

Rátérve tehát arra a 2,8 millió emberre, illetve a 2016-os népszavazáson részt vevő 3,4 millió emberre, akik egy irányban kifejezték akarataikat, mégiscsak az a kötelezettségünk - a mai nap, mint mondtam, különös lehetőséget ad arra, hogy ennek hangsúlyt adjunk -, hogy kiálljunk mindazért, amiért ezek az emberek ilyen nagy létszámban kiálltak. Soha ekkora összefogás nemzeti ügy mellett Magyarországon még nem volt, mint 2016-ban, és soha ekkora támogatottságot egy politikai, egy durva politikai kampány

után, egy éles politikai vita után senki nem kapott, mint most a kormánypártok. Éppen ezért gondolom, hogy a bevándorlással, az illegális bevándorlással kapcsolatos előttünk álló törvényjavaslatok vitájában szükséges lesz az ellenzéknek azt a szempontot is mérlegelnie, amit éppen a nemzeti összetartozás napján saját maga hangsúlyoz.

Bele nem menve egyébként az alkotmánymódosítás és a Stop Soros törvénycsomag tartalmába, mégiscsak arra hívnám föl a tisztelt képviselőtársak figyelmét, hogy miután a mai napon reményeink szerint a Ház dönt ennek a napirendre vételéről, és holnap megkezdjük a vitáját, lehetőségük lesz - én még mindig bízom benne, bár sokan le akarnak róla beszélni, de mindig bízom benne, lehetőségük lesz - arra, hogy nemzeti szuverenitásunk és alkotmányos identitásunk védelme érdekében megfelelő döntést hozzanak. Lehetőségük lesz arra, hogy azok, akik mindezt veszélyeztetik, akik egyébként a jogellenes bevándorlás szervezésével sértik egyrészt az ország szuverenitását, sértik a biztonságos magyar jövőt és sértik a keresztény kultúrát, legalábbis veszélyeztetik, az ellen a törvény szigorával fellépjünk. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Éppen ezért nyújtotta be a kormány a szigorított Stop Soros törvénycsomagot, és bízom benne, hogy a kormánypárti frakciókon túl a túloldalon is élvez majd támogatást. Köszönöm, elnök úr, a türelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Dömötör Csaba államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt frakcióvezető úr, ön a felszólalásában a választások eredményére utalt. Engedje meg, hogy egy kicsit tágabb összefüggésben azt mondjam, hogy ha megnézzük az európai választásokat, akkor azt látjuk, hogy szinte mindenhol a nemzeti identitás védelme és a biztonság kérdése az, ami uralja a napirendet, és ennek oka van. A magyarországi választás sem volt ezalól kivétel.

A magyarok egyértelmű üzenetet küldtek, azt az üzenetet küldték, hogy elvárják a mindenkori politikai erőktől, hogy megvédjék a nemzeti kultúrát és erősítsék Magyarország biztonságát. Ez az elvárás kötelezi a kormányt, így miközben az ellenzék saját magával volt elfoglalva, részben a belharcaival, a kormány két tervre is dolgozott, erre ön utalt: az egyik az Alaptörvény módosítása, a második pedig a Stop Soros törvénycsomag.

Az alkotmánymódosítás legfontosabb pontja az, hogy megitlana az idegen népesség betelepítését. Egy olyan módosításról van szó tehát, ami hathatós védelmet jelentene a betelepítési kvóták ellen, és ennek az az aktualitása, hogy most akarják ezeket a terveket véglegesíteni. Szeretném arra felhívni a figyelmet, hogy az Európai Parlament fő felelőse a múlt hét végén is úgy nyilatkozott, hogy többségi

döntéssel kellene keresztülröletni ezt a tervet, nem pedig egyhangúsággal. Tehát a fejünk fölött akarnak döntést hozni, a visegrádi országok feje fölött és Magyarország feje fölött. Ezt nem fogjuk hagyni. No, többek között ezért van szükség az Alaptörvény módosítására.

A másik törvénycsomag jelentősége abban áll, hogy büntethetővé tenné az illegális bevándorlás szervezését, tehát büntethető lesz az, ha valaki illegális migrációt szervez, és a magyar törvények kijátszására buzdít. Az illegális bevándorlást szervező személyeket ennek alapján távol lehetne tartani a határtól.

Ha valaki azon gondolkozna, hogy miért egy hírhefti spekuláns ennek a törvénycsomagnak a névadója, akkor olvassa el a legutóbbi állásfoglalását. Ebben világosan az áll, hogy legális bevándorlási útvonalakat kell létrehozni Európa irányába. Ő egyébként erre 30 milliárd euró összeget költene; és nem mellékesen, és itt van a lényeg, ő szembehelezi magát a magyar miniszterelnökkel, és sérelmezi azt, hogy a magyar miniszterelnök a keresztény Európa védelmezőjeként áll ki az ország érdekeiért. És az sem mellékes, hogy fő politikai szereplőként az uniós intézményeket és a politikai aktivistákat jelöli meg, tehát felülírná a nemzetállami kereteket. Az álláspontok tehát világosak, két teljesen ellentétes világnézet áll egymással szemben.

Tisztelt Ház! Nem Magyarország az egyetlen, amelyik küzd a külföldi beavatkozási kísérletek és az illegális bevándorlást segítő csoportok ellen, hasonló viták zajlanak Görögországban, Spanyolországban, Olaszországban is. Úgyhogy amikor az átláthatóságért, a biztonságunkért küzdünk, akkor tudnunk kell, hogy nem vagyunk egyedül.

(14.30)

Már csak azért sem, mert ha az európai választásokat megnézzük, akkor ott rendre olyan erők győznek, amelyek elutasítják a nyitott ajtók politikáját. Tehát egyre többen vannak azok, akik szerint Európa nem átjáróház, és ha rajtunk múlik, akkor Magyarország sem lesz az.

Tisztelt Ház! A biztonság mint kiemelt kormányzati cél nemcsak fizikai, hanem anyagi értelemben is értendő, ezért lehetünk mindannyian büszkék arra, hogy a magyar gazdaság változatlanul jól teljesít. Négy százalék körüli a gazdasági növekedés, amely megteremti az alapját további munkahelyteremtéseknek, adócsökkentéseknek és további béremeléseknek. Ezek a célok köszönnek majd vissza a benyújtásra kerülő költségvetési tervezetben is.

Es nem titkok az, hogy kiemelt célunk a jövőben a családok megerősített támogatása. A kormány azon töri a fejét, hogy hogyan lehetne még jobban szélesíteni a meglévő családtámogatási rendszert. Szabó Timea képviselő asszonynak én is gratulálok, gyermeke jó helyre születik, nem mellékesen egy szép országba, ahol egyébként mindennap meg kell küz-

denünk a jobb életért, sok még a teendő, de minden lehetőségünk megvan arra, hogy miközben fenntartjuk a biztonságunkat, mindez egyre nagyobb jóléttel párosuljon. De még egyszer hangsúlyozom, sok még ehhez a teendő.

A választási kampányban mi úgy foglaltuk össze a mondandónkat, politikánkat, hogy nekünk Magyarország az első, és ez nemcsak egy választási szlogen, hanem egy olyan alapelv, amely hosszú távon is meghatározza a kormányzati politikát. Ebből az elvből lehet majd levezetni a jövőbeni kormányzati döntéseket.

Tisztelt Ház! Európa egy feszült, vitákkal teli időszakát éli, és az sem kizárt, hogy a mostani migrációs válság mellé a közeljövőben gazdaságiválságtünetek is felsorakoznak majd, és ha ez így van, akkor minden olyan politikai erőre szükség van, amely képes kiállni az ország érdekeiért, Magyarország biztonságáért. Minden egyéb belpolitikai vitánktól függetlenül ehhez kívánunk minden parlamenti pártnak sok erőt, belátást és jó munkát. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok sorai-ban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse a további **napirenden kívüli felszólalókat**.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Bangóné Borbély Ildikó, MSZP; Ander Balázs, Jobbik; Varga-Damm Andrea, Jobbik; Ungár Péter, LMP; Demeter Márta, LMP; Keresztes László Lóránt, LMP; Gréczy Zsolt, DK; Schmuck Erzsébet, LMP; Z. Kárpát Dániel, Jobbik.

A holnapi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Vadai Ágnes, DK; Schmuck Erzsébet, LMP; Tóth Bertalan, MSZP; Gyöngyösi Márton, Jobbik; Tordai Bence, PM; Nacsa Lőrinc, KDNP; Hende Csaba, Fidesz.

A holnapi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Varga-Damm Andrea, Jobbik; Székely Sándor, DK; Keresztes László Lóránt, LMP; Schmuck Erzsébet, LMP; Z. Kárpát Dániel, Jobbik.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Áder János köztársasági elnök úr **államtitkárok kinevezéséről** szóló átiratot küldött az Országgyűlésnek. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismertesse ezt.

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: „Kövér László úr, az Országgyűlés elnöke részére. Tisztelt Elnök Úr! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy az Alaptörvény 9. cikk (4) bekezdés j) pontja és a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 52. § (2) bekezdése alapján - a miniszterelnök javaslatára - Farkas Sándort, dr. Bitay Márton Örsöt, dr. Feldman Zsoltot, Kis Miklós Zsoltot, dr. Rác-

Andrást, Zsigó Róbertet 2018. május 22-ei hatállyal az Agrárminisztérium államtitkárává; Konrát Károlyt és Pogácsás Tibort 2018. május 22-ei hatállyal a Belügyminisztérium államtitkárává; dr. Rétvári Benecét, Fekete Pétert, Fülöp Attilát, dr. Nagy Anikót, dr. Pacsay-Tomassich Orsolyát, dr. Szabó Tündét, Veresné Novák Katalin Évát, dr. Vitályos Eszter Zsuzsannát 2018. május 22-ei hatállyal, valamint Bódis Józsefet 2018. július 1-jei hatállyal az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárává; Németh Szilárd Istvánt és Szabó Istvánt 2018. május 22-ei hatállyal a Honvédelmi Minisztérium államtitkárává; dr. Völner Pált, Kecsmár Krisztiánt, dr. Vízkelety Mariannt 2018. május 22-ei hatállyal az Igazságügyi Minisztérium államtitkárává; Cseresnyés Pétert, György Lászlót, dr. Mosóczi Lászlót, dr. Kaderják Pétert, Kara Ákost, Schanda Tamás Jánost, Weingartner Balázst 2018. május 22-ei hatállyal az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárává; Magyar Leventét és Menczer Tamást 2018. május 22-ei hatállyal a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkárává; Dömötör Csabát és Nagy Jánost 2018. május 22-ei hatállyal a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárává; dr. Orbán Balázs Andrást, dr. Aszódi Attilát, dr. Becskeházi Attila Csabát, dr. Fürjes Balázst, Potápi Árpád Jánost, Soltész Miklóst, Takács Szabolcs Ferencet, dr. Tuzson Benecét, dr. Varga Juditot 2018. május 22-ei hatállyal a Miniszterelnökség államtitkárává; dr. Fónagy Jánost, dr. Czepek Gábort, dr. Juhász Editet, Kovács Józsefet 2018. május 22-ei hatállyal a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkárává; Tállai Andrást, Banai Péter Benót, Hornung Ágneszt, Izer Norbertet, dr. Rákossy Balázst 2018. május 22-ei hatállyal a Pénzügyminisztérium államtitkárává kineveztem. Budapest, 2018. május 7. Üdvözlettel: Áder János”

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy az Országgyűlés és a magam nevében gratuláljak az államtitkár asszonyoknak és uraknak, és sok sikert kívánjak munkájukhoz.

Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendről, az ülés időtartamáról, a felszólalási időkeretekről a Házbizottság javaslata alapján döntünk.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként **házzsabálytól való eltérésre** tett javaslatokról határozunk.

A Házbizottság a házzsabálytól való eltérésben azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés az Interparlamentáris Unió Magyar Nemzeti Csoportjának megalakításáról szóló H/359. számú előterjesztés tárgyalása során úgy térjen el a házzsabálytól, hogy a határozati javaslat külön döntés nélkül az Országgyűlés tárgysorozatára kerüljön; a határozati házzsabály 34. § (1) bekezdését ne kelljen alkalmazni; a határozati javaslathoz módosító javaslat és bizottsági jelentés benyújtására ne legyen lehetőség; a határozati javaslat elfogadására vita nélkül, 2018. június 4-én kerüljön sor. A házzsabálytól eltérésre tett javaslatot H/359/1. számon a honlapon megismerhetik.

Most szavazásra kerül sor. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a házzsabálytól való eltéréshez. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház egyhangúlag, 170 igen szavazattal a házzsabálytól való eltéréshez hozzájárult.

Tisztelt Országgyűlés! A Házbizottság azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés a Törvényalkotás Parlamenti Informatikai Rendszerének - rövidítve ParLex - használatával benyújtandó törvényjavaslatok és határozati javaslatok tárgyalása során házzsabálytól eltérést fogadjon el. A házzsabálytól eltérésre tett javaslatot H/371. számon a honlapon megismerhetik.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a házzsabálytól való eltéréshez. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház egyhangúlag, 171 igen szavazattal a házzsabálytól való eltéréshez hozzájárult.

Tisztelt Országgyűlés! Most a Házbizottság napirendi javaslatáról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást az előbbieken elfogadott módosítással. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a **napirendet elfogadta.**

*(Jelzésre:)* Szél Bernadett frakcióvezető asszony gépe **ügyrendi felszólalást** jelez nekem, úgyhogy parancsoljon, egy perce van a képviselő asszonynak.

(14.40)

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. A következő kérdésem van: a mai ülés napirendjén szerepelnek eskütételek, méghozzá Hohn Krisztina és Cake Olivio eskütétele. Szeretném kérdezni, hogy miért hiúsulnak meg ezek az eskütételek. A Mentelmi bizottság miért nem tudta biztosítani azt, hogy a mandátumukat igazolják, és ahogy a kiküldött napirendben is szerepel, az eskütételek itt most megtörténhessenek?

Másrészt szeretném kérdezni, hogy Hadházy Ákos eskütételével kapcsolatban hasonló akcióra számíthatunk-e, vagy az rendben meg lesz tartva az előre jelzett időpontban.

A harmadik kérdésem és kérésem pedig az, hogy a Házbizottságban tisztázzuk ezeket a kérdéseket. Szeretnének a képviselőjelöltek megesküdni. Köszönöm.

ELNÖK: Kérem, akkor a Házbizottságban tisztázzuk a kérdéseket.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az Interparlamentáris Unió Magyar Nemzeti Csoportjának megalakításáról... *(Moraj az ellenzéki pártok padsoraiból. - Dr. Vadai Ágnes: Ez nem eljárás!)* A házzsabályos ülésre a házzsabály szerinti időben kerül sor, majd összehívom a Házbizottságot, semmiképpen nem az ülés alatt. *(Dr. Szél Bernadett:)*

Elnök úr, legyen kedves válaszolni!) Magyarázatot fog kapni a kérdésére, képviselő asszony. Ön azt mondta, hogy ezt a Házbizottságban tisztázzuk. (Dr. Szél Bernadett: Ez ön szerint rendben van?) Én engedtem az ön kérésének, tisztázni fogjuk a Házbizottságban. Mehetnénk tovább a munkával, ha megengedi! (Taps a kormányzó pártok padsoraiban. - Dr. Szél Bernadett: Szerintem nincs rendben!)

Tehát soron következik az **Interparlamentáris Unió Magyar Nemzeti Csoportjának megalkotásáról szóló határozati javaslat határozathozatala**. A Balla Mihály fideszes, Bartos Mónika fideszes, Gurmai Zita MSZP-s, Latorcai János KDNP-s, Steinmetz Ádám jobbikos, Vadai Ágnes DK-s, Schmuck Erzsébet LMP-s, Szabó Timea Párbeszéd-képviselőcsoporthoz tartozó képviselők által benyújtott előterjesztés H/359. számon a honlapon elérhető. Az elfogadott házszabálytól eltérés alapján most a határozathozatal következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/359. számú határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Megállapítom, hogy a határozati javaslatot a Ház 169 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **Országgyűlés jegyzőjének megválasztása**, tisztelt hölgyeim és uraim! Az alakuló ülést előkészítő hétpárti tárgyalásokon megállapodás született abban, hogy a jegyzői hely betöltésére a KDNP képviselőcsoportja tesz javaslatot. Harrach Péter frakcióvezető úr kezdeményezésére a házelnök úr - az én vagyok, bocsánat! (Derűltég.) - S/419. számú indítványában azt javasolta, hogy az Országgyűlés Simicskó Istvánt válassza meg az Országgyűlés jegyzőjének. Az indítványhoz módosító javaslatot nem lehet benyújtani, a tisztségviselőről az Országgyűlés vita nélkül határoz.

Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, megválasztja-e Simicskó Istvánt az Országgyűlés jegyzőjének. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

A Ház 172 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül, egyhangúlag megválasztotta Simicskó István jegyző urat. (Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **bizottsági tisztségviselők és tagok megválasztása**. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e az S/418. számú személyi javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Megállapítom, hogy a Ház 168 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül, egyhangúlag elfogadta a személyi javaslatot.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Most, 14 óra 44 perckor áttérünk az **interpellációk**, azonnali kérdések, kérdések tárgyalására.

Tisztelt Ház! Tájékoztatom önöket, hogy a határozati házszabályi rendelkezések 121. § (4) bekezdésének a) pontjában foglalt jogkörömmel élve Hiller István és Tóth Bertalan képviselő úr K/222. számú

írásbeli kérdését visszautasítottam, mivel az indítvány nem tartozik a kormány feladatkörébe.

Tisztelt Ház! Jakab Péter, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnökhöz: „**A lopott pénz visszajár, ugye?**” címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Pénzügyminisztérium államtitkára, Tállai András fog válaszolni. Képviselő úré a szó.

JAKAB PÉTER (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Bevallom őszintén, egy kicsit meg vagyok szeppeven, na, nem azért, mert ez az első parlamenti felszólalásom, hanem azért, mert isten bizony, ennyi bűnöző előtt én még életemben nem beszéltem... (Moraj és közbeszólások a kormányzó pártok padsoraiból: Jaj! - Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)

ELNÖK: Képviselő Úr! Ahhoz képest, hogy ez az első hozzászólása, feltűnő modortalanságról és ostobaságról tett tanúbizonyságot, úgyhogy vagy moderálja magát...

JAKAB PÉTER (Jobbik): (A képviselő mikrofonja nem szól. - Balra mutatva:) Feltűnő, hogy az ilyen egyéneknek... (Moraj és közbeszólások a kormányzó pártok padsoraiból, többek között: Jóra mutattál...)

ELNÖK: Vegye észre, hogy nem szól a mikrofonja!

JAKAB PÉTER (Jobbik): (A képviselő mikrofonja nem szól.) ...azt gondolom, önök gondolták azt, hogy ez az én problémám...

ELNÖK: Képviselő Úr! Tehát szeretném... (Jakab Péter a kezével „időt” mutat, miközben mondja: A Föld forog, az idő áll...) Figyeljen rám, képviselő úr! (Közbeszólások a kormányzó pártok padsoraiból: A másik irányba kell nézni! - Derűltég a kormányzó pártok padsoraiból.) Köszönöm. No, tehát szeretném felhívni az első felszólalása alkalmával a figyelmét arra, hogy ez egy parlament, egy Országgyűlés.

Ön, miután megválasztott képviselő, köteles tiszteletben tartani nemcsak azoknak a választóknak a méltóságát, akik önt ideküldték - bizonyára ők sem tévedésből tették ezt, hanem jól megfontolták azt, legalábbis remélem -, hanem azoknak a képviselőknek és az ő szavazóiknak a méltóságát is, akiket szintén ugyanolyan jögon küldtek ebbe a parlamentbe, mint önt.

Úgyhogy legyen szíves, válogassa meg a szavait, mert nem a kocsmában van a jobbikos haverjai között, hanem képviselőtársai között, és tisztelje meg őket, meg a választókat, akik mögöttük állnak, világos? Különben megvonom öntől a szót, csak azért, hogy tudja, mire számíthat. (Közbeszólás a Jobbik

*padsoraiból: Elmegy a mikrofonod! - Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

JAKAB PÉTER (Jobbik): Köszönöm szépen a kioktatást Kövér elvtársnak. Természetesen, akinek nem inge, az ne vegye magára! *(Moraj és közbeszólások a kormányzó pártok padsoraiból, többek között Szászfalvi László: Mondjad, mit akarsz!)*

Most persze gondolhatják azt, hogy ez az én problémám, hogy nekem most önök előtt kell beszélni, ilyen emberek előtt, de ez az ország problémája, mert pontosan a mérhetetlen korrupció az, ami miatt ma ebben az országban nem jut pénz bérekre, nem jut pénz arra, hogy aki minőségi munkát végez, az minőségi fizetést is kapjon, és ne kelljen azon gondolkodnia, hogy hó közepén a rezsit fizeti ki vagy az élelmiszert.

Persze, nem mindenkinek vannak ám ilyen filléres gondjai, nagyon jól tudjuk. Mészáros Lőrinc, akit nagyon sokan csak Orbán Viktor vagyongazdálkodójaként tartanak számon, a tavalyi évben 160 milliárd forinttal lett gazdagabb. Ez azt jelenti, hogy ez az ember, az éles elméjű, naponta 440 millió forintot keresett. Ha ez így folytatódik, 2024-re Mészáros Lőrinc lesz a világ leggazdagabb embere; a magyar meg a legcsóróbb, mert hiába dolgozik a magyar éjt nappallá téve, ha a Mészáros-félék zsebre vágják a pénzüket, ha elveszik a pénzüket.

Elveszik akkor, amikor többszörös áron építenek utakat. Elveszik akkor, amikor offshore cégekbe viszik ki a vagyonukat, hogy még adózniuk se kelljen. Elveszik az emberek pénzét akkor, amikor tönkreteszik a konkurens kis- és középvállalkozásokat, csak azért, mert ők nem jó barátai Orbán Viktornak. És legfőképp elveszik az emberek pénzét akkor, amikor éhbérért dolgoztatják őket.

Tudják önök, hogy mennyiből kell megélnie annak, aki a példa kedvéért, mondjuk, a borsodi egészségügyi ellátásban dolgozik? Tudják, mennyiből kell megélnie? 90 ezer forintból nettó, havi 90-ból. Mészáros Lőrinc ezt a pénzt 18 másodperc alatt keresi meg, jobban mondva 18 másodperc alatt veszi el ezt a pénzt azoktól, akik valóban megdolgoztak ezért a pénzért. Önök szerint ez rendben van így? Önök szerint ez így igazságos? Önök szerint igazságos az, hogy Mészáros Lőrinc 18 másodpercnyi felcsúti szotyolázása egy dögunalmas meccsen egyenértékű egy borsodi egészségügyi dolgozó egy hónapnyi kőkemény munkájával? Mert szerintem ez piszkosul nem igazságos!

2010 óta a Fidesz, óvatos becslések szerint, csak a túlarazott közbeszerzéseken keresztül 1 millió forintot vett ki minden magyar dolgozó zsebéből: 1 milliót vettek ki a tanár, az ápoló, a takarító, a sofőr, a kőműves és még sokak zsebéből.

A kérdésem nagyon egyszerű: mikor adják vissza? Mikor adják vissza az embereknek azt a pénzt, amit elloptak tőlük? Mert a lopott pénz visszajár, ugye? Várom válaszát. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Tállai András államtitkár úré a szó, parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Engedjen meg nekem két jó tanácsot, ha elfogadja tőlem, akit hatszor választottak meg közvetlenül országgyűlési képviselőnek *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*, míg eddig önt egyetlenegyszer sem.

Az első tanácsom az, hogy a leírt interpelláció szövegét kell a házszabály szerint elmondani a parlamentben, és nem azt, ami az eszébe jut. *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Megy papír nélkül is!)* Tehát az első tanácsom az, hogy tartsa be a házszabályt. *(Közbeszólás a kormányzó pártok padsoraiból: Így van!)*

(14.50)

A második tanácsom politikai: azt javaslom önnek, hogy amikor ön korrupcióról beszél, bűnözésről beszél, akkor előbb keresse fel volt pártelnökét, Vona Gábort, és őt kérdezze ki arról, hogy mit is csinált a Jobbik az elmúlt választási kampányban. Kérdezze ki arról, hogy milyen szerződést kötött ő Simicska Lajossal annak érdekében *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)*, hogy pártja politikai előnyökhöz jusson a kampány során, hogyan jutottak el addig *(Z. Kárpát Dániel: Nagyszerű válasz!)*, hogy az Állami Számvevőszék tiltott pártfinanszírozást állapított meg az önök pártja tekintetében, ami jelentős terhet fog jelenteni, hiszen megcsapolták az államkasszát, és ez a pénz - így van, ahogy ön mondja - visszajár, és ezt a Jobbiknak vissza kell majd fizetni az államkasszába. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Lopott pénz! - Taps a kormányzó pártok soraiból.)*

De egyben az ön felszólalása sok mindenre rávilágít a Jobbikban. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)* Arra is például, hogy az önök politikája nem változott, az önök politikája vádaskodásról, rágalmazásról szól, miközben önök nem számolnak el az Országgyűlés nyilvánossága előtt. A Jobbik éppen a bukott politikájához - mert hát mégiscsak megbukott az önök politikája, már nincs pártelnökük, illetve már van az új, már választottak újat, arról beszélnek, hogy a Jobbik hogyan fog kettéválni *(Z. Kárpát Dániel: Magatokért aggódj!)* -, tehát a Jobbik politikájához kerestek éppen ilyen embereket, mint ön, aki fel tudja vállalni a bukott politikát. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Úgy van!)*

De ha ön szembe tudna nézni saját pártjának korrupciós ügyeivel, akkor például szembenézne a Kovács Béla-üggyel *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)*, aki ellen - lehet elégedetlenkedni, de - a Központi Nyomozó Főügyészség emelt vádat, vesztegetésgyanúba keveredett, költségvetési csalás, kémkedés, hamis magánokirat felhalmozása miatt. *(Z. Kárpát Dániel: Mennyibe kerül a benzin Mezőkövesden?)* De nézzük meg azt is, hogy mit mondott

önökről szintén volt alelnökük, Szegedi Csanád, aki úgy nyilatkozott, hogy a Jobbikban iráni, török és orosz üzletemberek pénze is van. De folytathatjuk tovább, szintén egy volt alelnökük - a mai nap híre -, Toroczka László mondja azt, hogy az önök pártja a megszűnt Együtt pártját is támogatni kívánta anyagiilag. *(Z. Kárpát Dániel: Ufőmagazint is olvasol? - Derűtség a Jobbik soraiban.)*

Úgy gondolom, hogy először önmagukkal kell elszámolni, és ha nem tudnak a bukott politikájukkal leszámolni *(Z. Kárpát Dániel: A Leleplezőben még vannak jó cikkek, olvasd el őket!)*, akkor az Országgyűlés, illetve a szavazópolgárok fogják kimondani önökről majd újra a véleményt. Megdöbbenő, hogy az első felszólalásukban bebizonyították azt, hogy nem tudnak máshogy politizálni, csak úgy, hogy tények nélkül másokat rágalmazni és korrupcióval vádolni - miközben önök azok. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Ismét Jakab Péternek adom meg a szót.

JAKAB PÉTER (Jobbik): Köszönöm a szót. Államtitkár úr, ez a válasz önhöz is méltatlan volt. Lényegében nem is válaszolt. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Nem is kérdeztél!)* Tehát nem válaszolt arra, hogy mikor kívánják a Mészáros Lőrinc által vagy Orbán Viktor strómanja által összeharcsolt pénzt visszaadni azoknak az embereknek, akiktől ezt a pénzt elvették. Lánzi András, az önök szellemi holdudvarának az egyik vezetője mondta azt nem is olyan rég, hogy amit korrupciónak neveznek, az a Fidesz legfőbb politikája.

Tehát nagyon úgy tűnik, hogy erről a politikai útról nem kívánnak a jövőben sem letérni. Az ön válasza vagy nem válasza azt üzeni, hogy Magyarországon továbbra sem az fog boldogulni, ha önökön múlik, aki tehetséges, aki szorgalmas, hanem az fog boldogulni, aki jól fekszik Mészárosnál, Rogánnál, Semjénnél meg a többi fideszes léhűtőnél, akik a nép pénzéből helikoptereznek, urizálnak, vadászatnak, miközben a nép meg nyomorog. Az önök főnöke, Orbán Viktor azt mondta, hogy új keresztény demokráciát fog építeni, lopott pénzből milyen, Istennek tetsző keresztény demokráciát akarnak építeni, mert ilyet nem lehet megtenni.

Úgyhogy a válaszát nem tudom elfogadni, és remélem, hogy a képviselőtársaim sem fogják, hogy önök szerint *(Az elnök kikapcsolja a szónok mikrofonját.)*, képviselőtársaim, elveszik, el lehet venni az emberek pénzét. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e a választ. *(Szavazás.)*

A Ház 113 igen szavazattal, 39 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett a választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Korózs Lajos, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a belügyminiszterhez: „**A legszegényebbeket még a téli**

**rezsicsökkentésből is kihagyják?**” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Az Ormánságban, Baranya megyében több mint 40 településen az ott lakó emberek nem kapták meg a 12 ezer forintos úgynevezett rezsicsökkentést. Nagyon sok olyan település van ott az Ormánságban, ahol a gázt ugyan bevezették évekkel ezelőtt, de az emberek a szegénységük révén nem tudtak rákötni, rácsatlakozni a bevezetett gázra. Szeretném megemlíteni Besence falut, ahol 14 évvel ezelőtt bevezették a településre a gázszolgáltatást, de a falu egyetlen lakója nem gondolta azt, hogy erre rá kell csatlakozni, annál is inkább, mert a fával való tüzelés lényegesen olcsóbb volt.

Ugyanakkor megszületett a kormányhatározat. Két olyan határozat is volt, amelyre szeretnék hivatkozni, és teszem ezt azért, mert az az államtitkár, illetve miniszter volt felelős a végrehajtásáért, akit éppen interpellálok. Az egyik ilyen intézkedés volt az 1072/2018. (III. 9.) kormányhatározat, amely a téli rezsicsökkentés kiterjesztése érdekében szükséges intézkedésekről szól, a másik pedig a kiépített gázhálózat nem rendelkező települések esetében a téli rezsicsökkentés kiterjesztéséről szóló kormányhatározat, amely arról rendelkezett, hogy ezeken a településeken a fával fűtő háztartásokhoz is eljusson a 12 ezer forintos állami támogatás.

Éppen ebből adódóan, tisztelt államtitkár úr, szükségesnek tartom az alábbi kérdéseket feltenni: miért bünteti a kormány azon, közel 40 településen lakó embereket, akik kimaradtak a téli rezsicsökkentésből? Második kérdésem pedig úgy hangzik, hogy felmérték-e már, hányan maradtak ki ebből a téli rezsicsökkentésből. Harmadikként kérdezem államtitkár urat, hogy mikor fogják nekik odaadni a nekik is járó 12 ezer forintos támogatást. Továbbá szeretném megkérdezni, hogy miért bünteti a kormány azon, közel 40 településen lakó embereket, akik kimaradtak a téli rezsicsökkentésből. Megtisztelő választ várom. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Válaszadásra Pogácsás Tibor államtitkár úr a szó. Parancsoljon!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kormányzat és az ezt megelőző kormányzatok is nagyon fontosnak tartották azt, tartjuk azt mind a mai napig, hogy az emberek megélhetési költségeit korlátok közé szorítsuk, nagyon fontosnak tartottuk és tartjuk azt, hogy mindazok a közterhek, amelyek minden háztartást, minden magyar családot érintenek, a lehető legkisebb mértékben terheljék a családi költségvetést.

Éppen ezért döntött így annak idején a kormány, hogy minden olyan közszolgáltatást, amely az élet mindennapjaihoz, a normál élethez hozzátarto-

zik, minden olyan közszolgáltatásnak az árát megvizsgáljuk és olyan keretek közé szorítsuk, amely a lakók számára, a lakással, ingatlannal rendelkezők számára, illetve a bérlakásban élők számára kifizethető. Éppen ezért a vezetékes közművek, illetve a hulladékszállítással kapcsolatban mind tulajdonosi szerkezetátalakítás keretében, mind pedig az árszabályozás keretén belül a kormányzat arra törekedett a parlament döntése értelmében, hogy a lakók által fizetendő rezi csökkenjen, szinten tartható legyen, ugyanakkor működőképesek maradjanak ezek a szolgáltatások, és a szolgáltatások működőképességének a fenntartása továbbra is biztosítható legyen.

Vitathatatlan az, hogy vannak olyan közszolgáltatások, amelyek nem jutnak el minden háztartásba. Ez lehet kényszerű vagy lehet egy választott folyamat, és valóban vannak olyan ingatlanok és vannak olyan települések, amely településekre a közszolgáltatások, konkrétan a vezetékes gáz például nem jutott el.

Az figyelemre méltó és valóban fontos jelzés, hogy ha van olyan település, ahol egyébként különböző támogatásokkal kiépül egy hálózat, de a lakók ezt nem használják fel, akkor szabad-e ilyen fejlesztéseket végrehajtani, vagy ezt a pénzt más értelmes fejlesztésekre kell fordítani. De mindenestre most van egy adott helyzet, amit kezelni kell.

A téli rezsicsökkentésről szóló kormányhatározat lényege az volt, hogy a vezetékes gázzal rendelkezők esetében, illetve a távfűtéssel rendelkezők esetében a számlákban 12 ezer forint kerül jóváírásra, illetve a kormány döntött arról, hogy a szociális tüzelőanyag keretét egymilliárd forinttal megemeli.

(15.00)

A szociálistüzelőanyag-keret megemelése és ennek a felhasználása, mint minden alkalommal, amikor a szociális tüzelőanyaggal, szociális tüzelőtámogatással dolgozunk, akkor az önkormányzatokkal együttműködve tesszük ezt, és így az önkormányzatoknak ennek a pénznek a felhasználására a következő fűtési szezon végéig van lehetőségük, tehát elég hosszú a határidő, amíg az önkormányzatok ezzel elszámolnak. Tehát ezt az 1 milliárd forintot a kormány döntésének megfelelően a Belügyminisztérium az önkormányzatok rendelkezésére bocsátotta.

Természetesen a kormány továbbra is foglalkozik a téli rezsicsökkentés hatásaival és annak körülményeivel, éppen ezért nem olyan régen született egy határozat, amely kimondta azt, hogy az a 279 település, ahol egyáltalán nincs a településen kiépített vezetékes gázhálózat, az önkormányzatok közreműködésével biztosítjuk a rezsicsökkentéshez szükséges forrásokat, és ezt szeptember 30-ig kell majd a településeknek a lakossághoz kijuttatni, és jelen pillanatban is folyik annak a vizsgálata, hogy a téli rezsicsökkentés milyen módon bővíthető tovább azokban a háztartásokban, ahol nem feltétlenül egyértelmű, hogy milyen fűtőanyaggal fűtenek, illetve hogyan

történik a téli fűtés megoldása. A célunk az, hogy mindenki megelégedésére történjen a rezsicsökkentés lebonyolítása. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megkérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkár úr választát.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nem tudom elfogadni a választ. Államtitkár úr, lehet, hogy nem voltam elég világos. Az a probléma, hogy a faluba bekötötték a gázt, de a házakhoz az nem jutott el, mert az emberek olyan szegények, hogy fölmérték a helyzetüket, és azt mondták, hogy ők inkább fával fűtenek, mintsem a drága gázzal. Tehát egyrészt nem kaphatnak támogatást azért, mert a falujukba be van vezetve a gáz, másrészt pedig nem kaphatnak támogatást azért, mert fával fűtenek.

*(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Tehát erre a problémára kellett volna megoldást találni, de államtitkár úr csak annyit válaszolt, hogy egy újabb kormányhatározatot készítenek elő, de ebből nem derült ki, hogy ezeknek az embereknek - egy 40 falut érintő problémáról van szó - lesz-e államtámogatás-kifizetés vagy nem lesz államtámogatás-kifizetés. Én azt vettem ki a szavukból, hogy felejtsek el, ők nem fognak az égvilágon semmit kapni. Elnök úr, nem fogadom el a választ. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Jó napot kívánok! Képviselő úr nem fogadta el a választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e azt. Parancsoljanak szavazni! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 109 igen szavazattal, 33 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett a választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Arató Gergely képviselő úr, a DK képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnökhöz: „**A választás tisztaságáról**” címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező dr. Trócsányi László igazságügy-miniszter úr képében államtitkára, Völner Pál államtitkár úr válaszol. Először Arató képviselő urat illeti meg a szó. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az idei országgyűlési választást az Európai Biztonsági Együttműködési Szervezet választási megfigyelői előzetes jelentésükben tisztességtelennek minősítették. Nem véletlenül. *(Németh Szilárd István: Nem igaz! Hazudsz!)*

Ebben az interpellációban, az írásos szövegben 15 pontban foglaltam össze a legfontosabb problémákat, de az idő nem engedi meg, hogy ezeket mind



ismertessem, ezért csak a legfontosabbakat emelném ki. Olyan törvény alapján tartották meg ezt a választást, amit egyoldalúan fogadott el a parlament kormánypárti többsége, és amely számos ponton nyújtott előnyöket a kormánypártoknak. Egyoldalú és hazug közmédiát hoztak létre, és strómanjaikon keresztül felvásárolták a piaci elektronikus és nyomtatott média nagy részét is, és ezen keresztül is a választási hazugságaikat terjesztették.

A törvény bőséges lehetőséget biztosít az ellenzék megosztó kamupártoknak, akik egyes hírek és jelek szerint a Fidesz tevőleges támogatását is élvezték ahhoz, hogy összeszedjék az elinduláshoz szükséges ajánlásokat. Az ellenzék hirdetéseit törvényileg korlátozták, közben a kormány az elmúlt években sok tíz milliárd forintot költött arra, hogy a Fidesz választási ígéreteit sulykolja hazug hirdetéseiben. A levélszavazás szabályainak meghatározásánál számos kikaput hagytak, ami a levélszavazás esetében több lehetőséget is nyújt a választási csalásra, a választási joggal való visszaélésre.

Ugyanakkor viszont korlátozták, adminisztratív lehetetlenné vagy nehezzé tették a külföldön munkát vállaló magyarok vagy akár a lakóhelyüktől távol szavazó magyarok szavazati jogának gyakorlását. És mindeközben még arra sem voltak képesek, hogy működtessék a parlamenti választásról beszámoló informatikai rendszert. Bár nyilvánvaló volt, hogy ez a rendszer nem felel meg a terhelésnek, ennek ellenére üzembe helyezték, és ezzel azt érték el, hogy a nap jelentős részében nem lehetett figyelemmel kísérni a választást, illetve a fellebbezéshez, a jogorvoslathoz szükséges adatok jelentős része később sem állt rendelkezésre.

Összességében azt kell mondanom tehát, hogy számos olyan jel van, ami ezt a választást tisztességtelenné, nem fairré teszi.

Kérdezem államtitkár urat, hogy ön elfogadná-e ennek a szavazásnak az eredményét. S azt is szeretném megkérdezni - mert látom, hogy Orbán Viktor miniszterelnök úr nem vállalta a felelősséget, hiszen nem kívánt válaszolni az interpellációra -, hogy ön vállalja-e a felelősséget azért, hogy ez a választás ilyen botrányos módon zajlott le. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Völner államtitkár úr, parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársam! Valamennyien emlékszünk, akik itt voltunk a parlamentben, mind a választási eljárásról szóló törvény, mind pedig az országgyűlési képviselők választásáról szóló törvények elfogadására, ahol az alkotmányügyi kérdésekkel foglalkozó bizottságnak volt egy választási reformért felelős külön albizottsága. Az ott képviselt álláspontok valóban különböztek egymástól, ezért az elfogadásnál nem minden párt szavazta meg, hanem a

kormánytöbbség szavazta meg ezeket a választásra vonatkozó szabályokat. De több mint hat hónapon keresztül tárgyalta az Országgyűlés, tehát az, hogy ez egy elhamarkodott és módosításoktól mentes elfogadás lett volna, nem állja meg a helyét.

Az Alkotmánybíróság 2005-ben állapította meg egy határozatában, hogy a választókerületi határokat módosítani kell, amelyre 2007 júniusáig adott határidőt. Ezt az akkori szociálliberális kormányzat elmulasztotta, tehát egy alkotmánybíróági döntésnek is eleget tett a kormánytöbbség, amikor ezeket a kérdéseket is orvosolta és törvényi szinten szabályozta.

Az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése Magyarország vonatkozásában elfogadott határozata is elismeri, hogy a kormány eleget tett a Velencei Bizottság és az Alkotmánybíróság kívánalmainak, tehát maga a választási törvény megállja a nemzetközi próbát is.

Ami a kamupártokat illeti: emlékszem én egy olyan televíziós felvételre, ahol ön Zuschlag Jánossal együtt éppen a holokauszttal kapcsolatos nézeteiket fejtették ki nagy nyilvánosság előtt. *(Arató Gergely: Hazudik, államtitkár úr!)* Ön nem fejtette ki, csak Zuschlag János, pontosítok, de az kétségtelen, hogy a felvételen együtt láthatók, tehát ismeri Zuschlag Jánost. Sajtóinformációk szerint Zuschlag János és hat társa ellen bünszövetségben elkövetett tiltott adatszerzés miatt a NAV Dél-alföldi Bűnügyi Igazgatósága nyomoz, mert 2017 őszén egy pénzügyi tanácsadó cég adatbázisából szedtek ki adatokat, hogy így gyűjtsenek lehetséges kamupártok részére ajánlásokat a választásokra. Tehát ajánlom figyelmébe a korábbi kapcsolatainak az aktivizálását, ha ezen a területen mélyreható ismereteket akar szerezni, mert ott van a közelben az információ forrása a gyakorló elkövető személyében.

Ami a további kérdéseket illeti, amelyeket felvett: megjegyzem egyébként, miután nem teljesen szakmai jellegűek voltak, ezekre én sem tudok teljesen szakmai jellegű válaszokat adni, amiért elnézést kérek a parlamenti többségtől. Tehát a választói névjegyzékből a törvény 267. § a) pontja alapján a levélben szavazók névjegyzékéből törölni kell azt a választópolgárt, aki legkésőbb a választás napját megelőző hetedik napon magyarországi lakcímet létesített. Talán elkerülte képviselő úr figyelmét ez a szabályozás. Tehát fogalmilag kizárt, hogy valaki kétféle formában tudjon szavazni egy választáson.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársam! A Nemzeti Választási Iroda elnöke erre külön kitért az Országgyűlés alakuló ülésén tett beszámolójában. Képviselő úr ezen nem vett részt, erről mi nem tehetünk természetesen, de javasolhatom mulasztás pótlására a beszámoló áttekintését, hogy ne csak az én előadásomra kelljen hagyatkoznia.

(15.10)

A választással kapcsolatban azonban egy súlyos jogalkalmazói tévedés mellett nem szabad elmenni.

Az Alkotmánybíróság szerint is jogszerűtlenül érvénytelenített több ezer határon túli szavazatot a Kúria, így egy parlamenti mandátumot pont a Fidesz-KDNP-pártszövetség és annak választói veszítették el. Talán ez is elkerülte képviselő úr figyelmét az elmúlt hetek vitái során.

Úgyhogy összességében azt tudom válaszolni, hogy a választási eljárásról szóló törvény és valamennyi jogszabály megfelel az európai normáknak, és vállalható az a választási eredmény, amit a választók döntő többségének akarata alkotott meg itt, az Országgyűlésben.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem Arató képviselő urat, elfogadja-e a választ. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Ugye, ön vitatta, hogy az EBESZ-jelentés mit állapított meg. Azt állapították meg, hogy a megfélemlítés légköre, az idegengyűlölő retorika, a média elfogultsága és átláthatatlan kampányfinanszírozás korlátozta az igazi politikai viták jelentőségét. Ezt nehéz másként értelmezni, mint úgy, hogy nem tisztességes a választás.

Ami az ön egyetlen konkrét válaszát illeti, hiszen a legtöbb kérdés elől kitért, arra vonatkozott, hogy ugyan valóban a törvény előírja azt, hogy azt a határon túli magyar szavazót, aki Magyarországon lakcímet létesít, törölni kell a határon túli levélszavazói névjegyzékből, csak éppen, mivel ez a névjegyzék nem nyilvános, ezért senki sem tudja ezt ellenőrizni. El kéne hinnünk önöknek azt, hogy nem csálnak a választásokon, de ez nehezemre esik. Sajnálom, hogy államtitkár úr a felelősséget nem vállalta, de választát nem tudom elfogadni. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el a választ, most önök szavazhatnak, hogyan vélekednek erről. Tessék! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 110 igen szavazattal, 32 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett a választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Demeter Márta és Schmuck Erzsébet képviselő asszonyok, az LMP képviselői, interpellációt nyújtottak be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Hogyan védi meg a kormány a magyar családokat a kilakoltatástól?**” címmel. Demeter Márta képviselő asszonyt illeti most a szó. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár úr, önnek teszem föl a kérdést, nagyon sajnálom, hogy miniszter úr nincs bent és nem tud erre válaszolni. Szimbolikus és egyben nagyon szomorú, hogy itt, az újonnan megalakult par-

lamentben az első interpellációm pont egy olyan cinikus döntésükkel kapcsolatban kell feltegyem, mint amilyen az a döntés, hogy a kilakoltatási moratóriumot április 30-ig határozták csupán meg, mert önöknek csak a választásokig volt fontos az, hogy mi lesz az emberekkel. Most már nem érdekli önöket az, hogy mi lesz azzal a közel százezer emberrel, akiket most már utcára tehetnek, és nem védi őket semmi.

A mi dolgunk az a parlamentben, hogy az érintettek ügyét idehozzuk, és az ő hangjukon szólalunk meg a parlamentben. Ez az, amire a következő években használni fogjuk a Parlament falai között ezt a platformot, hogy elmondjuk, mégis mi az a magyar valóság, amivel a legtöbb ember szembesül nap mint nap. Nagyon úgy tűnik a kormányzati cselekvésből, hogy önök ezzel nem szembesülnek.

A bizonytalanság és a félelem most már mindenhol megjelenik, és szeretnénk, ha itt és most az Országgyűlésben válaszolnának azoknak az embereknek, akik kilakoltatás előtt állnak, mit tesznek az ő megmentésük érdekében. Csak remélni tudjuk, hogy nem egy hasonló cinikus döntést fognak hozni. A kőbányai Bihari utcában egy olyan épületet ítelt a fideszes vezetés lebontásra, amelynek a felújítására korábban 700 millió forintot fordítottak, ráadásul az ott lakók egyébként minden megtakarításukat arra fordították, hogy ezt a szociális bérlakástömböt jó állapotban tartsák, a számlájukat mindig időben megfizették.

Higgyék el, én magam is nagyon sokat voltam ott, sokat találkoztunk velük, és figyelemfelhívó akciókat szerveztek ők maguk is, civil szervezetek és mi is, és minden propagandajáratással szemben tisztességes emberekről van szó, olyan kisgyermekes családokról és beteg emberekről, akik most kilakoltatás előtt állnak. A 700 milliós felújítás után pedig a fideszes önkormányzat azt állapította meg, hogy a ház életveszélyes. Azóta egyébként ezt elhárították, az épület jelenleg felújításra vár, így akarják a lakókat kilakoltatni, elhelyezés nélkül.

Mi benyújtottunk határozati javaslatot magához az önkormányzathoz is, de természetesen ott süket fülekre talált ez az egész ügy. Az önkormányzat nem vállalta, hogy cserelakást biztosít ezeknek az embereknek. Pedig ők nem hibáztak semmiben, csak a lakhatási jogukkal próbáltak meg élni, egyébként azzal, amit önök nem raktak be az Alaptörvénybe mint alapvető jogot.

Tehát arra várom a válaszukat, tudják-e a Bihari utcai lakóknak biztosítani, hogy nem veszítik el a lakhatásukat. Tudják-e vállalni a felelősséget azért, hogy a már elindított kilakoltatásokat felfüggesztik? *(Az elnök csejget.)* És tudnak-e arra választ adni nekik, hogy meglesz-e az a kormányzati akarat, amivel megfelelő elhelyezést biztosítanak ezeknek az embereknek? Várom válaszukat.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári Bence államtitkár úr helyett Völner Pál államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Képviselő asszony konkrétan a Bihari utcai lakók ügyében érdeklődött, de nyilvánvalóan a kilakoltatások, amiről beszélnek, a végrehajtási eljárások egészének fogalmkörébe tartoznak. Gyakorlatilag az ön által is említett módon sikerült április 30-ig meghosszabbítanunk azt a korábban rövidebb ideig érvényes kilakoltatási moratóriumot, végrehajtási moratóriumot, ami fennállt.

Ugyanakkor szeretném azt is tájékoztatásul elmondani, hogy önök nagyon azonos módon használják a végrehajtás és a kilakoltatás fogalmakat, holott gyakorlatilag a végrehajtási esetek száma és a kilakoltatások száma nincs közvetlen összefüggésben egymással. A kilakoltatások száma elenyésző a végrehajtási ügyek egészéhez képest. Hiszen van, amikor az adós önként teljesít, van, amikor más ingatlan is van, és csak kivételes esetekben kerül sor arra, hogy hatósági közreműködést igénybe véve kelljen kiűriteni egy-egy ingatlant.

Amit el tudunk mondani a 2010 óta eltelt időszakról, az mindenképpen kiemelendő, hogy egyrészt a devizahitelek tekintetében emberek százazreit sikerült ebből a helyzetből kihoznunk, ami veszélyeztette a lakhatásukat. Sikerült a Nemzeti Eszközkezelőt létrehozni, amely már 35 ezer lakást mentett meg az adósok számára úgy, hogy a lakhatásuk továbbra is megoldottnak tekinthető. A végrehajtási eljárásoknál 100 százalékban határoztuk meg azt az értéket, amelyen végrehajtható egy-egy ingatlan.

De visszatérve azokra az ingatlanokra, amelyek önkormányzati tulajdonban állnak és szociális bérlások, a kőbányai Bihari utcai lakások kapcsán is tájékoztatom, hogy a lakások és helyiségek bérletére, valamint elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény, az úgynevezett lakástörvény a határozott és a határozatlan időre kötött bérleti szerződések felmondásának jogkövetkezményeit eltérően szabályozza. Az új Ptk. hatálybalépésével a rendes és a rendkívüli felmondás szabályai közeledtek egymáshoz, azonban ezeket a szabályokat kizárólag 2014. március 15-én vagy az ezt követően létrejövő bérleti jogviszonyokban lehet alkalmazni.

Az épület lebontása miatti felmondás az önkormányzat lakásgazdálkodása, illetve életveszély miatt építésügyi hatóság döntése alapján is felmerülhet, mindkettő a rendes felmondás esetkörébe tartozik. A bérlők lakhatásának védelme érdekében a lakástörvény 26. § (7) bekezdése szerint a határozatlan időre szóló, szociális helyzet alapján bérbe adott önkormányzati lakásra vonatkozó bérleti szerződés felmondása még megfelelő cserelakás felajánlása esetén is korlátozott. Felmondás jogszerűségének megállapítását, illetve az önkéntes teljesítés hiányában a felmondás jogkövetkezményei foganatosításának elrendelését a felek a bíróságtól kérhetik.

Esetünkben az önkormányzat lakásügyben hozott határozatának végrehajtását kezdeményezi,

akkor figyelemmel kell lenni a kilakoltatási moratóriumra, kivéve abban az esetben, ha önkényesen elfoglalt lakás kiürítését kezdeményezi. Az érintett adósoknak van lehetőségük jogi tanácsadásért a területileg illetékes jogi segítségnyújtó szolgálathoz fordulni, amennyiben a törvényben foglalt feltételeknek megfelelnek. Az illetékes család- és gyermekjóléti szolgálat megkeresése is indokolt lehet, hiszen segítséget nyújthatnak akár az ellátás, akár az étkezés tekintetében.

Remélem, sikerült képviselő asszonynak a jogszabályi környezetet feltárnom ebben az ügyben, és remélem, hogy tudnak élni a felkínált segítséggel ezeknél a szolgálatoknál az érintettek. Köszönöm figyelmét. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő asszonyt megkérdezem, elfogadja-e a választ.

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm, elnök úr. Nem tudom elfogadni a választ. Itt nem olcsó jogszabályokra van szükség, én is el tudom olvasni a jogszabályokat. *(Balla György: Meg is kell érteni.)* Egyébként a lakók is elolvasták a jogszabályokat. Itt pusztán arról van szó, hogy ha ezek nem nyújtanak megfelelő garanciát, akkor ezeket igenis meg kell változtatni. Ez semmi más nem múlik, mint kormányzati akaraton és kormányzati szándékon. Ez érdekelt volna, hogy megvan-e.

(15.20)

Többször nyújtottunk be törvénymódosítási javaslatot és egy komplex törvénycsomagot is, amit kétszer is lesöpört a kormány. A Város Mindenkié csoport is megfogalmazta, hogy mik azok a módosítások, amelyeket ha végrehajtanak, még több garanciális elemet lehetne adni, hogy bizonyos önkormányzatok egyébként ne játszassák ki még csak véletlenül se a szabályokat, és ne hivatkozhatnak mindenféle kikapukra. Nagyon sok embert kijátszanak, nagyon sok emberrel akár tudatosan kötnek határozott idejű szerződést csak azért, hogy kipatekollhassák őket.

Államtitkár úr, gondolják át! Olyan családokról van szó, akiknek kisgyermekük van, beteg emberekről van szó, akik utcára kerülhetnek. *(Az elnök csendes jelzi az időkeret leteltét.)* Senki nem érdemli meg ezt, és hozzá kell tegyem, hogy bárki bármikor kerülhet ilyen helyzetbe, akár betegség miatt, akár a munkahelye elvesztése miatt.

ELNÖK: Kérem szépen, fejezze be!

DEMETER MÁRTA (LMP): Cselekedjenek az ügyben!

ELNÖK: A képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 109 igen szavazattal, 32 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta a választ.

Tisztelt Országgyűlés! Dr. Mellár Tamás képviselő úr (*Dr. Rétvári Bence: Na, független!*), a Párbeszéd képviselője, interpellációt nyújtott be a pénzügyminiszterhez: **„Miért ködösít a kormány? Miért nem hajlandók eltörölni a veszteséges letelepedési kötvényprogramot?”** címmel. Mellár képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Mint ismeretes, Lázár János korábbi kancelláriaminiszter a 2016. október 27-én tartott kormányinfón beszélt először arról, hogy a kormány visszavonja a letelepedési kötvények rendszerét. Pár hónappal később, 2017 januárjában az Államadósság Kezelő Központ sajtóközleményben jelentette be, hogy az ÁKK lezárja a letelepedési kötvények ügyét. A kötvények árusítása ugyan a választást megelőző évben valóban szünetelt, ám Lázár János korábbi szavaival ellentétben szó sem volt igazi visszavonásról, hiszen a jogszabályi változás nem történt meg.

Az elmúlt napokban az Államadósság Kezelő Központ a G7 internetes portálnak kiadta a négy év alatt kibocsátott papírok összes sorozatára vonatkozó adatokat, amelyekből pontosan kiderült az, hogy mennyit nyert vagy bukott a programon a magyar állam.

A szakértői számítások szerint az adatokból az derül ki, az bizonyosodott be, hogy óriási anyagi károkat okozott a magyar lakosságnak a letelepedési kötvény-program, mert mindösszesen 17,5 milliárd forintot buktak a magyar adófizetők, vagyis minden magyar állampolgárnak 1800 forintjába került a Fidesz sajátos bevándorláspolitikája. Ezzel szemben az Országgyűlés Gazdasági bizottsága által kijelölt, kötvényeket árusító offshore cégek 156 milliárd forintos haszonra tettek szert.

A jelenlegi helyzet tehát az, hogy a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvény 35/A. §-a a mai napig tartalmazza a konstrukció részletszabályait, a kormány tehát nem csinált mást, mint a választási időszakra jegelte ezt a konstrukciót, hogy azután majd valamikor, egy megfelelő választási eredmény után folytatódjon ez a fajta konstrukció.

Az eddig elmondottak alapján, azt gondolom, elég nyilvánvalóak a kérdések, és az államtitkár úr felé ezeket a kérdéseket fogalmaznám meg. Az első kérdés az, hogy miért hagyta a kormány, hogy évekig működjön a veszteséges program, miközben a piacokról sokkal kedvezőbb források álltak rendelkezésre az államadósság finanszírozására. A második kérdés az, hogy miért nem hajlandó a kormány törvényt módosítani és jogi értelemben is megszüntetni a programot. A harmadik kérdés az, hogy tervezik-e átvilágítani a kötvényt árusító offshore cégeket, foltolgtatják-e esetleg különadó bevezetését ezekre a

vállalkozásokra. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a Párbeszéd soraiban.*)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A képviselő úr kérdésére Tállai államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ön az interpellációjában kettő dolgot állít: az egyik az, hogy nem szűnt meg a letelepedési kötvény jegyzésének lehetősége, erre viszonylag egyszerű lesz a válaszom; a másik pedig az, hogy nem érte meg a magyar államnak ez a letelepedési kötvény, ön így fogalmaz, hogy ez veszteséges volt. No, ezt a két témát járjuk körbe!

Az egyik. Kérdezem önt, hogy ha most ön szeretne letelepedési kötvényt jegyezni, illetve nem ön, mondjuk, egy külföldi ismerőse, tudna-e jegyezni. A válaszom az, hogy nem tudna jegyezni. Azért nem tudna jegyezni, mert egy nemzetgazdasági minisztériumi rendelet, jogszabály ezt nem teszi lehetővé, ez valószínűleg önnek a figyelmét elkerülte. Igaz, ez nem törvény, csak miniszteri rendelet, de ugyanolyan rendelet: megtiltja és nem teszi lehetővé. Mind a mai napig 2017. március 31. után nem lehetett beadni ilyen kérelmet, nincs ma magyar letelepedési kötvény jegyzésére lehetőség. Azt gondolom, ez a kérdés nem kérdés.

A másik kérdés, amit ön úgy fogalmaz meg, hogy veszteséges volt-e ez a magyar államnak, összegeket is állít. Nagyon érdekes, hogy egy gazdasági portálra hivatkozik, a gazdasági portál számításaira hivatkozik. Ha egyébként megfigyeljük ezt a gazdasági portált, én amit olvastam tőlük, a kormányról, a kormány intézkedéseiről még jót nem írtak. Tehát nem vádolókat őket azzal, hogy politikailag hol állnak és hogy mi a céljuk, de én nem találtam olyan írást, amely tényszerűen azt, amit a Fidesz-kormány az elmúlt nyolc évben csinált, egyszer is elismerte volna.

Ön erre a portálra hivatkozik, ennek a számítására. Egyébként, ha szakmailag is megnézi ön mint neves közgazdászprofesszor, akkor észrevehette volna, ezek a szakmai számítások arról szólnak, hogy egy kétéves kötvényhozamot hasonlít egy ötéves kötvényhozamhoz, magyarul: az almát hasonlítja a körtéhez. Ilyen számításokra nem lehet hivatkozni, és most ne haragudjon, különösen nem lehet hivatkozni a Statisztikai Hivatal volt elnökének! Ha ön a hivatali munkáját a Fidesz-kormány alatt így végezte volna, hogy gazdasági portál számításait, becsléseit teszi hivatalossá, akkor azt gondolom, az ön munkája hiteltelen lett volna.

Végezetül engedjen meg nekem egy politikai megjegyzést is. Persze ön, most már mint ellenzéki képviselő, mondhat bármit, hogy a kötvény ekkor jön vissza, akkor, ön ezt jósolja. De kérdezem én: ön most ellenzéki képviselő vagy független képviselő? (*Dr. Vadai Ágnes: Mi köze van ennek ehhez?*) A vá-

lasztás előtt független képviselő, a választás után ellenzéki képviselő, ellenzéki képviselő belép egy frakcióba. (Szabó Timea: *Miért? A független nem ellenzéki?*) Nyilvánvalóan azt kell hogy mondjam, hogy ez a döntése önnek nyereséges volt. (Közbekiáltás a DK soraiból: *Ócska! - Szabó Timea: **Bebizonyította?***) Tehát most ott tartunk, hogy ön szerint a letelepedési kötvény veszteséges, bebizonyítottam, hogy nem; véleményem szerint önnek a frakcióba való belépése pedig nyereséges. Köszönöm szépen a figyelmet. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt megadom a válaszadás lehetőségét vagy reagálás lehetőségét a képviselő úrnak, szeretettel közlöm, hogy az interpelláció már csak egy olyan műfaj, hogy a kérdező kérdezi a kormányt, és nem a kormány kérdezi a kérdezőt, ez már csak így van. (Taps az MSZP és a Párbeszéd padsoraiban.)

Úgyhogy most viszont Mellár képviselő úr kapja meg a lehetőséget, hogy elmondja egy percben, ő hogyan vélekedik erről, és elfogadja-e a választ. (Szabó Timea közbeszólása.)

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen, elnök úr. Először is az, hogy milyen képviselő vagyok, azt gondolom, a kérdés milyenségét valószínűleg nem érinti; egyébként én továbbra is ellenzéki képviselőnek gondolom és tartom magamat akkor is, ha beléptem egy frakcióba. Ez a kettő nincs egymással ellentmondásban. (Moraj, derűlttség a kormánypártok soraiban. - Dr. Latorcai János: *Freudi elszólás! - Az elnök csenget.*)

Azt gondolom, az lett volna a megnyugtató megoldás kormányzati részről, ha ezt az egész letelepedésikötvény-ügyet törvényileg rendezték volna, hiszen egy törvény született annak idején, amikor ez a konstrukció elindult. Ezt nem alacsonyabb rendű jogszabályban, hanem törvényileg kellene rendezni, tehát akkor lennének nyugodtabb, ha ez törvényileg vissza lenne vonva.

Az pedig, hogy a G7 portálról szedtem az alapadatokat, kétségkívül igaz, de ez egyáltalán nem befolyásolja azt a tényt, hogy ebben a konstrukcióban benne van az, hogy garantálja ez a kötvénykonstrukció azt, hogy minimum 2 százalékos hozamot ad akkor is egyébként (Az elnök csenget.), ha a piacról ennél olcsóbban lehet beszerezni a forrásokat. Valójában az elmúlt években ez történt, és a veszteség innen származik. Köszönöm szépen.

(15.30)

ELNÖK: Képviselő úr, elfogadja-e...

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Én nem fogadom el...

ELNÖK: Ezt gondoltam, csak mégis megkérdezi az ember. (Derűltség.) Na most, logikai úton tovább

is mehetnénk, de ehhez az önök döntése szükséges, úgyhogy most szavazzanak! Parancsoljanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 110 igen szavazattal, 30 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta a választ.

Tisztelt Országgyűlés! Dr. Vitányi István képviselő úr, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be az igazságügyi miniszterhez: „**Kinek az érdekében befolyásolják a bíróságok ítélezését Magyarországon?**” címmel. A képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. VITÁNYI ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Ha ebben a zajban hallja, amit mondok, akkor jó lesz.

A bírói függetlenség a jogállamiság egyik alappillére, amely alkotmányos alapelvet az Alaptörvény, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló törvény is deklarálnak. Amennyiben tehát valamely személy vagy szervezet a bírói függetlenséget veszélyezteti, az magatartásával súlyosan szembe megy a jogállamisággal, azt is mondhatjuk, hogy teljesen érzéketlen a demokrácia alapértékei iránt. (Folyamatos zaj.)

Tisztelt Államtitkár Úr! Amint a közelmúltban kiderült, a Soros-hálózat egyik legaktívabb lobbiszervezete, a Helsinki Bizottság több száz bíró és igazságügyi alkalmazott számára tartott úgynevezett érzékenyítő tréningeket az elmúlt években. Mint ismert, a Soros Györgyhez köthető Helsinki Bizottság a migráció egyik legnagyobb magyarországi támogatója, ennek megfelelően jogászai és szakértői előadásai során a bírákat a bevándorlókkal szembeni pozitív diszkrimináció alkalmazására kívánták érzékenyíteni.

A tréningeket a szervezethez köthető jogászok és általuk szakértőnek nevezett személyek tartották, akiknek célja, hogy a büntetőügyekben a migráns személy pozitív elbírálásban részesüljön.

A bírói függetlenséget különösen sérti az a helyzet, amikor a tárgyalóteremben, a konkrét büntetőügyekben találkozik egymással az érzékenyítésen részt vett bíró és a tréninget tartó ügyvéd. Világossá vált, hogy a Soros-hálózat tehát nemcsak jogsegélylyel, hanem a bírók befolyásolásával is segíti a migránsok Európába történő bevándorlását, ez pedig szembe megy a magyar emberek és a magyar kormány akaratával, és fenyegeti az igazságszolgáltatás függetlenségét és a nemzetbiztonságot is.

Mindezek alapján tisztelettel kérdezem az államtitkár urat, hogy mit tehet a magyar kormány annak érdekében, hogy elejét vegye a hasonló kezdeményezéseknek, és így megőrizze az igazságszolgáltatás függetlenségét. Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. Köszönöm. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Völner Pál államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársam! Fogadom, hogy a rám bízott ügyeket tisztességes eljárásban, részrehajlás nélkül, lelkiismeretesen, kizárólag a törvényeknek megfelelően bírálom el, hivatásom gyakorlása során az igazságosság és a méltányosság vezérel - így szól ma Magyarországon a bírói eskü szövege.

Az igazságszolgáltatásra vonatkozó jogszabályoknak és azok megtartásának biztosítania kell azt, hogy a bírák a döntéseiket a bírói esküjükben foglaltak szerint kizárólag legjobb szakmai meggyőződésük és saját lelkiismeretük alapján hozhassák meg. Az igazságszolgáltatás jogállami működésének feltétele, hogy valamennyi alkotmányos alapelv érvényesüljön. Ezen alapelvek között kiemelt helye van a bírói függetlenségnek, de ugyanilyen lényeges a többi elv, például hogy az igazságszolgáltatás bírói monopóliumának, az igazságszolgáltatás egységének, a jogorvoslati jogosultságnak vagy az ártatlanság vélelmének elve is érvényre jusson.

A bírói függetlenség akkor biztosított, ha a bírák mindenféle befolyástól mentesen, elfogultság nélkül dönthetnek az egyes ügyekben. Az ítékezés során a bíró személyében is független, ezt biztosítják azok a jogszabályi garanciák, amelyek értelmében az ügy bírója felmentéssel, elmozdítással vagy áthelyezéssel nem távolítható el.

A jogelméletben a bírói függetlenség biztosításának célját szokás úgy meghatározni, hogy más hatalmi ágaknak, elsősorban a végrehajtó hatalomnak ne legyen lehetősége beavatkozni az igazságszolgáltatás folyamataiba. A függetlenséget ugyanakkor minden oldalról biztosítania kell. A bírót nem befolyásolhatják sem a felek rokonai a bírósági folyosón, sem a sajtó részéről érkező nyomás, sem a gazdálkodó vagy civil szervezetek érdekei vagy - mint az ebben az esetben is mutatkozik - gyakorlatilag olyan hálózatoknak a befolyási kísérletei, amelyek a bírók gondolkodásmódját akarják befolyásolni, nem konkrét ügyben, nem konkrét eljárásban, de az ügyek bizonyos csoportjára meghatározottan. A kormány és az Országgyűlés feladata abban áll, hogy megteremtse a jogszabályi garanciákat ennek megvalósulása érdekében, hogy a bírókat ne lehessen más oldalról sem befolyás alá vonni, és biztosítja az igazságszolgáltatás törvényes működését, vagyis azt, hogy a független bírák magas színvonalon és időszereiben ítéelkezzenek.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országos Bírói Hivatal május 28-ai sajtóközleménye is rámutatott arra, hogy az utóbbi időben előfordult, miszerint egyes szervezetek az általuk elnyert európai uniós pályázatokban anélkül vállalták a bírák képzését, hogy erről előzetesen egyeztettek volna az Országos Bírói Hivatallal. Ezek a különböző, magukat civilnek mondó szervezetek által szervezett úgynevezett érzékenyítő tréningek súlyos kockázatot jelenthetnek a bírói függetlenség megőrzése szempontjából, hiszen nem kizárt, hogy amit tudásmeg-

osztásnak hívnak, az valójában súlyos befolyásolási kísérletet jelent. A bírói integritás kerül veszélybe.

Kiemelendően fontos társadalmi érdek, hogy mind a bíróság, mind a végrehajtó hatalom szabályozza és védje integritását. Megnyugtató ezért a bírósági szervezet azon törekvése, amely arra irányul, hogy a tanulságokat levonja, és a jövőben fokozottan ügyeljen arra, hogy képzési eseményein ne adjon teret integritási szempontból kockázatot jelentő megnyilvánulásoknak, főleg olyan szervezeteknek, amelyek a törvényalkotási folyamattal szembemelve folyamatosan akarják más érdekek mentén szabályozni például a migráció kérdését. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

DR. VITÁNYI ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, az államtitkár úr választát elfogadva kérem *(Moraj az ellenzék soraiban.)*, hogy az igazságügyi kormányzat tegyen meg mindent annak érdekében, hogy a bírói függetlenség ne szenvedjen csorbát. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A képviselő úr elfogadta a választ, így értelemszerűen nem kell szavaznunk.

Így aztán Z. Kárpát Dániel képviselő úr következik, a Jobbik képviselője, aki interpellációt nyújtott be a miniszterelnökhöz: „**Ki állítja meg a szociális katasztrófát?**” címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező dr. Trócsányi László igazságügyi miniszter úr képében Völner Pál államtitkár úr fog válaszolni. A képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Jobbik képviselői tucatjával kapják azokat a riasztásokat, amelyek mostanában soron következő kilakoltatási eseményekről szólnak, olyan végrehajtási folyamat végének a foganatosításáról, amelynek eredménye szinte minden esetben az, hogy egy család elveszíti az otthonát. Elképzelhető, hogy az államtitkár úr már unja ezt a témát, ingatja a fejét, látom, de ha így is van... *(Dr. Völner Pál jelzésére:)* Látom, szerencsére nem unja. Fontosnak tartom, hogy megtárgyaljuk az idevonatkozó következményeket, hiszen álláspontom szerint egy normális országban a pártpolitikai beállítódásokon felül egy közös nemzeti minimumnak kellene kialakulnia a tekintetben, hogy legalább a szociális védőháló maradványát megőrizzük.

És az a klíma, amit a Fidesz-KDNP az utóbbi nyolc évben kialakított, gyalázatos következményeket enged meg a devizahitel-károsultakra nézve, hiszen most már nem - idézőjelben - csak az egyes

szereplőktől és a nehéz helyzetben lévő családoktól kapjuk a riasztásokat, hanem bizony például olyan vállalkozótól, aki a kétes háttérű követelés mellett is felajánlotta azt, hogy 150 ezer forintot havonta plusz a vállalkozásának a teljes hozamát odaadja az érintett pénzügyi intézetnek, csak hagyják őt élni, dolgozni, ne verjék dobra az ő ingatlanát, az ő munkahelyét és azt az ingatlant, amiben dolgozik, és erre az ajánlatra - ennél gálásabb ajánlat nem képzelhető el, hiszen valaki az önfenntartáson felül az összes jövedelmét felajánlja az érintett intézetnek - mégiscsak nemet mondtak, mégiscsak azt javasolták neki, hogy vegyen fel hitelt valahonnan máshonnan, és majd abból törlessze az itteni indokolt vagy sokkal valószínűbb, hogy indokolatlan követelését. Teljesen egyértelmű tehát, hogy a magyar nemzetgazdasági érdekekkel is szembemegy az, amit a Fidesz-KNDP engedett.

(15.40)

Hiszen a magyar nemzetgazdasági érdek azt diktálná, hogy ezek a vállalkozók, ezek a produktív szférába tartozó emberek dolgozhassanak, adót fizethessenek, és legalább itt, amikor még a törlesztési hajlandóság mellett a képesség is fennáll, legalább talpon maradhassanak. Ne egy árverési esemény legyen ennek a vége, amelynek során a Fidesz-KNDP jogszabályi keretei között megengedett módon egy szűk baráti kör fogja ezt az ingatlanvagyonot megszerezni, nyomott áron. Feltételezhető módon ez az esetek többségében így van, de államtitkár úr, ha nincs így, akkor van az ön kezében egy rendszerszintű kimutatás arról, hogy mekkora magyar ingatlanvagyon van veszélyben árverések, egyéb, egyéb hasonló események folytán? Van-e önnél egy nyilvántartás arról, hogy hány magyar család van veszélyben, és hány magyar család és milyen módon menthető meg?

És egy utolsó kérdés, államtitkár úr: ha nincs ilyen kimutatás az ön kezében, akkor alkalmasak önök ennek a problémának a kezelésére? Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Völner államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársam! E Ház falai között, azt hiszem, számtalanszor elhangzott közöttünk ez a párbeszéd, ahol talán sikerült ismertetnem kellő alaposan, hogy 2010 óta mi mindent tett a kormányzat azért, hogy a devizaadósok helyzetét javítsa, és a jogszabályi keretek, az uniós normák keretei között elviselhetővé tegye vagy éppenséggel megszüntesse a problémáikat. Nagyon jól emlékszünk a végtörlesztésre, az árfolyamgátra, ahol családok százait sikerült kivonni ezek alól a kedvezőtlen hatások alól. Emlékszünk a forintosításra, ahol sikerült gyakorlatilag a devizaárfolyamok ingadozásai alól mentesíteni ezeket a hiteleket. Valamennyien tudjuk,

hogy például a svájci frank árfolyama ma is jóval magasabban áll, mint amelyen a forintosítás történt, és a kamatkörnyezet is lényegesen kedvezőbb, mint az elmúlt megelőző években volt, amikor ez a probléma jelentkezett.

Azt is számtalanszor elmondtam, hogy maguk a döntések a jogszabályok, a kúriai döntések, az alkotmánybírósági döntések, a luxembourgi bíróság döntései által meghatározott keretrendszer mentén történtek meg, hiszen ezek nélkül az állam sok száz milliárdos pereket, kártérítési pereket vont volna a nyakába a bankok felől, amelyet az adófizetők összességének kellett volna megfizetnie.

Azt is tudjuk, hogy a legelesettebbek részére például az eszközkezelő intézményét létrehoztuk; elindult ugyan szerényebb keretek között, de a családi csődvédelemnek a lehetősége, ami szintén számos családnak nyújt lehetőséget. Az elszámoltatási folyamatról is annyit, hogy 3,6 millió fogyasztási szerződést érintett, amelynek során 750 milliárd forintnyi fogyasztói követelést térítettek meg az arra jogosultak részére a bankok. Mindezt úgy nevezni, hogy ott hagytunk bárkit is az út szélén, azért erős túlzás. Azokat a megjegyzéseket pedig vissza kell utasítanom, hogy a kormánypártnak bármi érdeke lenne ezeknek a végrehajtásoknak a kimenetelében.

Forintosítás nélkül jelentős pénzügyi stabilitási kockázatok alakultak volna ki, miközben az adósoknak 20 százalékkal emelkedett volna a törlesztőrésztük. Említettem az árfolyam kérdését, tudjuk jól, hogy a végrehajtási eljárásoknál is módosítások keletkeztek, amelyeknél például száz százalék alatt nem lehet értékesíteni a lakóingatlanokat. Tudjuk, hogy a kilakoltatási moratórium is a téli időszakban meghosszabbításra került. Mind-mind abba az irányba módosult a jogszabályrendszeren belül, hogy hogyan lehet enyhíteni ezeknek az embereknek a helyzetén. A kormány, amennyiben természetesen lehetőség lenne rá - születnének olyan európai precedensek, amelyek a gyakorlatban lehetővé tennék a mozgástér bővítését -, nyilván akkor a jogszabályalkotásban követné ezeket.

Érdekes azonban, hogy a Jobbikot korábban nem érdekelte ennyire a devizahitelek megmentése, számos politikusok, köztük Vona Gábor nem szavazta meg sem a bankok elszámoltatását, sem a forintosítást. A Jobbik és a szocialisták az út szélén hagytak volna több százezer devizahiteles családot. A Fidesz-KNDP 2010 óta sorra hozta meg ezeket az intézkedéseket, ezeknek köszönhetően 25-30 százalékkal csökkentek a törlesztőrésztük, ezermilliárd forinttal csökkentek összességében a családok terhei. Véget vetettünk a devizahitelek korszakának, és elindítottuk az otthonteremtési programot. Természetesen az adósságok, amelyek keletkeznek folyamatosan a gazdasági életben, azok folyamatosan velünk vannak, és külön kezelést igényelnek, nem pedig a teljes jogrendszer átalakítását.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő úr, kérdem, elfogadja-e az államtitkári választ.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Államtitkár úr, ezen a gyásznapon - mert egy nemzeti gyásznapi van - megéltük azt a pillanatot, hogy ön igazat mondott: valóban, a Jobbik nem támogatta a Fidesz piaci alapú forintosítását, nem támogattuk azt az aljas mérnyeletet, hogy ha valaki 165 forintot vett fel az úgynevezett hitelét, akkor önök és a jó barátaink eldöntötték, hogy 256 forintos piaci árfolyamon kell ezt átváltani. Ha ezért szégyenkezniük kellene, azt vállalnánk, de mi lehetünk büszkéek magunkra, hogy ebben az árulásban nem vettünk részt. És államtitkár úr, ön a családi csődvédelemre hivatkozik? Ezernél kevesebb ügyfélnek tudtak bármilyen módon segíteni ezzel? Itt arra hivatkozik, hogy a keretrendszer önöknek kijelölte az árfolyamot, amin be lehetett avatkozni? Nem igaz! A Kúria semmilyen árfolyamról nem beszélt. Ez az önök döntése. Férfiasan vállalják a felelősséget érte! Ezt eddig nem tették meg.

Nem válaszolt arra sem, hogy milyen megoldást kínálnának annak a vállalkozó családnak, akit én a konkrét példában felhoztam. És azt is látjuk, hogy bár, államtitkár úr, ön azt mondta, hogy én azt állítottam, hogy önöknek valamiféle érdekük lenne az ingatlanbizniszben, én ilyet nem mondtam. Ön ezt valamiért magára vette, a saját lelkiismeretének a baja, hogy miért vette magára, de a választát elfogadni nem áll módomban. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Képviselő úr nem fogadta el a választ. Most kérdem a tisztelt Országgyűléstől, hogyan dönt. Most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: 108 igennel, 34 nem ellenében és tartózkodás nélkül az államtitkári választ elfogadta az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra szánt időkeret elfogyott, de minthogy a házszabály minden parlamenti frakció számára lehetővé teszi a legalább egy interpelláció elmondását, így aztán most HARRACH PÉTER képviselő úr, a KDNP képviselője következik *(Zaj.)* - örülök, hogy örülnek -: **„Milyen változásokat hoz a 2018-as év a családok életében?”** címmel. Képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Államtitkár Asszony! Az első számú nemzeti sorskérdéshez, a demográfiai helyzethez kapcsolódó családpolitikáról szeretném kérdezni. 2010-ben azt tapasztalta a polgári kormány, hogy a helyzet meglehetősen siralmas volt, mélyponton volt a családalapítási és a gyermekvállalási kedv, magas volt a terhességmegszakítások száma, ezért a kormány ennek következtében a családokat állította előtérbe. A családról mint értékhorozó és értékteremtő alapegységről szövegezte Magyarország új Alaptörvényében is: „Magyarország védi a házasság intézményét mint férfi és nő között önkén-

tes elhatározás alapján létrejött életközösséget, valamint a családot mint a nemzet fennmaradásának alapját.” Új családtámogatási rendszert vezetett be, illetve erősített meg. Ennek pillére a családi adókedvezmény volt, '18-tól már ezt továbbfejlesztve, a kétgyermekes családok havi 35 ezer forintot, míg a háromgyermekesek 99 ezer forintot takaríthattak meg. A kormány visszaállította a hároméves gyeset, a gyed emelése mellett a diplomásgyedet is bevezette. '18-ban már közel 2000 milliárd forintot fordított a kormány családtámogatásra.

Az egyik legfontosabb eleme a családpolitikának a munka és a család összeegyeztetése. Erre szolgált például a gyed extra, a munkahelyvédelmi akcióterv, és sokat segített a családokon a bölcsődei és óvodai férőhelyek számának növelése. Bevezettük, illetve megerősítettük az ingyenes gyermekékeztetést, illetve az ingyenes iskolai tankönyvellátást. Nagy lépés volt a CSOK bevezetése, amely 75 ezer családot érintett.

Kérdem államtitkár asszonyt, hogy milyen intézkedések történnek majd az új kormányzat részéről a családok számára, illetve hogy a családok éve kerekében elindult intézkedéseknek milyen eredményei láthatók eddig. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

(15.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő úr kérdésére Novák Katalin államtitkár asszony válaszol. Parancsoljon!

NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Valóban, sok szó esett ma már a demográfiai kérdésekről, a demográfiai kihívásokról, illetve az ebben elért eredményekről is és az előttünk álló kihívásokról is. Talán érdemes éppen ezért visszatekinteni arra, hogy milyen örökséget kaptunk és hogy milyen rossz döntések következménye is volt az a demográfiai helyzet, amelyet mi 2010-ben megörököltünk. Emlékeztessünk arra, hogy 2006. január 1-jével megszűnt a rendszeres gyermekvédelmi támogatás, megszűnt az egy- és kétgyermekes családok adókedvezménye.

A három- és többgyermekesek adókedvezménye is lecsökkent, gondoljanak bele abba, hogy ma egy háromgyermekes család havonta százezer forintot tud megtakarítani adókedvezmény formájában, és ne felejtjük el azt, hogy ez akkor négyezer forint volt ugyanígy havonta gyermekenként, tehát ez az összeg gyakorlatilag adókedvezménynek sem igazán nevezhető. Eltörölték a harmadik évi gyeset, ami például még egy parlamenti képviselőnek sem tette volna lehetővé azt, hogy akár három évig távol maradjon és a gyermekeire koncentrálhasson, amit ma már nyugodtan megtehet minden édesanya Magyarországon, ahogy választhatja egyébként azt is, hogy a gyermeke



nevelése mellett munkát vállaljon akár féléves korától. Egyes esetekben a gyed időtartamát még két évre is csökkentették, sőt a szocpolt is eltörölték, tehát csupa olyan döntés született a 2010-et megelőző időszakban, amelyek a családok ellen szóltak és a családtámogatásokat lerombolták.

Ehhez képest 2010-ben mi egy családbarát fordulatot hirdettünk meg, és 2010 óta minden döntésünk a családok érdekeit szolgálja. Ezt mutatja az is, hogy a családok támogatására fordított előirányzat GDP-arányosan 3,5 százalékról 4,7 százalékra növekedett, de ha ezt nominálisan fejezném ki, akkor 1000 milliárd forintról 2000 milliárd forintra, tehát duplájára tudtuk emelni a családoknak nyújtott támogatásokat.

Visszaállítottuk a gyés harmadik évét, a családi adókedvezményt visszaállítottuk, sőt emeltük, bevezettük a gyed extrát, tehát ma már lehet a gyermekvállalás mellett akár 8 órában is dolgozni, a frissdiplomások vagy az egyetemi hallgatók is gyermeket vállalhatnak és gyedre mehetnek. Munkahelyvédelmi akciót is bevezettünk, az első házasok adókedvezményét, ingyenes étkezést vezettünk be a gyermekek számára. Két és félszer annyian étkeznek ma ingyenesen, mint korábban. Az ingyenes tankönyvet az első kilenc évfolyamra kiterjesztettük. Ez több mint egymillió gyermeket érint Magyarországon, illetve a bölcsődei rendszert is fejlesztettük, aminek köszönhetően soha még arányában annyi bölcsődei férőhely nem volt Magyarországon, amennyi most van.

2018 pedig a családok éve. A családok éve azt jelenti, hogy még több figyelem irányul a családokra, még több támogatás és rengeteg olyan program, amely kifejezetten a generációk összefogásáról szól, a pici gyerekektől a nagyszülőkig megszólítja az egész családot. Az idei év eredménye az is, hogy emeltük ismételtelen a kétgyermekesek családi adókedvezményét, most már 35 ezer forintot takaríthatnak meg havonta. Jövőre ez ismételtelen emelkedik 40 ezer forintra, illetve a diákhitel esetében lehetővé tettük azt, hogy ha az édesanyának van diákhitel, akkor a gyermekvárás esetén felfüggesztjük, részben vagy teljesen elengedjük a diákhitel törlesztését. Ugyanez igaz a jelzáloghitelekre is. Harmadik gyermek érkezése esetén a jelzáloghiteleket 1-1 millió forinttal gyermekenként elengedjük a nagycsaládoknál.

Az otthoneremtési programot is bővítettük, ma már még több ember számára hozzáférhető az otthoneremtési program. A feltételeket is egyszerűsítettük, illetve kiemelnék még ma, a nemzeti összetartozás napján egy fontos elemet, ez a Köldökzsinór-program, amely arról szól, hogy azokat a gyermekeket is anyasági támogatásban, illetve babakötvényben részesítjük, akik a határainkon kívül születnek. Ezt fogjuk folytatni 2018 második felében és 2019-ben is (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), hiszen a célunk egy családbarát ország megteremtése. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padosorokban.*)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkár asszony válaszát.

HARRACH PÉTER (KDNP): Államtitkár asszony válasza megnyugtató engem, hogy a családpolitika jó kezekben van, és folytatódni fog az a folyamat, ami már nyolc éve tart, és a magyar családok helyzete tovább fog javulni a következő négy évben is. Ezért elfogadom a válaszát. (*Taps a kormánypárti padosorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő úr elfogadta a választ, így nincsen szükség szavazásra.

Tisztelt Országgyűlés! Most, 15 óra 54 perckor áttérünk az **azonnali kérdések** megtárgyalására.

Tisztelt Országgyűlés! Gyöngyösi Márton képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnöknek: „Mennyire hiteles a Kormány politikája?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető minisztert jelölte ki. Megkérdezem Gyöngyösi képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr, **megvárom** miniszterelnök urat.

ELNÖK: Értem. Ebben az esetben, tisztelt Országgyűlés, a Jobbik képviselőjét, dr. Varga-Damm Andrea képviselő asszonyt kérdezem, aki azonnali kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszternek: „**A mi gyermekeinknek is jár minden védelem!**” címmel. A miniszter halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Völner Pál államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Igen, elfogadom.

ELNÖK: Parancsoljon, öné a szó.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindig vágytam arra, hogy ha először parlamenti felszólalást tehetek, az első a gyerekek ügye vagy a gyerekek érdekvédelme legyen. Arra viszont nem vágytam, hogy egy rendkívül komoly, súlyos bűncselekmény kísérje ezt az utat. Arra nem vágytam, hogy egy gyermek meggyilkolása után kelljen az első felszólalást megtennem. A felszólalásom indoka az, ami a címben is szerepel, hogy a mi gyermekeinknek is járjon mindaz, amely más országokban a gyermekeknek, a gyermekek jogvédelmének jár.

Miért gondolom azt, hogy ezen gyilkosság kapcsán nekünk foglalkoznunk kell a kérdéssel? Persze,

nagyon sokszor halljuk azt, hogy egy-egy ilyen tragédiából politikai tőkét akarunk kovácsolni, de nem tud politikai tőkét kovácsolni az, aki itt ül a Házban, aki a parlament tagja, hiszen ez az az intézmény, ahol és ahogy mi meg tudjuk teremteni a jogszabályi környezetet és az intézményeket.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom 2010 és 2016 között számtalan javaslatot nyújtott be arra, hogy bizony az olyan cselekményekben, ahol akár a pedofília vagy akár a túlfűtött szexuális vágyak kontrollálhatatlansága mint betegség mutatkozik meg, úgy a büntetés mellett gyógyszeres kezelés is a törvény kötelező elemeként megjelenjen. Kértük számtalanszor, hogy vezessünk olyan nyilvántartást, amely arról szól, hogy a pedofília miatt jogerősen elítélteknek nyilvános nyilvántartása lehessen, hogy gyermekek felügyeletére az ilyen ember ne lehessen soha jogosult.

Azt kérem a tisztelt parlamenti képviselőktől és a kormánytól, hogy ezeket a kérdéseket újra tűzzük napirendre, és ahogy mondjuk és mindenki mondja, a gyermekek számára csak a legszebb és a legjobb az elég jó. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Nagyon köszönöm, képviselő asszony. Völner államtitkár úr, két percben!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! Tisztelt Ház! 2010 óta a büntető törvénykönyv több alkalommal szigorodott a gyermekek sérelmére elkövetett bűncselekmények tekintetében. Tehát 2014. december 21-e óta például el nem évülő bűncselekménynek minősül a Btk. nemi élet szabadsága és nemi erkölcs elleni bűncselekményekről szóló XIX. fejezetében meghatározott minden olyan bűncselekmény, amely ötévi szabadságvesztésnél súlyosabban büntetendő, ha a bűncselekmény sértette a bűncselekmény elkövetésekor a 18. életévét nem töltötte be. 2017. december 1-je óta a 18. életévét be nem töltött személy sérelmére elkövetett nemi élet szabadsága és nemi erkölcs elleni bűncselekmény súlyára tekintettel a gyermekek védelme érdekében ezen bűncselekmények elkövetője végleges hatállyal kötelezően eltiltandó bármely olyan foglalkozás gyakorlásától vagy egyéb tevékenységtől, amelynek keretében a gyermekek nevelését, felügyeletét, gondozását, gyógykezelését végzi, illetve ilyen személlyel szemben egyéb hatalmi vagy befolyási viszonyban áll.

Ezek a szabályok lényegesen nagyobb védelmet biztosítanak, mint a korábbi időszak szabályai voltak, gyakorlatilag a büntetőjog határáig próbáltunk elmenni az európai gyakorlatot követve, hogy mi az a legszigorúbb szabályozás, amelyet alkalmazni lehet.

Ilyenek körébe tartozik a gyermekek sérelmére elkövetett, kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények szigorítása, valamint hogy azokat, akik ilyenben részt vettek, nem lehet alkalmazni ott, ahol a gyere-

kekkel érintkezhetnek. Ezen túl 2018. január 1-je óta tovább szigorodott és strukturálódott a 12. életévét be nem töltött személyek sérelmére történő szexuális cselekmények szabályozása is. Ennek megfelelően 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, aki 12. életévét be nem töltött személlyel végez szexuális cselekményt. Köszönöm.

(16.00)

ELNÖK: Egy perc viszonzulás a képviselő asszonynak. Parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm a válaszát, de mi nem erről beszéltünk. Az látható, hogy az elmúlt nyolc évben ez a prevenció, amit szándékoztak megvalósítani, nem valósult meg. Sokkal inkább fájdalmas egy leendő bűnelkövető számára, ha a büntetésen túl még akár gyógyszeres kezelést is kap, illetve olyan nyilvános nyilvántartásba kerül, amely alkalmas arra, hogy annak alapján ne mehessen gyermekközösségbe az ilyen személy. Valójában, hiába születnek ilyen ítéletek, hogy nem mehet gyermekközösségbe, ha senki nem tudja, hogy ki az, aki nem mehet gyermekközösségbe.

Egyet kérek: ha a svájci, a brit, a német és a lengyel gyerekeknek jár a teljes körű jogvédelem a társadalom azon személyeitől, akik ilyen jellegű cselekményeket valaha is elkövettek, akkor a magyar gyermekeknek is ez jár. A gyermekek nem kérték az életet, a gyermekek, akik ma hazánkba születtek, nem akartak ideszületni, nekünk pedig az a kötelességünk, hogy a gyermekeket minden eszközzel a lehető legnagyobb jogvédelemben részesítsük. Ezért nem tudom elfogadni a választ. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Államtitkár úr viszonzulása egy percben!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Mindig megárazzák az egész társadalmat ezek a kirívó bűncselekmények, amellyel ebben az esetben is találkozhatunk a közelmúltban. Azt hiszem, valamennyiünk kötelessége az, hogy valóban a legszigorúbb büntetések és a legnagyobb prevenció érvényesüljön valamennyi esetben.

Ugyanakkor azt is látnunk kell, hogy melyek azok a keretek, ahol az egyéb jogok sérelmét jelentené a túlzott büntetőjogi szigorítás. Azt hiszem, hogy ez egy szakmai vita, és nem arról van szó, hogy gyakorlatilag bárki ne akarna szigorítani, ne akarná a gyermekek védelmére a legnagyobb szintű szabályozást megadni. Szerintem ezekről a kérdésekről kell is vitatkozni, kell is kitárgyalni őket, de szakmai terepen kell megtartani őket, és ha van rá lehetőség, természetesen mindig lehet újabb büntetőjogi eszköztárból elővett fegyverekkel harcolni. De konkrétan

tan szerintem ebben az esetben is várjuk képviselő asszony javaslatát, és akkor megfelelő választ fogunk adni. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Mi zajlik az EMMI-ben?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a személyét. *(Bangóné Borbély Ildikó: Elfogadom.)* Igen. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Több mint kétezer emberét jutalmazta meg Balog Zoltán még emberi erőforrások minisztereként a választások előtt. Fejenként átlagosan 2 millió forint volt a bónusz. Körülbelül 4,2 milliárd forintot fizettek ki így a dolgozóknak. A hivatalos néven céljuttatás feltétele az volt, hogy a minisztérium teljesítse a kormányhatározatban előírt kifizetési munkaterv számait.

Én egyetlen uniós programra szeretnék kitérni. Ez a program a rászoruló személyeket támogató operatív program, amely hátrányos helyzetű személyeket támogatott. Azt láttuk, hogy az elmúlt években csak botrány kísérte ezt a programot. Itt egy 32 milliárd forintos európai uniós programról beszélünk, ahol kimondottan nagyon szegény sorban lévő, hátrányos helyzetű kismamákat, 3 év alatti gyerekeket, hajléktalanokat célzott meg ez a program, és szegény sorsú nyugdíjasokat. Láss csodát, ezt a programot majdhogynem a választások előtt sikerült elindítani, államtitkár úr!

Azért térnék ki erre a programra, mert ennek keretében majdnem 1 milliárd forintot fizettek ki, ha jól tudom, a választások előtt, egy minimális részét a 32 milliárd forintból. A munkatársaknak azért fizettek ilyen magas, személyenként majdnem 2 millió forintot, hogy felgyorsítsák az uniós programok kifizetését és a célba juttatását. Hozzáteszem: ez a program majdnem kétéves csúszással indult el. Államtitkár úr, többször láttuk a hírekben, meg tapasztaltam én is a választások alatt, hogy fideszes, KDNP-s képviselők ezeket az élelmiszer-csomagokat úgy osztogatták kampány alatt a családoknak, hogy szó sem volt arról, hogy az Uniótól kapták, hanem a magyar kormánytól.

Államtitkár úr, mennyi része lett kifizetve? Mennyi része jutott el az érintett családokhoz ebből a programból, a 32 milliárd forintból, és folytatódni fog-e a program, mivel vége van a választásoknak? Várom választát. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Ön azt mondta, hogy a választások előtt indult ez a program. 2016 decemberében indult a program, 2018 tavaszán voltak a választások. Négy program-elem indult el folyamatosan egymás után, és örömmel számolok be önnek, hogy hogyan sikerült ezt megvalósítani, és milyen csoportoknak mit sikerült eljuttatni.

Elsőként a hajléktalanok számára indított programban 4 ezer főnek tudunk naponta rendszeresen meleg ételt biztosítani. Ennek 4 milliárd forint a keretösszege. Itt a Hajléktalanokért Közalapítvánnyal működünk együtt. Eddig, március 31-ig 1,2 milliárd adag meleg ételt tudtunk kiosztani. A legnagyobb rész 19 milliárd forintos, amelyből 1 milliárd egy induló program, és aztán 18 milliárd forint a nagy program. Ebben tartós élelmiszereket tudunk azoknak a családoknak adni, ahol 0-3 éves korú kisgyermek van, és rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre jogosultak. Itt a nyári hónapokban ez kibővül, júliusban és augusztusban a 7-14 éves korú gyermeket nevelő, szintén nehéz sorsú családok is kaphatnak ebből a programból tartósélelmiszer-csomagot. Eddig 200 ezer csomagot osztottunk ki. Minden kiosztás az Európai Unió előírásai szerinti arculati elemekkel történt meg.

Szintén elindult 2 milliárd forint értékben a várandós anyukák és kisgyermekes szülők számára tartós fogyasztási cikkekkel, kisgyermek gondozásához szükséges, akár higiéniai, akár a gyermek számára fontos egyéb termékekkel, például játékokkal és egybekkel egy program, amiben 26 ezer családnak tudunk évente egyszer egy nagyobb értékű tartós fogyasztási cikket-csomagot osztani. 53 ezer alacsony jövedelemmel rendelkező időskorúnak vagy megváltozott munkaképességűnek is 10 milliárd forintos keretből háromhavonta tudunk egy 10 kiló súlyú csomagot, elsősorban tartós élelmiszereket, rizst, lisztet, cukrot, lekvárt, olajat, száraz tésztát, konzervet osztani. Már eddig is 20 ezer csomag kiosztásra került. Így ment ez a program, és a következő években is így fog folytatódni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Képviselő asszony viszonzválasza egy percben!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Az államtitkár úr nagyon vigyázott arra, hogy ki ne ejtse a száján, hogy európai uniós támogatásból valósult meg ez a program. *(Dr. Rétvári Bence: Megmondtam, az arculati elemeket is mondtam!)* Amúgy, ha jól tudom, a második világháború óta nem kapott Magyarország ekkora támogatást szegények, kimondottan nagyon nehéz sorsú, hátrányos emberek megsegítésére.

Államtitkár úr, én többször tettem fel kérdést. A kérdésem arra is vonatkozott, hogy ezek a csoma-

gok követik-e a szezonális időszakokat, úgy osztják-e ki ezeket a csomagokat, hogy figyelembe vesszük, hogy tavasz van, ősz van, nyár van, vagy nem vesszük figyelembe. Államtitkár úr, azt is látjuk azóta, hogy a beszerzési ár többszöröse az élelmiszer-csomagoknak, az alapvetőélelmiszer-csomagoknak, a konzervnek, a tészának, mint ha, mondjuk, a boltba elmegyünk és megvásároljuk.

Államtitkár úr, ráadásul a kampány alatt láttuk, hogy önök ezt kampánycélra használták fel. Kimondottan vigyáztak arra, hogy az emberek ne szembe-süljenek azzal, hogy ez európai uniós támogatás, hanem kormánytámogatásként, Fidesz-KDNP-támogatásként osztogatták a rászorulóknak. Ugye, ezt befejezték, államtitkár úr, és a következő időszakban...

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): ...csak úgy kapják meg az emberek, ahogy jár nekik. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Államtitkár úr, egy percben!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Megismétlem, mert akkor éppen beszélgetett, amikor erre a kérdésre válaszoltam. Minden esetben az Európai Unió arculati kézikönyve szerinti feltételeket biztosítjuk a csomagok kiosztásakor. Tehát semmifajta szabálytalanság nincs ebben, tisztelt képviselő asszony.

A többszörös ár vádját visszautasítom. Az ár magában tartalmazza egyébként a logisztikai költséget is. Ez az, ami többlétszolgáltatás ezeknél, hiszen itt havonta, háromhavonta vagy évente ezeket a csomagokat ki kell szállítani a településekre, nyilván van, ahova csak egy-két személy számára. De ezeket mindenhol biztosítjuk.

A szezonális kapcsán, tisztelt képviselő asszony: itt ugye, olyan alapvető élelmiszerekről van szó, ahogy mondtam is, mint rizs, liszt, cukor, lekvár, olaj vagy a gyerekeknek tisztálkodási szerek, pelenka, amelyek szezonálisától függetlenül minden évszakban szükségesek a családok számára. Olyan termékeket igyekeztünk összeválogatni - és itt folyamatosak a visszajelzések az érintettektől, azokat mindig beleépítjük az újabb megrendelésekbe -, amelyekre a legnagyobb igény van, és ez általában független az évszaktól, hiszen az alapvető élelmiszerek minden évszakban ugyanazok. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

(16.10)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Varju László képviselő úr, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszternek: „**Hol**

**a pénz?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Élénken figyelni fogok államtitkár úr válaszára. Igen.

ELNÖK: Megértettem a mondat első részéből is, de köszönöm, hogy így segíti az értelmezést. *(Derült-ség.)* Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen a segítséget. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt napokban a sajtó olyan fejlecektől, címeiktől volt hangos, miszerint megszorítások jöhetnek, mert a kormány túlköltekezett, Magyarország megsérti a középtávú költségvetésihiány-célhoz fűződő szabályokat, megintette Magyarországot Brüsszel, kiigazító lépésekre van szükség.

Ezek a mondatok arról szólnak, hogy önök az elmúlt évben lényegében választási költségvetést alkottak, és Magyarország működését olyan kockázatos helyzetbe sodorták, ami, azt gondolom, megengedhetetlen. Most az Európai Unió Bizottságának hivatalos véleménye alapján önöknek kiigazító lépéseket kell tenni. Nem pár tizedessel lett rosszabb a helyzet. Önök kétszer annyit rontottak a helyzeten, mint ami egyébként az elvárás volt. Évek óta hallgatjuk, hogy önök micsoda reformokat hajtottak végre, és miközben az Európai Unió forrásai ömlenek Magyarországra, eközben önök jóval rosszabb helyzetet teremtettek.

Természetesen ebben a témában nem várhatjuk önöktől, hogy majd óriásplakáton hirdetik azt, hogy mi az igazság, nem várhatjuk önöktől azt, hogy majd konzultáció keretében az emberek figyelmét felhívják arra, hogy miben kell takarékoskodniuk, nem várhatjuk azt, hogy önök elmondják, hogy az egészségügyben, az oktatásban, miben fognak önök kevesebbet költeni, hanem ehelyett majd olyan válaszok jöhetnek, amelyet majd most öntől meghallgatunk.

2010-ben történelmi lehetőséget kapott a Fidesz. A világgazdasági válság után lehetősége teremtődött arra, hogy Magyarország igazi fejlődésnek induljon. Mit tesznek önök ezért? Köszönöm szépen. *(Taps a DK padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tállai államtitkár úr két percben válaszol.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Igen, ez a tanácsi ajánlás nem arról szól, amit ön elmondott. *(Közbeszólások: Nem halljuk!)* Nem arról szól, amit ön elmondott. *(Megigazítja a mikrofonját.)* Valóban felhívja az ország figyelmét, egyébként több más országét is, hogy figyeljen a költségvetési folyamataira, és ajánlásokat fogalmaz meg az ország számára, amelyekre aztán

majd 2018. október 15-én a kormány reagálni fog, hogy a bizonyos szakmai szempontú ajánlásokat hogyan hajtotta végre.

Azt is tudjuk, hogy az Európai Uniónak nem ez az első Magyarországot ért - hogy is mondjam - támadása vagy figyelemfelhívása, amit az ország ellen tesz. Valahogy Magyarországnak ez jutott, hogy az Európai Unióval szemben mindig meg kell védeni azokat a folyamatokat, amelyek hazánkban zajlanak. Hogy melyek ezek a folyamatok? Többek között az, hogy a GDP-hez mérten évről évre csökken a költségvetés hiánya. Vagy az a folyamat, hogy az államadósság mértéke évről évre csökken. Nem úgy, mint az önök idejében, hiszen ön, képviselő úr, nemrég még az MSZP-ben politizált: úgy emlékszem, hogy akkor ezek a folyamatok éppen ellenkezőleg hatottak. Nyilván most nagy szószólója annak, hogy ezek a folyamatok helyükre kerüljenek. Helyükre is kerülnek, hiszen alapvetően az Európai Unióval több országnak szakmai vitája van az uniós módszertant illetően. Ennek a vitának a következménye most ez az ajánlás, és azt gondolom, hogy országunk költségvetési gazdálkodása tekintetében nem kell különösebb változásokat hozni, hiszen az a tendencia, annak az elvárásnak, hogy csökkenjen a költségvetési hiány, Magyarország alapvetően évek óta megfelel. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Képviselő úr viszonzásza egy percben.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Ön is tudja, hogy elfogadhatatlan az a válasz, amit mond, hiszen mindarról, amit az Európai Unió Bizottságától tudtunk meg, hogy önök hogyan gazdálkodnak, önök nem voltak hajlandók a magyar emberekkel beszélni. 570 000 millió forint megtakarítás szükségességéről beszélünk azért, hogy önök valamennyire helyzetbe kerüljenek. Ez kétszer több, mint ma a felsőoktatás teljes költségvetése. Önöknek ezt kellene megtakarítani. Miből fogják ezt megoldani?

Ha már így, ilyen lendületesen előadja, hogy egyébként hogyan gondolkodnak, akkor például ahhoz az ötlethez mit szól, vagy arra a kérdésre mit válaszol, hogy mennyire érintheti ez a kedvezményes lakásépítésre adott áfát, és egyébként a magyar gazdaságot milyen mértékig is érintheti-e mindez, hogy önök ilyen felelőtlenül gazdálkodtak. Köszönöm szépen. *(Taps a DK padsoraiból.)*

ELNÖK: Nagyon köszönöm. Államtitkár úr viszonzásza egy percben.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Az ön által felelőtlenül minősített gazdálkodás eredménye az, hogy a bevételek folyamatosan növekednek Magyarországon. Például *(Varju László: Benzinár 400 forint felett! Hát persze, hogyné!)*

2017-ben 600 milliárd forinttal, 4,8 százalékkal növekedett a bevétel. Ez annak az eredménye, hogy a gazdasági növekedés folyamatosan mérhető, és folyamatosan az Európai Unió átlaga fölött van Magyarországon.

Ön felelőtlenül minősíti azt a gazdálkodást, amelynek révén a munkanélküliek száma folyamatosan csökken Magyarországon; most már csak 3,8 százalék, a munkahelyek száma pedig folyamatosan nő. Úgy emlékszem, ez az önök idején nem így volt, hiszen 12 százalékos munkanélküliséget mértek.

Én elfogadom, hogy ön most belekapaszkodik az Európai Unió Tanácsának ajánlásába *(Arató Gergely: Bizottság!)*, és politikailag támadja a kormányt, azonban a valóság az, amit mi Magyarországon érzünk. Az pedig teljesen egyértelmű, hogy az országunk, a gazdaság jó irányba halad. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett és Schmuck Erzsébet képviselő asszonyok, az LMP képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnöknek: „Kivel köt új megegyezést a kormány?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Gulyás Gergely miniszter urat, a Miniszterelnökséget vezető minisztert jelölte ki. Kérdezem Schmuck képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr, **megvárjuk** a miniszterelnök urat.

ELNÖK: Jó várakozást kívánva *(Derűltség.)*, kérdezem most a tisztelt Országgyűlés helyett Szabó Szabolcs képviselő urat, az LMP képviselőjét, aki azonnali kérdést kíván feltenni az innovációért és technológiáért felelős miniszternek: „**Mikor utazhatunk végre korszerű, a menetrendet tartani tudó Hévvél Csepelen?**” címmel, hogy elfogadja-e az államtitkár úr személyét, mivel a miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Cseresnyés Péter államtitkár urat jelölte ki. *(Szabó Szabolcs: Természetesen elfogadom.)* A képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A választókerületemhez tartozik Csepel, ahol 75 ezer ember él, és az egyik legfontosabb, sőt a legfontosabb közösségi közlekedési kapcsolatunk a belváros felé a csepeli HÉV, amely ráadásul nemcsak a csepeli lakosokat, hanem a Csepeltől délre, az agglomerációs gyűrűben élő lakosokat is kiszolgálja. A felszálló utasok száma körülbelül 50 ezer fő naponta. Tehát ez egy tényleg nagy forgalmú közlekedési eszköz.

Sajnos azonban nagyon elavult, a pályához utoljára 1996 és 2000 között nyúltak hozzá, a szerelvények nagyobb része 40 évet meghaladó korú, egy másik része 50 évesnél is idősebb, múzeumba való

példány. Ennek a következménye volt összességében az, hogy másfél héttel ezelőtt olyan számban estek már ki a szerelvények kerékabroncs-repedés miatt a forgalomból, hogy nagymértékben ritkítani kellett a járatokat, és sok esetben a hatkocsis szerelvények helyett csak háromkocsis szerelvények jártak. Magam is megtapasztalhattam, hogy bizony nagyon nagy a tömeg, tumultus van, egyszerűen fenntarthatatlan az a helyzet, ami most már ennél az elavult múzeumi HÉV-nél kialakult. Joggal követelik a csepeli lakosok rajtam is mint képviselőn, hogy mi fog történni. De önök vannak kormányon, úgyhogy megkérdezném, mit fog tenni a kormány a csepeli lakosok közlekedésében meghatározó szerepet játszó HÉV megmentése érdekében. Konkrétan mikor kezdenek hozzá a pálya felújításához, és mikorra fog az elkészülni? Konkrétan mikor fognak kiírni közbeszerzési eljárást új alacsonypadlós járművekre?

(16.20)

Mikor jelennek meg ezek a vonatok? Nyugtasson meg majd arról is vagy azzal kapcsolatban is, államtitkár úr, hogy nem az lesz a megoldás, hogy a ráckevei HÉV-re ráküldik a Desirókat, Csepel meg megkapja a ráckevei HÉV-ről az ottani múzeumi járatokat, és akkor így rendbe lesz téve a dolog, mert ezt nem szeretnénk, csepeliek. Köszönöm szépen, várom a választ.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Cseresnyés államtitkár úr, két percben!

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Elkezdtek a munkát. *(Közbeszólás az ellenzéki sorokból: Nyolc éve!)* Szeretném önt tájékoztatni erről. A MÁV-HÉV Zrt. ez év februárjában jelezte a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumnak, hogy a folyamatos műszaki vizsgálatoknál az M9a típusú járműveknél anyagfáradás és nagyobb fokú korrózió észlelhető, amelyek azonban még egyelőre azonnali sürgős beavatkozást nem igényelnek. Ettől függetlenül munkatársaink elkezdték a munkát, ugyanis ennek a vizsgálatnak vagy ezeknek a folyamatos vizsgálatoknak az eredményeképpen észlelhető volt, hogy fel kell készülni arra, mivel a járművek állapota szükségessé teszi azt, hogy jármű-allokációs feladatokat végezzünk el, és olyan feladatok állnak előttünk, és olyan munkálatokra van szükség, ami esetleg a mostani kiadott menetrendet is befolyásolja.

A minisztérium ezen jelzések után elrendelte, hogy az új HÉV-jármű műszaki specifikációjának elkészítését meg kell tenni, amelyet a MÁV-HÉV Zrt. május 31-ei határidőre el is készített. Jelenleg jármű-átcsoportosításokkal biztosítható a szolgáltatás fenntartása, a szükséges azonnali járműfelújítási tevékenységet a társaság megkezdte.

Természetesen, mivel látjuk azt, hogy ez nem elégíti ki a megfelelő közszolgáltatás ellátását, ezért a fentiekben túl elkészült a HÉV műszaki eszközparkjának megújítását tartalmazó kormányhatározat-előterjesztés, amelyet a kormányzat nemsokára meg fog tárgyalni, és várhatóan döntés is születik ezen a kormányülésen. A tender megnyerésével történő szerződéskötés után várható, hogy meg fognak jelenni az új járművek a HÉV ezen vonalán.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő úr, egy percben!

SZABÓ SZABOLCS (LMP): Köszönöm a szót. Mi Csepelen nagyon gyakran szoktuk azt hallani, hogy most már nekiállunk a munkának, most már minden elindul. Köszönöm az államtitkár úr választát, de még a rendelkezésre álló egy percben kérnék konkrét dátumokat, hogy melyik év melyik hónapban indul a munka a pályafelújításnál. Konkrétan melyik év melyik hónapjában számolhatunk azzal, hogy az új jármű megjelenik? Mert amikor reggel jövök be meg este megyek haza, akkor tőlem ezt kérdezik a választók, és valamit mondanom kellene nekik. És ha én mondom azt, hogy most már ki lesz írva a tender, rajtam röhögnek és rajtam kérik számon, hogy ne beszéljek mellé.

Ezért kérem államtitkár urat, hogy konkrétumokat, ha kaphatnék, mert akkor megsegítené az én munkámat is. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Államtitkár úr vizsgálatára, egy percben!

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a kérdést, képviselő úr, de ugye, nem gondolja rólam azt, hogy olyan felelőtlen vagyok, hogy olyan ígéretet teszek, amelyet nem biztos, hogy be lehet tartani, főként annak tükrében, hogy a munkálatok elején vagyunk. Most még, mint ahogy elhangzott az első két percben is, pontosan az állapot felmérése történik és azoknak a specifikációknak a kidolgozása, amely majd a későbbi tenderkiíráshoz is szükséges, és ezt előzi meg egy kormánydöntés, amely ezeket az anyagi forrásokat és a lehetőségeket biztosítani fogja.

Arra kérem önt, hogy a kormány döntését, a kormány-előterjesztést várjuk meg, és utána már valószínűleg jobban meg lehet határozni azokat az időpontokat, amire várható ennek a HÉV-vonalnak a felújítása és az ottani járművek beszerzése időpontra megfogalmazható és meghatározható.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tordai Bence képviselő úr, a Párbeszéd képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az innovációért és technológiáért felelős miniszternek: **„Tényleg ennyire fogalmatlan a Kormány?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat

ellátása miatt válaszára Cseresnyés Péter államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Igen. Köszönöm.

ELNÖK: Parancsoljon!

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Palkovics László miniszterjelölti meghallgatásán egy pillanatra kellemesen csalódtunk, mert a diái között szerepelt néhány gondolat az alapjövedelemről, és ha van már innovációért felelős minisztérium, akkor nagyon helyes, hogy az egyik legfontosabb társadalmi innovációval is foglalkoznak - gondoltam én.

A Párbeszéd évek óta amellet érvel, hogy az alapjövedelem jó megoldás lenne a magyar emberek számos problémájára, hiszen hazánkban milliókat sújt a létbizonytalanság, a szegénység, a kilátástalanság, de az egyre nagyobb egyenlőtlenségek visszafogják a gazdasági fejlődést is, csökkentik a bevételeit a vállalkozásoknak, a középosztálynak, rövid távon kivándorláshoz vezetnek, hosszú távon pedig a nyugdíjrendszer összeomlásához.

Ráadásaként beindult a negyedik ipari forradalom, a robotizáció, aminek az az eredménye, hogy a következő egy-két évtizedben a magyar munkahelyek 54 százaléka fog megszűnni, és már ma egyik napról a másikra több mint félmillió munkást helyettesíthetnének robotokkal. Muszáj tehát olyan innovatív közpolitikai megoldásokkal is foglalkozni, mint az alapjövedelem, a robotadó, a munkaidő-csökkentés. Úgy tűnik, hogy ezt Palkovics miniszter úr is felismerte, ezért sajnálatos, hogy mégis ennyire tájékozatlannak bizonyult ebben a kérdésben. Most a bizottsági jegyzőkönyvből idézek, a kérdésemre azt válaszolta a miniszterjelölt, hogy „az alapjövedelem nem működött Magyarországon sem, azt hiszem, hogy amikor mondjuk, segélyalapú volt a támogatási rendszerünk, ez nem működött jól, az egyfajta alapjövedelem volt”.

A helyzet az, hogy az alapjövedelem a legkevésbé sem a segélyek logikáját követi, éppen ellenkezőleg. A segélyeknél a munkába állással elveszti a segélyezett a korábbi támogatását, ez vezet a szegénységi csapdához, míg az alapjövedelem esetében a munkajövedelem mellett is folyósítják ezt a jogosultságot állampolgári jogon. Ez azt jelenti, hogy az alapjövedelem nem ellenőztönző a munkavállalással kapcsolatban. *(Dr. Rétvári Bence: Dehogynem!)* Éppen ez adja az egyik fő előnyét a segélyekkel szemben.

A kérdésem az államtitkár úrhoz, illetve az egész minisztériumhoz az: várhatjuk-e *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, hogy elsajátítják az alapjövedelemről és más innovatív közpolitikai megoldásokról szóló tudást, vagy továbbra is XIX-XX. századi eszközökkel próbálják megoldani a XXI. századi problémákat? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Cseresnyés Péter államtitkár urat illeti a válaszadás joga.

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Könnyen válaszolhatnék most az ön által feltett kérdésre és az ön által feszegetett témára akkor, ha azt mondom, hogy rossz helyre tette a kérdését, mert ez foglalkoztatáspolitikai elsősorban. Főként akkor, annak tükrében, ha igaz lenne az, amit ön mond, hogy akár még ösztönzőleg is hat az emberek munkába állására az, ha van egy alapjövedelemük. Finnországban ezt a kérdést fölvetették, be is vették kísérletképpen az alapjövedelemet, de nem vagyok biztos benne, hogy ennek a vége pozitív előjellel fog majd megvalósulni. Nagyon komoly kérdések vetődtek föl néhány hónap után is, hogy milyen eredményt hozott ez a kísérlet. Jönnek ilyen hírek, jönnek ellenkező hírek, várjuk meg a végét, hogy ennek mi lesz az eredménye, ennek a kísérletnek mi lesz az eredménye.

Viszont egy ügyben nagyon fontos volt az ön kétperces fölszólalása, ugyanis tiszta beszédet hallottunk önöktől és öntől. Azt ígéri ezzel, hogy munka nélkül ingyenpénzt osztogatnának bárkinek *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Jaj!)*, aki magyar állampolgár. A magyar adófizetők pénzéből osztogatnák ingyen ezt a pénzt, azoknak az adófizetőknek a pénzéből, akik ezeket az adóforintokat nagyon kemény munkával keresik meg, és azt várják, hogy az ő adójukból a közszolgáltatásokat fejlesszük, az iskolákat fejlesszük, a kórházakat fejlesszük és a mindennapi környezetünket szépítsük.

Azt hiszem, hogy ha egy kicsit messzebb megyünk ezzel a gondolattal, amit ön fölvetett, akkor azt lehet mondani, az tulajdonképpen akár okozója is lehetne, ha itt Magyarországon bevezetnénk, annak a népvándorlásnak, amely egyébként Nyugat-Európa irányába megindult, hisz ingyenpénzről van szó abban az esetben, ha valaki állampolgárságot szerezne, és ez alapján jogosan igényt tarthatna erre a bizonyos *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* alapjövedelemre.

Úgyhogy azt hiszem, hogy mi folyamatosan azt mondtuk, hogy munkából *(Az elnök jelzi az idő leteltét.)* szeretnénk, ha az emberek jövedelmet szereznének, és ehhez tartjuk is magunkat. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Egy percben képviselő úr viszonválasza.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm. Úgy látszik, legalább Finnország példájának egy kicsit utánaolvastak, tehát még nem fejeződött be a kísérlet. A miniszter úr azt mondta, hogy már kiderült, hogy az nem működik. Tévedés! Számos, több tucat országban végeztek kísérleteket, mindenhol pozitív eredménnyel járt. Ha próbálja ezt az ingyen-

pénzsulykolást tolni, akkor attól tartok, hogy nem jutunk egyről a kettőre, tehát a politikai propaganda meg az ostoba mantrák helyett egy kis olvasás, egy kis kutatás, egy kis utánanézés sokat használna. (Dr. Rétvári Bence: Szerényebben kellene!) És akkor talán a magyar embereket feszítő komoly társadalmi problémákra tudnának újszerű és működő válaszokat találni.

(16.30)

De úgy látszik, hogy önöket csak a hatalompolitika érdekli, a közpolitika nem, a társadalompolitika, a gazdaságpolitika, a foglalkoztatáspolitikai nem érdekli. S bárcsak az lenne a helyzet, hogy a közpénzeket a közszolgáltatások fejlesztésére, az oktatásra, az egészségügyre vagy a környezetvédelemre költik! De hát az a helyzet, hogy ezeket szétlopják, és egyszerre rohasztják le a közszolgáltatásokat, és vonják ki a pénzt a szociális rendszerből vagy éppen a foglalkoztatáspolitikából. Köszönöm.

ELNÖK: Én is köszönöm. Egy perc viszonzó válasz, államtitkár úr!

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Hogy is mondjam? Elég nagy önbizalomra vall, ha valaki azt képzelem magáról, hogy csak ő olvas, csak ő tájékozódik, és csak ő tudja az igazságot. Azt hiszem, mi már megszoktuk, hogy érdemes megvitatni dolgokat (*Derűltég az ellenzéki padosorokban.*), és nem mindig önöknek vagy nem mindig nekünk van bizonyos kérdésben igazunk.

Miniszter úr nem azért mondta azt, amit ön idézett, mert lezárult volna ez a kísérlet. Egyszerűen lehet látni, hogy nem fog eredményre vezetni. S nem véletlen az, hogy a finn kormányzat csak 2 ezer ember esetében egy mintaprogramként vezette ezt be, mert volt olyan sejtésük, hogy nem biztos, hogy ennek az eredménye jó lesz.

Egyébként azt hiszem az, hogy ön vagy az ön pártja állít valamit, még nem azt jelenti, hogy önöknek van igaza. Volt már ilyen párt ebben a parlamentben, aztán kiderült, hogy semmiben sem volt igazuk, sőt ennek az országnak nagyon nagy kárára voltak. Köszönöm a figyelmüket. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Bóna Zoltán képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszternek: **„Milyen nehézséget okoznak az ellenzéki pártok és az általuk rendszeresen védett Soros György szervezetei a migráció elleni küzdelemben?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Völner Pál államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét.

BÓNA ZOLTÁN (Fidesz): Igen, köszönöm szépen.

ELNÖK: Parancsoljon!

BÓNA ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A magyar kormány tiszteletben tartva a nemzeti konzultációban és a népszavazáson részt vett milliók egyértelmű, egységes véleményét, minden lehetséges fórumon minden rendelkezésre álló eszközzel felvette a küzdelmet hazánk védelmében. A 2018. áprilisi választás eredménye egyértelműen megmutatta, hogy az emberek támogatják és a folytatását várják a haza védelme érdekében tett intézkedéseknek. A kormánypártok már a migrációs válság legelején egyedül maradtak, nem számíthattak az ellenzék egyetlen pártjára sem a határaink megvédése érdekében. Az MSZP álproblémának nevezte a bevándorlást, a Jobbik szerint ez egy bukás, a kormány bevándorláspolitikájának a bukása, Gyurcsány Ferenc is büszkén hirdette, hogy elfogadja az uniós kvótát, ami mellett még aláírásgyűjtést is kezdeményezett, az LMP-s Meszerics Tamás egyenesen kijelentette, hogy pártja nem tudja máshogy elképzelni a válság megoldását, mint a kötelező kvótarendszer bevezetésével.

A szavaikat tettek is követték, hiszen a baloldali ellenzék 2015 novemberében nem támogatta azt a javaslatot a parlamentben, hogy hazánk megtámadja a kötelező betelepítési kvótát az Európai Bíróság előtt, a Jobbik pedig a baloldallal karöltve, az előzetes ígéretét megszegve nem támogatta a bevándorlással szembeni magasabb védelmet nyújtó alaptörvény-módosítást. Az emberek akaratával szembeni politizálásnak meglett az eredménye ellenzéki részről, hiszen a bevándorlással szembeni politikát következetesen képviselő kormánypártok elsöprő mértékű felhatalmazást kaptak a magyar emberek érdekeinek további képviselésére.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az ellenzék nem tanulva a választások eredményéből, ismét a választói akarral szembemenve Soros György szervezeteinek védelme érdekében nem kívánja támogatni a Stop Soros törvénycsomagot és az Alaptörvény módosítását. Kérdezem államtitkár urat, hogy milyen nehézséget okoznak az ellenzéki pártok és az általuk rendszeresen védett Soros György szervezetei a migráció elleni küzdelemben. Megtisztelő válaszát köszönöm.

ELNÖK: Államtitkár úr, két percben, parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársam! Hogy nehézségeket okoztak, az a 2016-os alkotmánymódosításnál látszott, amikor az ellenzéki pártok közül gyakorlatilag senki nem volt hajlandó arra, hogy az ország fokozottabb védelmét megszavazza, pedig akkor már túl voltunk



a kvótanépszavazáson, tehát tudható volt, hogy a választók döntő többségének az akaratával egyező egy ilyen módosítás.

Magyarország védelme érdekében tehát akciótervre van szükség, és ezt az akciótervet testesíti meg a Stop Soros törvénycsomag. A magyar emberek joggal várják el, hogy a kormány minden eszközzel lépjen fel az illegális bevándorlás és az azt elősegítő tevékenységek ellen. Ezt a célt szolgálja a törvénycsomag, amely büntethetővé teszi az illegális bevándorlás szervezését is.

2018. május 29-én ezért a kormány benyújtotta az Alaptörvény hetedik módosítását, amelynek legfőbb célja a nemzeti szuverenitás védelme. Az Alaptörvény tervezett módosításának egyes rendelkezéseiről, mint említettem, korábban már vita folyt a Házban, azonban kihátráltak mögüle az ellenzéki pártok; ezt ismét csak meg tudom erősíteni.

Az Alaptörvény módosítása tíz cikkből áll, alapvetően három témakört foglal magába, ebből az első témakör az alkotmányos önazonosság védelme és a menedékjogra vonatkozó szabályok. Ezt a módosítást az tette szükségessé, hogy Európa és Magyarország olyan új kihívásokkal áll szemben, amelyek nemzeti szuverenitásunk megerősítését teszik indokoltá. Ezért kiegészül a Nemzeti Hitvallás, kötelezettségként írja elő az állam szerveinek az alkotmányos önazonosság védelmét. Az európai uniós összefüggésben az alapvető jogok és szabadságok gyakorlásának összhangban kell állnia az Alaptörvénnyel, valamint Magyarországnak az ország területi egységére, népességére, államformájára, állami berendezkedésére vonatkozó rendelkezési jogosultsága nem korlátozható. Tiltja az idegen népesség betelepítését, és ezzel őrzi Magyarország hagyományait.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő úr viszonválasza egy percben!

BÓNA ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm szépen a választ. Láthatjuk, hogy a tét óriási. Két választási lehetőség előtt állunk: beengedjük a migrációval érkező, eltérő kultúrával és értékrenddel rendelkező néptömegeket, és Nyugat-Európa több államához hasonlóan mi is bevándorlóországgá válunk, ahol a bűncselekmények száma ugrásszerűen megnő, a nők ki vannak szolgáltatva a bántalmazásnak, az antiszemita incidensek mindennaposá válnak, ahol párhuzamos társadalmak épülnek ki, saját importált törvényeiket alkalmazva a befogadó országéval szemben, valamint ahol a keresztény kultúra szimbólumai állandó támadásnak vannak kitéve.

De létezik egy másik út is, amelyet Magyarország Kormányja és a mögötte álló pártok képviselnek. Mi meg akarjuk tartani hazánkat szabad, független és magyar országnak. Hiszünk a nemzetállamokban, a határok védelmében, a hagyományos családi értékekben, abban, hogy elidegeníthetetlen jogunk eldönteni, hogy kivel kívánunk élni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Államtitkár úr viszonválasza egy percben!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm. A Stop Soros törvénycsomag és az Alaptörvény módosításáról tartott 2018. május 30-i, múlt szerdai hétpárti egyeztetésen az ellenzék nem támogatta a kormány javaslatait, amelyek az ország biztonságát tartják elsődlegesnek. Ennek ellenére mindazon képviselők támogatására számítottunk az Országgyűlésben, akiknek fontos az ország biztonsága. Mindemellett a Soros-birodalom szervezetei számtalanszor, mint ahogy most is, kinyilvánították nemtetszésüket a törvényjavaslattal összefüggésben, hiszen nem érdekük a migráció szervezésének megakadályozása, és ezáltal Magyarország védelme sem fontos számukra. A Soros-hálózat emblemikus szereplőivel az élen máris nagy erők mozdultak meg a törvénycsomag ellen, és ugyanazok a szervezetek tiltakoznak, amelyek valamilyen módon részt vesznek és érdekeltek az Európa felé irányuló migráció szervezésében.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Számunkra továbbra is Magyarország és a magyar emberek biztonsága az első. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönjük. Megadám a szót Mirkóczki képviselő úrnak, de ez így kevés lenne, mert nem nekem akar beszélni, úgyhogy két perc technikai szünet. *(Rövid szünet. - Gulyás Gergely megérkezik az ülésterembe.)*

Tisztelt Országgyűlés! Mirkóczki Ádám képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnöknek: **„Mi a fontosabb: a pénz vagy a magyar emberek akarat?”** címmel. A Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Gulyás Gergely miniszter urat, a Miniszterelnökséget vezető minisztert jelölte ki. Kérdezem Mirkóczki képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Igen, elfogadom.

ELNÖK: Igen. Parancsoljon!

(16.40)

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Bár ön nem volt jelen, folytatva az előző azonnali kérdések és válaszok polémiáját, ezúttal az igazság jegyében, itt számtalan esetben elhangzott, egy mondaton belül többször is, hogy ki mit nem szavazott meg. Azért azt szögezzük le, hogy önök jó néhány éve, legalábbis a kommunikációs térben markáns bevándorlásellenes politikát és retorikát folytatnak. Folyamatosan hivatkoznak a nemzeti konzultációra, arra a bizonyos népszavazásra és az ellenzék különböző szavazataira.

Ezzel szemben, amiről önök nem beszélnek, ezen évek során, 2013 júniusa és 2017 júliusa között nem kevesebb, mint 20 ezer gazdag migránst engedtek be a letelepedési kötvények segítségével ebbe az országba. Ha kiindulunk a vélt vagy valós nemzetbiztonsági kockázatokból, önök ki merik-e jelenteni, hogy ezen 20 ezer ember között garantáltan nincs egy-egy Zaid Naffa vagy Ghaith Pharaon, akikről, ugye, nem kell már hosszan esetelni, hogy valójában milyen kockázatokat jelentenek.

A Jobbiknak az önök által oly sokat hivatkozott alaptörvény-módosítása, amely 2016-ban elbukott itt a ház falai között, volt egy ugyanolyan alaptörvény-módosítása, szóról szóra azzal megegyező, kiegészítve azzal, hogy pénzért sem jöhetnek bevándorlók, tehát a letelepedési kötvények megszüntetését előírta volna. Önök ezt az alaptörvény-módosítást nem kevesebb, mint hetes alkalommal szavazták le.

Adódik a kérdés, tekintettel arra, hogy most is csak felfüggesztés alatt van ez a konstrukció, okkal feltételezhető, hogy a pénz továbbra is kedves számukra, és bármelyik pillanatban reaktiválhatják ezt a konstrukciót, abban az esetben viszont meg kell önöknek is válaszolni azt a kérdést, hogy mi a fontosabb önöknek, az ország biztonsága vagy a pénz. Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Gulyás Gergely miniszter úr, parancsoljon!

GULYÁS GERGELY, Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Amikor először olvastam ezt a kérdést a Jobbiktól, hogy mi a fontosabb, a pénz vagy a magyar emberek akarata, akkor úgy gondoltam, hogy egy önkritikus kérdésfeltevés lesz, vagyis a Jobbik beszámol arról, hogy miért volt neki fontosabb sok tekintetben az elmúlt években a pénz és különböző oligarchák támogatása, mint az emberek akarata, de tudomásul kellett vennem, hogy sajnos nem nyilvános gyónásra került sor. Hanem képviselő úr egy olyan program kapcsán érdeklődik, ami 15 hónapja nem létezik, tehát tavaly március óta letelepedési kötvényt senki nem vehet. Sokszor elmondtuk, hogy akkor, amikor ezt az eljárásmódot bevezettük, az ország finanszírozását, egyébként többek között az IMF-hitel visszafizetését ez a legkedvezőbb feltételek mellett tette lehetővé.

Mi egyértelművé tettük azt, hogy Magyarországon a bevándorlást nem támogatjuk, az illegális és ellenőrizetlen bevándorlás Európára veszélyt jelent. Egyébként e program kapcsán ez a veszély nem állt fenn, hiszen mindenki többszörösen nemzetbiztonsági ellenőrzésnek volt alávetve. De ez a program 15 hónapja nem létezik.

Az alkotmánymódosítást ismételten benyújtottuk. A Jobbiknak itt a lehetősége arra, hogy most másodjára sikerüljön bebizonyítani, hogy egy nemzeti ügyben képes a bevándorlással szemben állást foglalni. Szeretném jelezni, hogy Vona Gábor ugyan

már nem a Jobbik elnöke, de Vona Gábor volt az, aki azt mondta, megismerve az alaptörvény-módosítás eredeti szövegét, hogy aki ezt nem támogatja, az hazaáruló. Ezután a Jobbik nem támogatta. A logikai következtetést nem akarom én levonni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Egy perc képviselő úrnak, parancsoljon!

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Ezen logika mentén akkor önök hétszer is hazaárulók, mi csak egyszer, ha ez így igaz lenne, ahogy ön elmondta. De folytassuk az érdemi párbeszéddel, ha szabad ilyet.

Őn azt mondta, hogy az ország finanszírozása miatt fontos volt ez a bizonyos konstrukció. Akkor tegyük hozzá, olyan jól sikerült az ország finanszírozása, hogy a magyar adófizetőknek négy év alatt ez a nagyszerű konstrukció 17,5 milliárd forintos buktát jelentett, míg a foglalkoztatott offshore cégeknek egyes számítások szerint 156,2 milliárd forintot.

Ami a nemzetbiztonsági átvilágítást illeti a kötvényesek esetén, ön is pontosan tudja, ahogy mi itt mindannyian, hogy ez pusztán nemzetközi körözési listákon való lefuttatást jelent, érdemi nemzetbiztonsági átvilágítás alá ezek az emberek nem kerülnek.

Ha pedig a népakaratot vesszük figyelembe, akkor ön szerint a nemzeti konzultációban részt vevő emberek, akikre mindig hivatkoznak, vagy a népszavazáson az önök kérdését támogató emberek, akikre mindig hivatkoznak, mit szólnak ehhez a letelepedési kötvényhez, amely, hozzáteszem, csak felfüggesztve van, de nem megszüntetve. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzólasz miniszter úrtól.

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Képviselő úr olyan program ellen folytat harcot, ami ma nem létezik. Ezt érdemes befejezni. Ehelyett érdemes megszavazni azt az alkotmánymódosítást, amit korábban nem támogattak. Annak ellenére nem támogatták, hogy Vona Gábor ezt a magatartást hazaárulásnak minősítette. Szeretném jelezni, hogy számunkra ez nem mérce, de eddig úgy gondoltam, hogy Vona Gábor szava a Jobbik számára legalább mérce. Ha ez így van, akkor most lehet bizonyítani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Nacsa Lőrinc képviselő úr, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni Semjén Zsolt tárca nélküli miniszterhez: „**A nemzeti összetartozást a fiatalokban is erősíteni kell**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt

válaszadásra Soltész Miklós államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Igen. Parancsoljon, két percen!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Többször esett ma már szó június 4-éről, a nemzeti összetartozás napjáról, a 98 éve történt tragédiáról. Én most egy kicsit más szempontból közelíteném meg a témát.

2010 októberében határozatot fogadott el a tisztelt Ház arról, hogy a kormány készítsen országos programot azért, hogy valamennyi köznevelésben tanuló magyar fiatal legalább egyszer, a magyar állam támogatásával, eljusson a szomszédos országok magyarlakta területeire, és cserekapcsolatok keretében minél több külföldi magyar diák juthasson el Magyarországra. Ezzel indult útjára a Határtalanul! program, ahol anyaországi hetedikesek, gimnazisták, szakiskolások tízezrei juthatnak el egy-egy elcsatolt területre, fedezhetik fel Erdély, Délvidék, Felvidék, Kárpátalja vagy akár Muravidék szépségeit, és ellátogathatnak irodalmi vagy történelmi tanulmányaikból is ismert helyekre, találkozhatnak ott élő és ott tanuló, ugyancsak magyar fiatalokkal.

Ezen túlmenően a határon túli fiatalok is lehetőséget kapnak, hogy eljőjenek Magyarországra, ahol egy kis képzés keretében tölthetnek el pár napot akár a fővárosban vagy az ország más pontjain.

Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Kereszténydemokrata képviselőként úgy gondolom, mindannyiunk közös érdeke a hasonló kezdeményezések megvalósítása, hiszen számunkra fontos, hogy a kettős állampolgárság mellett a személyes élményeken alapuló kapcsolat legyen az összetartozás alapja. A fiataloknak az iskoláskorban kell hogy ez kialakuljon, így a felnövekvő nemzedék is felelősséget tud majd vállalni a határon túli magyar testvéreinkért.

A Határtalanul! pályázat rendkívül népszerű, a folyamatos egyszerűsítés, az elszámolható költségek kiterjesztése mind-mind a diákok kiutazását segíti és az iskolai adminisztrációt csökkenti. Ezúton kérdezem államtitkár urat, a program eddigi sikereit ismerve és céljaival teljes mértékben azonosulva, hogy mikortól indulhatnak az idejű kirándulások, és a már lezárt pályázati fordulóiban hány iskolás jelentkezett a programra. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soltész államtitkár úr, parancsoljon!

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, ma egy olyan napon tette fel azt a kérdést, ami egyik oldalról fájdalmas és szomorúság a magyar nemzet életében, a trianoni békediktátum 98. évfordulója kapcsán, má-

sik oldalról pedig nyilván az elmúlt évtizedek azt mutatták meg, hogy bizony tenni is kell valamit, nem csak keseregni. Ezért a nemzeti összetartozás napja ma már, azt gondolom, 8 év óta bizonyítja, hogy szükség volt erre a másik gondolatra is, amiben sok minden, a nemzet összefogását jelképező történet, program valósult meg, amire szükség volt a nemzet életében.

Ilyen a kettős állampolgárság megadása, ilyen a támogatások kibővítése iskolák, szociális intézmények, egyházak esetében vagy akár gazdasági programok megvalósítása érdekében, amely a helyben maradást segíti. És ilyen valóban a Határtalanul! program megvalósítása, ami oda-vissza működik. Magyarországi diákoknak külföldi területekre való utazása pedagógusokkal, de akár külföldi diákok, akár pedig a diaszpórában élő magyarság Magyarországra való utaztatását is segítik.

Éppen ezért mindenképp öröm kimondani azt, hogy az eddigi tapasztalatok alapján, amelyeket most már 2013 óta tudunk magunk mögött, a kezdeti, nagyságrendileg 400 millió forintos támogatás több mint 4,2 milliárdra emelkedett az elmúlt évek során, a kezdeti 12 ezer diák 2017-re 55 ezer diákra emelkedett, és 2018-ban, a kérdésére válaszolva, 66 ezer diákot várunk, akik Magyarországról utaznak külföldre, akár külföldről érkeznek ide.

(16.50)

A nyári kirándulásokra ezren jelentkeztek eddig, ősszel kezdődik egyébként az osztálykirándulások nagy része. Köszönöm szépen mindazok munkáját, akik ebben sokat segítettek *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)*, a magyarországi pedagógusoknak is és természetesen a külföldieknek is. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Nacsa képviselő úr viszonzása egy percen.

NACSA LŐRINC (KDNP): Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm a válaszát. Jó hallani, hogy hamarosan elindulhatnak ezek a kirándulások idén is.

Szerintünk azért is nagyon fontos ez a program és a fiataloknak ezt az összetartozás-élményt megadni, hiszen ma 98 éve történt a nemzeti tragédiánk, Trianon, amikor több millió honfitársunk került a saját hazája szomszédjába. Azóta többkevesebb sikerrel próbálta gyógyítani az idő ezt a sebet és gyászt, de sajnálatosan és felháborító módon 2004-ben az akkori szocialista-liberális kormányzat és politika december 5-én elárulta a magyar testvéreinket.

2010-ben a Fidesz-KDNP-többség egyik első döntéseként a nemzetegyesítés is megszületett. Azóta több mint 1 millió új magyar állampolgárt üdvözölhettünk. A határon túli közösségeket azóta is egyházi, oktatási, kulturális és gazdaságfejlesztési támo-

gatásban tudtuk részesíteni. Büszkék lehetünk a nemzetünkre, így elmondható, hogy a gyász után a jelenben felelősséggel tudunk munkálkodni és a jövőbe is tekinteni, hiszen itt, a Kárpát-medencében, mint tudjuk, a *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* jövőt magyar nyelven írják. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Az államtitkár úr viszonzása egy percben.

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm ezt a felvetését, képviselő úr, hiszen valóban, a 2004. december 5-ei népszavazást, ami kudarc és szörnyű volt a magyar nemzet életében, főleg a határon túli nemzetestrészek életében, talán mégiscsak gyógyította a 2010-es döntéssorozatok eredménye, akár a kettős állampolgárságról, de magáról erről a rendszerről, amit bevezettünk. Hiszen fontos volt az, hogy annak idején sokan irigységre apellálva taszították el a kettős állampolgárság szavazatától a magyarországi választókat, de fontos az, hogy most pedig bebizonyítsuk azt a gyerekeknek, a fiataloknak és a felnövekvő nemzedéknek, hogy olyan nemzetársak élnek közel száz éve sokszor nagyon hátrányos helyzetben a határainkon túl, akik minden körülmények között a hitüket, magyarságukat, nyelvüket, a kultúrájukat megtartották. Biztos vagyok benne, hogy *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* mindez szolgálni fogja a jövőben is azt, hogy a helyben maradást segítsük. Köszönöm szépen a kérdését. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Korózs Lajos képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Mennyi kilakoltatás várható a moratórium lejártá után? Támogatja-e Ön, hogy ne lehessen gyermekes családokat elhelyezés nélkül az utcára tenni?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. *(Korózs Lajos jelzésére:)* Elfogadja. A képviselő urat illeti a szó, tessék!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Ismeretes itt a legtöbb képviselő előtt, hogy 2017-ben közel 4 ezer kilakoltatás volt Magyarországon. Dicséretes, hogy a kormány meghosszabbította a kilakoltatási moratóriumot. Azt természetesen én nem feltételezem, hogy ennek valami köze lett volna a parlamenti választásokhoz, de mindenesetre április 30-áig meghosszabbításra került ez az időpont. Igazából a kilakoltatási dömping május 1-jével kezdődött meg, nem is akárhogyan. Látjuk a híradásokból, hogy meglehetősen ordenáré módon lakoltatnak ki kisgyermekes családokat a lakásukból.

Az is látszik, hogy a magáncsőd intézménye, amelyet éppen a Kereszténydemokrata Néppárt nyújtott be néhány évvel ezelőtt, nem igazán tud megoldásokat ezeknek a problémáknak a kezelésére. Nem igazán jók azok a válaszok, amelyekben a kormány gondolkodott az elmúlt években. Meg kell hogy említssem az állami eszközkezelő intézményét is, amelyről tulajdonképpen azt sem tudjuk, hogy működik-e még egyáltalán.

És szeretném megemlíteni azt is, hogy néhány évvel ezelőtt éppen az Orbán-kormány volt az, amelyik a normatív lakástámogatási rendszert megszüntette, illetve az adósságkezelési szolgáltatást is mint normatív ellátási támogatást megszüntette.

Éppen ebből adódóan szeretnék néhány kérdést intézni az államtitkár úrhoz. Az egyik az, hogy mennyi banki követelésből származó végrehajtási eljárás van folyamatban. Szeretném megkérdezni, hogy mennyi kilakoltatás várható így a moratórium lejártá után. Milyen eszközökkel kívánják támogatni az utcára kerülő családokat? És szeretném megtudni, államtitkár úr, hogy támogatja-e ön, hogy ne lehessen gyermekes családokat elhelyezés nélkül az utcára tenni. Továbbá szeretném megkérdezni, hogy mennyi embert érint a magáncsőd intézménye ma Magyarországon. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári államtitkár úr válaszol.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön sok mindent elhallgatott, sok mindent összesított, de igyekszem ezeket helyre tenni.

A kormányának az a célja, hogy mindenki, aki bajba került, segítséget kapjon, legfőképp nyilván azok a gyermekes családok, amelyeknek erre a legnagyobb szüksége, a legnagyobb igénye van. Amit ön nem is lát, mert úgy látja, hogy nem működik, azt nem állami eszközkezelőnek hívják egyébként, hanem Nemzeti Eszközkezelőnek, így szavaztunk róla a parlamentben - ezt a szót is ki lehet mondani, hogy „nemzeti” -, eddig 35 ezer családnak, körülbelül 100 ezer embernek tudott segíteni azzal, hogy az adósságait átvállalva abban a lakásban élhetnek bérliként, amelyben korábban tulajdonosok voltak, csak túladosodtak, és nem tudták volna fenntartani sem magukat, sem az ingatlanjukat. Az állam besegített, és ez egy nagyon eredményes konstrukció, hiszen sokkal nagyobb összegű hiteleket tudnak kiváltani ezekben a megegyezésekben, mint amennyibe ez ténylegesen is került, tehát kevesebb pénzből nagyobb adósságot tud az állam kiváltani. Ott volt a végtörlesztés lehetősége, ami sokaknak jelentett érdemi segítséget abban, hogy a devizahitelük után biztos lakhatási helyzetbe kerüljenek. Ott volt az árfolyamgát és a rögzített árfolyam, amely szintén segítség volt a családoknak. A családi csődvédelem

intézményét már több mint ezren tudták igénybe venni.

Az sem valós, tisztelt képviselő úr, hogy megszűnt a normatív támogatás lehetősége a lakhatáshoz vagy az adósság kifizetéséhez, hiszen ön is nagyon jól tudja, csak most direkt elhallgatta, hogy úgynevezett települési támogatásként élnek ezek tovább, és az önkormányzatok így nyújtanak lehetőséget a bajba került családoknak. Több mint 30 milliárd forint az a sor a költségvetésben, amelyet az állam átad az önkormányzatoknak azért, hogy települési támogatás formájában azoknak segítsenek, akik bajba kerültek, és pontosan ezekre a célokra is, amelyeket ön mondott, ez segítséget jelenthet a családoknak.

Annak pedig van egy diszkrét bája, hogy annak a kormánynak a képviselője, amelyik a devizahitelezésbe hajszolta az embereket (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*), és ezért óriási lakhatási krízishelyzetet okozott (*Közbeszólások a Jobbik padsoraiból: Jaj!*), utána ő kéri számon a kormányt, hogy öt, hat, nyolc vagy tíz módon segít a nehéz helyzetbe került családoknak. Köszönöm szépen. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Egy percben képviselő úr, parancsoljon!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Ha az emlékeim nem csalnak, akkor a devizahitelezést éppen az önök kormánya vezette be 2001 végén (*Gréczy Zsolt tapsol. - Z. Kárpát Dániel: Közös bulitok volt!*), de hát azért ön az államtitkár, hogy helyre tegyen dolgokat. (*Z. Kárpát Dániel: Közös buli van, gyerekek! Nagykoalíció! - Szilágyi György közbeszólása.*) Vártam volna, államtitkár úr, hogy helyre teszi azt is, hogy mit gondol a gyermekes családok kilakoltatásáról. Sajnálatos módon, Szabó Timea említést is tett róla a napirend előtti felszólalásában, és volt egy indítványa is az Országgyűlés előtt, azt sem engedték meg a tavaszi ülészak utolsó hetében, hogy napirendre kerüljön itt az Országgyűlésben ez a kérdés, amely szerint gyermekes családokat elhelyezés nélkül nem lehet kilakoltatni Magyarországon. Azt gondolom, ezt az emberi humánus is megköveteli, és nem kell ahhoz sem kormánypárti képviselőnek, sem államtitkárnak lenni.

És ne haragudjon, államtitkár úr, a végtörlesztés és az árfolyamgát ezeken az embereken, ezeken a családokon jottányit sem tudott segíteni. Nagyon sajnálom, hogy így gondolkodik erről a kérdésről. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm. Államtitkár úr viszonzalása egy percben.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Sajnálom, hogy ön megvonta volna a lehetőséget

azoktól, akik végtörlesztéssel vagy árfolyamgáttal tudtak kikerülni a devizahitelezés csapdájából. (*Korózs Lajos: Nem ezt mondtam!*)

Önök sohasem támogatták ezeket a javaslatokat itt a parlamentben sem. Azokon az embereken nem segítettek volna, mi viszont mindenkin segíteni kívánunk. Erről szól például a családi csódvédelem; erről szól a Nemzeti Eszközkezelő, hogy mindenki megőrizhesse a lakhatását. Vagy erről szólt az a lakásépítési program, amely szintén a devizahitelezés miatt nehéz helyzetbe került családokon próbált meg segíteni Budapest környékén. Tehát ezek mind-mind ezt a célt szolgálták, tisztelt képviselő úr.

Mi a családoknak nem devizahitelt kínáltunk 1998-2002 között, hanem kamattámogatott forinthitelket, amelyeket Medgyessy Péter 2002-2004 között több lépésben leépített, és helyette az embereket devizahitelezésre ösztönözte. Ez okozta azt a problémát, amely mint minden más probléma esetében is, a Fidesz-KDNP-re maradt, hogy megoldja. Önök a problémát okozták (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*), mint ahogy az országot is eladósították, és utána a megoldás és a hitelek visszafizetése pedig a Fidesz-KDNP-kormányra maradt. Köszönöm szépen. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiból. - Közbeszólás ugyanonnan: Így van!*)

(17.00)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Ezzel az azonnali kérdések megtárgyalása a mai napra véget ért.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy az LMP képviselőcsoportjának kezdeményezésére a Házbizottság soron kívüli ülésére a mai ülésnap végén kerül sor az Országház főemelet 21. termében.

Most, 16 óra 59 perckor áttérünk a **szóbeli kérdések** napirendjére.

Tisztelt Országgyűlés! Staudt Gábor képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszternek: **„Mi lesz a bírósági rendszerrel?”** címmel. Képviselő úr, parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A Fidesz-KDNP-kétharmadnak köszönhetően szinte bizonyos, hogy felállításra kerülnek a közigazgatási bíróságok Magyarországon. Jelenleg annyit tudhatunk, hogy beemelik a keretrendelkezéseket az Alaptörvénybe, és kimondásra kerül, hogy fel fog állni egy közigazgatási felsőbíróság, amely a Kúriával fog osztozkodni a legfőbb bírósági feladatokon.

Az időzítésnek bizonyosan nem tesz jót, hogy fideszes vezetők nagyon kemény kritikát fogalmaztak meg nem olyan régen a Kúria irányában, többek között elhangzott az is, hogy a Kúria elvett a Fidesztől egy parlamenti mandátumot. Érdekes, hogy ilyenkor nem hangzanak el azokat az érvek, amelyeket Trócsányi miniszter úr az Országos Bírósági Hivatal és Handó Tünde nemegyszer kifogásolható

ténykedése kapcsán szokott hangoztatni, nevezetesen, hogy a kormánynak nem szabad beleszólni a bíróságok működésébe.

De tegyük félre a tényeket és induljunk ki abból, hogy önök valóban a történelmi hagyományokkal rendelkező közigazgatási bíróságok rendszerét szeretnék visszahozni. Ebben az esetben is nyitva marad jó pár kérdés arra vonatkozóan, hogy az alaptörvényi keretrendszeren túl hogyan is szeretnék megvalósítani a közigazgatási bíróságok működését. A jövő közigazgatási bírái egy független bíróhoz vagy egy közhivatalnokhoz állnak majd státuszban közelebb? Hogyan alakul majd pontosan a bírák kinevezése? Valóban olyan nagy versenyelőnyt jelent majd a közigazgatásban eltöltött múlt, ami mindenki más szinten esélytelenné tesz a pozíció betöltésére? Az OBH rendszere alá tervezik-e beintegrálni a közigazgatási bíróságokat, vagy ha nem, akkor pontosan ki fog dönteni arról, hogy például kiből lehet majd közigazgatási bírósági vezető? Egyáltalán, egyszemélyi vagy testületi igazgatásban gondolkoznak-e?

Tisztelt Államtitkár Úr! A fenti kérdésekre várnám érdemi válaszait, hogy tisztábban láthassunk a közigazgatási bíróságok jövőjével kapcsolatban. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Völner Pál államtitkár úr, két percben!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! Tisztelt Ház! A kérdéshalmaz, amit kaptam, lényegesen meghaladja annak a kereteit, hogy két percben érdemi választ tudjunk rá adni. Ugyanakkor az is látható, hogy a jelenlegi alaptörvény-módosításban szerepel a közigazgatási felsőbíróság lehetőségének a megteremtése, ami egyébként 1949-ig élő része volt a magyar jogrendszernek. Tehát ilyen értelemben az igazságszolgáltatási rendszer tulajdonképpen egy régi eleme kerülne vissza a szabályozással.

Ami a bírósági igazgatási rendszert illeti, tehát a kérdéskörnek azt a részét: 1990 óta most már a harmadik modellnél tartunk. Gyakorlatilag miniszter úr létrehozott egy munkabizottságot, amely ennek a kérdéskörnek a tudományos, szakmai feldolgozásával foglalkozik, hogy melyik modellnek mi az előnye, mi a hátránya, ugyanakkor foglalkoznak a közigazgatási felsőbíróság megteremtésével - tudjuk, elfogadtuk a közigazgatási perrendtartásról szóló törvényt, hogyan nézzen ki ennek a szervezete -, és gyakorlatilag ettől a munkabizottságtól várjuk azokat a javaslatokat, amelyek egyrészt a közigazgatási bírósági szervezettel kapcsolatosak.

Nyilván összehasonlító joglelemzés kell, milyen a szomszédos országokban, az Unión belül ezeknek a működése, kialakítása. Ugyanakkor a bírósági öngazgatási modell pedig 1990 óta mindig élt Magyarországon, attól függetlenül, hogy igazgatási kérdésekben mely szervezet látta el, OBH vagy éppen az

OIT, vagy éppen a minisztérium ezeket a feladatokat. Úgyhogy a kérdésnek erre a részére nem tudok konkrétan válaszolni, előre is elnézést kérek, tehát előtte vagyunk a dolognak.

Ami a bírák kiválasztását illeti: természetesen a jövőben is mindig a bírósági öngazgatási szervezet teszi meg azokat a szakmai felterjesztéseket - függetlenül attól, hogy ki az, aki az igazgatást végzi -, akik közül ki lehet majd választani. Úgyhogy ilyen értelemben nem kell aggódni a bírói függetlenségen és a szakmaiságon.

Ami a közigazgatásból jövők szerepét illeti: a szomszédos Ausztriában például a bírók egyharmadát közülük kell kiválasztani. Tehát nem idegen ez a gyakorlat sem, de ilyen kitételt nem tartalmaz a jelenlegi szabályozás. Köszönöm. *(Taps a kormány-pártok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Szabó Sándor képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Ugye megvalósul az előkészített tervek szerint a Klárafalva-Kiszombor települések közötti hiányzó kerékpárút szakasz megépítése?”** címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót. Elnök úr, nem tudom, ki válaszol. Államtitkár úr vagy... *(Dr. Orbán Balázs András: Nem tudok róla.)*

ELNÖK: Völner államtitkár úr fog válaszolni.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Akkor, tisztelt államtitkár úr, brosrákban, hírekben, jogszabályokban, mindenhol olvastam *(Cseresnyés Péter az elnökhöz: Szerintem az enyém!)*, hogy a kormány kiemelt célként tekint a kerékpárúthálózat-fejlesztésre, amit egyébként képviselőként én magam is támogatok. Örülnék neki, ha ugyanilyen kiemelt prioritást élvezne a hazai utak állapotának a javítása is.

Én az előző ciklusban megkerestem Lázár miniszter urat, a Miniszterelnökséget vezető minisztert, aki egyébként Csepreghy államtitkárt bízta meg azzal a feladattal, hogy a Klárafalva, illetve Kiszombor közötti néhány kilométeres kerékpárútszakasz megépítésére biztosítson valamilyen forrást, vagy tekintsük át, hogy hogyan lehetne ezt megvalósítani. És ez azért érdekes, hiszen Szeged és Makó között, Deszk határáig, illetve Makó és Kiszombor között megépült a kerékpárútszakasz, csak a közte lévő néhány kilométeres szakasról van szó, és azért is beszéltem hiányzó kerékpárútszakasról. Akkor az államtitkár úr fogadta az érintett települések polgármestereit, és is készültek a tervek erre vonatkozóan, de a kerékpárút nem épült meg.

Unió forrás, unió támogatás kerékpárút-fejlesztésekre rendelkezésre áll. Az érintett települések lakói magát ezt a fejlesztést hiányolják, igénylik, mint ahogy az érintett települések polgármesterei is. Ráadásul, azt gondolom, hogyha egyébként ez a hi-

ányzó kerékpárútszakasz megépülne, akkor az egy óriási turisztikai vonzerővel is bírna a Makó, illetve Szeged közötti, Tisza-Maros közötti településeket érintően. Éppen ezért kérdezem államtitkár urat, hogy akkor biztosít-e uniós forrást a minisztérium ezen hiányzó kerékpárútszakasz megépítésére, különösen úgy, hogy erre egyébként a tervek is elkészültek. Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyébként nem Völner, hanem Cseresnyés államtitkár úr fog válaszolni szakma szerint. Parancsoljon!

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! A 43-as számú fűtő mellett, Szeged és Makó közötti kerékpárútból jelenleg a Klárafalvát, Ferencszállást és Kiszombort érintő 9,5 kilométer hosszú szakasz hiányzik, ahogy elhangzott. A kerékpárút kiépítése mellett hálózati és közlekedésbiztonsági érvek is szólnak. A hiányzó kerékpárútszakasz megvalósításához szükséges építési engedélyek részben már rendelkezésre is állnak.

A kivitelezés becsült költsége 1 milliárd forint. A 2014 és '20 közötti uniós fejlesztési ciklus operatív programjaiban és a magyar-román határon átnyúló együttműködési programban kerékpáros-infrastruktúra fejlesztésére rendelkezésre álló források azonban már lekötöttek, lekötötték őket egyéb területekre.

A terület- és a településfejlesztési operatív program pályázataiból Csongrád megyében mintegy 5 milliárd forintból épülhetnek kerékpáros-létesítmények, amelyek legalább annyira fontosak, mint a jelzett, ön által is felvetett kerékpárútszakasz. A pályázati felhívásokra bármely települési önkormányzat pályázhatott, így nyertek más utakon és lettek eredményes pályázatok az önkormányzatok számára.

Elérhető uniós támogatás hiányában meg kell vizsgálni azt, hogy milyen hazai forrásból lehet biztosított ennek a forrásnak a szükséges odaadása. Úgyhogy ezt vizsgáljuk, és remélhetőleg eredményes lesz a vizsgálat, és elő fogjuk tudni teremteni a következő időszakban a forrást ennek a kerékpárútnak a megépítésére. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! László Imre képviselő úr, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Mit kíván tenni a Kormány a kórházak növekvő adósságállományával”** címmel. Rétvári államtitkár úr fog majd válaszolni. Parancsoljon!

DR. LÁSZLÓ IMRE (DK): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Egykori kórházigazgatóként szerettem volna ma egészségügyért felelős vezetőkhöz szólni, akik a gyógyintézetek - adott Heim Pál Kórház, Országos Onkológiai Intézet - vezetőiként maguk is megtapasztalhatták az

alulfinanszírozottságból generált kórházi adósságok működésbénító és betegellátás-torzító hatását.

Mint ön előtt is jól ismert, az idei év első harmadában rohamosan emelkedésnek indult az úgynevezett kórházi adósságállomány.

(17.10)

A gyógyintézeteknek négy hónap alatt sikerült összehozniuk 32,5 milliárd tartozást, a teljes tavalyi adósság csaknem kétharmadát.

Államtitkár Úr! Természetesen az első kérdésem az, hogy mikor rendezik a kórházak felgyűlt adósságát. Ez a kérdés azonban könnyen félreérthető, mert azt a látszatot kelti, azt sugallja, hogy itt egy olyan rossz intézményi gazdálkodásról van szó a háttérben, amiért végül is a költségvetésnek kell helytállnia. Valójában azonban ez a probléma rendszerszintű, a kórházak ugyanis nem kapják meg azt a finanszírozást, amibe feladataik ellátása kerül, amiért természetesen megdolgoztak. Ehelyett a költségvetés, mint egy főúri atya, időről időre a zsebébe nyúl, és mint tékozló gyermekének kifizeti a gyógyintézetek felgyűlt adósságát.

Azt kérdezem tehát, hogy mikor lesz hajlandó a kormány szembenézni a problémával és rendezni a gyógyintézetek finanszírozási rendszerét. Mikor veszik végre tudomásul, hogy nem pusztán költségvetési tételekről, hanem ellátandó betegekről van szó *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, akiknek állapotát az orvosok a szükséges feltételek hiányában gyakran képtelenek megfelelően rendezni? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Valóban, azt hiszem, ha ön kórházi adósságról beszél itt az Országgyűlésben, akkor személyes tapasztalatai is lehetnek, hiszen amikor ön átadta 2011-ben a Szent Imre Kórház vezetését, akkor a köztudatban ismert 300-350 millió forint helyett a kórház új vezetése egymilliárd forintnyi adósságot talált, amely többek között azért is lehetett ennyivel nagyobb, mint a korábban vélt, hiszen nem is tartották nyilván központilag, hogy mennyi adósságot halmozott fel a kórház. Amikor pedig azt nézte meg a kórház új vezetése, hogy mekkora összeg áll rendelkezésre a több mint 600 ágyas kórházban, akkor likvid pénzként 295 299 forinttal találkozott, ami kórházi ágyanként kevesebb, mint 500 forint volt.

Önök volt javaslata ezen a téren, méghozzá a vizitdíj és a kórházi napidíj; Gyurcsány Ferenc egyik leglelkesebb támogatója volt akkor is, és úgy látszik, most is. Úgy látszik, önök, akik, hogy úgy mondjam, a DK-ban vagy MSZP-ben politizáltak ezen a téren,

sohasem közszolgálatként tekintettek az egészségügyre, hanem egy kiszervezendő problémára, amelyet akár privatizálni is lehet, de semmiképpen sem az állam berkeiben jól vinni ezt a kérdést. Ezt mutatja az a kórházbezárási hullám is, amely a vizitdíj és a kórházi napidíj mellett ahhoz a kormányzáshoz köthető: a Svábhegyi Gyermekkórház bezárása, az OPNI bezárása, a Szabolcs Utcai Kórház bezárása, a Schöpf-Merei Kórház bezárása, amely számtalan család számára óriási segítséget nyújtott.

Mi ezzel szemben a kórházi fejlesztésekben hiszünk, és abban, hogy a különböző hatékonyságnövelő fejlesztéseit támogassuk a kórházaknak. Az elmúlt esztendőben is az az összeg, amit ön mondott, részben kórházi adósságrendezésre, részben pedig a hatékonyságnövelő alapon keresztül a későbbi adósságtermelőzés megelőzésére, ilyesfajta strukturális vagy működési változtatásokra volt fordítható. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* Innen folytatom, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Majd legközelebb, mert itt a kérdésekben nincsen folytatás.

Tisztelt Országgyűlés! Így aztán Schmuck Erzsébet képviselő asszony felszólalásával folytatjuk, az LMP képviselője kérdést kíván feltenni az innovációért és technológiáért felelős miniszternek: **„Az elmulasztott 8 évük után a tárca, illetve a Légügyi Hivatal milyen intézkedéseket tervez a Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér környezetét érő terhelések csökkentése érdekében?”** Cseresznyés Péter államtitkár úr várja majd az ön kérdését.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az Innovációs és Technológiai Minisztérium egyik feladata a Légügyi Hatóság felügyelete, amely részt vesz a magyarországi légtér felhasználásának és igénybevételi rendjének kidolgozásában, végzi a repülőterekhez kapcsolódó zajgátló védőövezetek kijelölését és kivizsgálja a légi közlekedésből eredő zajpanaszokat.

A Liszt Ferenc repülőtér közelében élőkől, több ezer főtől tömeges és egyre elkeseredettebb lakossági panaszok érkeznek az éjjel-nappal elviselhetetlen zajterhelés, légszennyezés miatt, különösen a több hétig tartó pályázarak idején. Az állandó stressz és a krónikussá váló egészségügyi problémák mellett gyakori, hogy a fejük felett fel- és leszálló gépek légörvénye családi házak tetejét bontja meg, én magam is láttam ilyet, és a cserepek pedig lezuhannak a keretekre és az utcákra. Még a négy fal közé zárkózva is megfélemlítő a helyzet, eladni, cserélni pedig reménytelen, az ingatlanok is értéküket veszítik.

Önkormányzati és civil kezdeményezésből számos bírósági per indult, mert a zajterhelés-számítási módok nem tudják kezelni a lakosokat érő rövid idejű, de magas hangnyomásszintet okozó átrepülések kimagasló értékeit, az átlagolás ugyanis elfedi az egyes zajeseményeket. De ami még súlyosabb: a

légügyi és a környezetvédelmi hatóságok még a hatályos környezetvédelmi követelmények betartását sem kérik számon, a reptéren még egyetlen környezeti hatásvizsgálat sem készült, évekig környezetvédelmi engedély nélkül működött, miközben folyamatosan bővíti a tevékenységét.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmulasztott nyolc év után a tárca, illetve a Légügyi Hivatal milyen intézkedéseket tervez a Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér környezetét érő terhelések csökkentése érdekében?

Várom válaszát. Köszönöm. *(Taps az LMP pad-soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Államtitkár úr, két percben!

CSERESZNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Asszony! A Budapest Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér elhelyezkedéséből, futópályáinak az uralkodó szélirányhoz igazodó tájolásából adódóan a légi forgalom zaja, sajnos azt kell mondani, elkerülhetetlenül terheli a főváros és a környező települések lakóterületeit. A légiközlekedési zaj nyomon követése érdekében a repülőtér üzemben tartója korszerű zajmonitorrendszert üzemeltet, amely folyamatosan érzékeli és rögzíti a háttérzajt, a légi járművek és egyéb zajforrások tényleges zajterhelését, ellenőrzi a vonatkozó jogszabályban előírt határértékeknek való megfelelést.

A légiközlekedési hatóság 2016. február 23-án jogerősen kijelölte a repülőtér zajgátló védőövezetét, amely tartalmazza a környezetkímélő repülési eljárásokat, korlátozásokat, a földi zajok csökkentésére tervezett intézkedéseket, a Budapest feletti éjszakai műveletek korlátozását és az ingatlanokkal kapcsolatos zajvédelmi feladatok ütemezését. A zajmonitorrendszer adatai szerint a repülésből származó zajterhelés még a repülőtérhez közelebb eső lakott területeken is alacsonyabb a határértékeknél. A repülőtér üzemben tartója és a légi irányításért felelős szervezet folyamatosan végrehajtja a számára előírt és az önként vállalt zajcsökkentési feladatait, intézkedéseit.

Ebből adódóan kell elmondanom, kormányzati cél, hogy a repülőtérnek a régió fejlődését alapvetően meghatározó működését úgy biztosítsuk, hogy megtegyük a lehetséges lépéseket a légi forgalom kedvezőtlen hatásainak mérséklése érdekében is. Ezzel a szándékkal és eltökéltséggel együtt kérem a válaszmom elfogadását. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Nagyon köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Burány Sándor képviselő úr, a Párbeszéd képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Kétségbeejtő helyzet a metrópótló vonalán”** címmel. Orbán Balázs András államtitkár úr fog majd válaszolni. Parancsoljon!



BURÁNY SÁNDOR (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az M3-as metró helyett hétvégente és este a Kőbánya-Kispest és a Határ út megálló között található Vak Bottyán utcában közlekedik a metrópótló busz.

A teljes vonalon naponta mintegy 500 ezer utas közlekedik, ami egyébként megfelel a MÁV napi utasforgalmának. Ennek következtében az útszakasz katasztrofális állapotban van, tengelyig súlylyednek az autósok egy-egy kátyúban, a gyalogosokra pedig pattognak a kátyúból kitöredezett betontörmelékek. A kátyúk száma és mérete napról napra növekszik. Az utca olyan keskeny, hogy szembejövő forgalom esetén az utolsó pillanatban észrevett kátyút kikerülni sem lehet, legfeljebb vészfékezni, ami szintén balesetveszélyes. Teljes újjáépítésre valószínűleg csak a metrópótlás után kerülhet sor, addig pedig immel-ámmal javítgatják a balesetveszélyes kátyúkat.

A Budapesti Közút utólag elismerte, hogy az útszakasz nem alkalmas arra, hogy azon metrópótló autóbuszok közlekedjenek, az önkormányzati tulajdonban lévő utca felújítására viszont a területnek nincs elég pénze, és jelenleg is folynak a tárgyalások, hogy mi legyen a megoldás. Gajda Péter, Kispest polgármestere március elején levélben fordult Orbán Viktor miniszterelnökhöz, amelyben azt kérte, hogy a kormányrendelet módosításával adják át a vonatkozó útszakaszt a Fővárosi Önkormányzat kezelésébe.

(17.20)

Emellett a megoldás érdekében a polgármester úr Tarlós István főpolgármestert is megkereste, akit együttműködési megállapodásra kért. Három hónapja nem döntenek, csak ígérek vannak. Mire várnak? Meddig várnak? Ha már előzetesen és elismerően nem jól készítették elő a metrópótló vonalát, most utólagosan sem kívánják megoldani az önként által kialakított veszélyes helyzetet? Nem tartanak komolyabb személyi sérülésektől? Nem számít önöknek az ingóságokban bekövetkezett állagromlás? Várom a választát.

ELNÖK: Nem sokáig kell várnia, mert Orbán államtitkár úr most válaszol. Parancsoljon!

DR. ORBÁN BALÁZS ANDRÁS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt levelező Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Először is, a Miniszterelnökség nevében hadd fejezzem ki nagyrabecsülésemet a tekintetben, hogy a Magyar Szocialista Párt, illetve a PM és nyilvánvalóan ettől nem függetlenül a korábbi szabad demokrata városvezetés ezen a csatornán keresztül is szeretné átadni a nemzeti konzervatív kormánynak és a mostani városvezetésnek a metrópótlással és a metró felújításával kapcsolatos tapasztalatait, nagyra

értékeljük ezt a gesztust, ugyanakkor az ez irányú múltbeli tapasztalatokból kiindulva a kormány szíves engedelmével mégis a saját útját járná, és a mostani fővárosi vezetéssel való együttműködés sikerében bízna. Ez ugyanis tapasztalatunk szerint jóval gyümölcsözőbb és kifizetődőbb, ugyanis mégiscsak arról van szó, hogy elkészült az új metró, és jelen pillanatban gőzerővel folyik a régebbi metróknak a felújítása, ami alapvetően egy újszerű tapasztalás a korábbi balliberális kormányok és városvezetés munkájával összehasonlítva. De ezt leszámítva a kérdés fontos, és a kormány figyel a budapestiekre.

Remélem, hogy azt ön sem tagadja, hogy ha az állam és az önkormányzatok a jó gazda gondosságával kívánnak eljárni, akkor ebből a követelményből az következik, hogy racionálisabb a kérdéses útszakaszt a metró elkészülte és a metrópótlás lezárulta után felújítani. Ugyanis ha a pótlás ideje alatt kerül sor a felújításra, annak semmi értelme nincsen, hiszen a pótlás miatti nagyobb terhelés újra tönkreteszi az utat, ez esetben a jó gazda gondosságát nem sikerülne teljesíteni a városvezetésnek.

Ha ezt az alapállást elfogadjuk, akkor ebből két dolog következik: egyrészt az, hogy az útszakaszt folyamatosan javítani kell - ez tudomásom szerint történik -, másrészt a zárást követően pedig teljes körű felújításra van szükség. Az én tudomásom szerint, ahogy ön is említette, e tekintetben zajlanak a tárgyalások az érintett önkormányzatok és a főváros között, illetőleg a főváros megtesz mindent annak érdekében *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy ezt az időszakot a lehető legkomfortosabban tudják a budapestiek átélni. A Miniszterelnökség e tekintetben minden támogatását megadja. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Dunai Mónika képviselő asszony, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Középpontban a családok!”** címmel. Rétvári államtitkár úr fog majd válaszolni. Parancsoljon!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz-KDNP-ben az előző években azon dolgoztunk, hogy megerősítsük a családokat; azon dolgoztunk, hogy minél több anyagi támogatást tudjunk nyújtani a gyermeket vállaló, gyermeket nevelő családoknak; és azt a célt szerettük volna elérni, és szeretnénk most is és a jövőben is elérni, hogy ne jelentsen, ne jelenthessen anyagi hátrányt a családoknak a gyermekek vállalása.

Célunk az, hogy egy olyan családbarát országot alakítsunk ki, amelyben mindenki jól érzi magát, ahol jó magyarnak lenni, és jó gyermeknek és felnőttnek is lenni. Ennek a munkának a megerősítése érdekében döntöttünk úgy, hogy 2018-at a családok évévé nyilvánítjuk. Politikánk középpontjában eddig

is, most is és a jövőben is a családok és a gyermekek állnak.

Engedjék meg, hogy csak néhányat említsek a számos családbarát intézkedéseink közül! Bevezettük a családi adórendszert, a családi adókedvezményt, a „nők 40”-et, a gyed extrát, és visszaadtuk a hároméves gyst az édesanyáknak. Félmillió gyermeknek biztosítottuk ingyénértékesítést, és több mint egymillió gyermeknek ingyentankönyvet. Minden eddiginél több pénzzel támogatjuk a családok otthonteremtését.

Ezeknek az intézkedéseknek is köszönhetően változás történt a népesedési tendenciában. A teljes termékenységi arányszám a 2011-es 1,23-as mélypont után 2017-re 1,5-re nőtt, ez több mint 20 százalékos emelkedést jelent. Ezt a pozitív fordulatot szeretnénk tovább folytatni. Ezért kérdezem az államtitkár urat, hogy milyen támogatásokat nyújtunk a jövőben, hogy minél több családban minél több gyermek születhessen (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), és milyen eszközökkel tudjuk tovább ösztönözni a családokat a gyermekvállalás területén. Köszönöm szépen. (*Szóróványos taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Azt hiszem, mindnyájan, mind a 10 millióan, mind a 15 millióan büszkék lehetünk arra, hogy a családok évében Magyarországon az egyik legmagasabb a családok támogatása, ha a nemzeti össztermékhez viszonyítjuk és Európán belül nézzük végig a különböző költségvetéseket. Ez egy biztos alap arra, hogy valóban Magyarország jövőjét a magyar családokra és ne pedig a bevándorlásra alapozzuk. Ehhez, úgy gondoljuk, nyilván fontosak a morális alapok, és fontos, hogy amellet az állam segítsen a családoknak leküzdeni azokat az anyagi akadályokat, amelyek adott esetben a gyermekvállalásnak lehetnek akadályai egyes családok esetében.

Ha megnézzük, hogy hogyan sikerült az egyik legfontosabb áttöréssel, a családi típusú adózás rendszerével segíteni a családokon, akkor azt láthatjuk, hogy átlagosan évi 253 ezer forintot tudunk ott hagyni egy magyar családnál, több mint egymillió családról beszélünk; több mint 253 ezer forint az az átlag, amit a családok meg tudtak takarítani az új adózási rendszerben. Nyilván ahol több gyerek van, ott jóval magasabb ez. Az is fontos, hogy egyre többen tudták igénybe venni hároméves korig a gyst, amire a képviselő asszony is utalt.

Ha a családok otthonteremtési kedvezményét nézem, amely korábban nem volt, de a Fidesz-KDNP-kormány létrehozta, 75 ezer családnak tudtunk 213 milliárd forint értékben - 213 milliárd forint értékben! - olyan több millió forintos, vissza nem

térítendő támogatást adni, amivel a saját otthon meg tudják alapozni, elsősorban egy új építésű családi házzal, amelybe be tudnak költözni a gyermekekkel együtt.

Ha megnézzük a gyermekek napközbeni ellátását, itt óriási az előrelépés, hiszen idén már a költségvetésből 37 milliárd forintot költünk a bölcsődére, amely nagyságrenddel magasabb, mint a korábbi években.

És ha annak a tapasztalatait is megoszthatom önnel, képviselő asszony, hogy akiknek a diákhitelét kiváltjuk a gyermekvállalás nyomán, azok átlagosan mekkora összeget tesznek ki: nos, akiknek elengedtük a tartozását, átlagosan 1,2-1,3 millió forintos (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) diákhitel-tartozást tudtunk elengedni, ez is nagyon fontos a fiatal családok számára. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Minthogy minden parlamenti frakció legalább egy képviselője szóbeli kérdést már fölített, és az interpellációk és a szóbeli kérdések együttes időtartama meghaladta a 90 percet, így a házszabály alapján most a szóbeli kérdések feltevésének lehetőségét lezárom, és áttérünk a napirend utáni felszólalásokra. Biztatom önöket, mert van belőlük bőven.

A **napirend utáni felszólalások** közül elsőként Ander Balázs képviselő úr következhet, aki „Trianon margójára, avagy miért mond le a Kormány a csonka-Magyarország több ezer négyzetkilométernyi területéről?” címmel mondja el a felszólalását. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A 98 évvel ezelőtti, velejéig aljas nemzetgyilkossági kísérlet kapcsán nagyon sok dolog elhangzott már ma itt e Ház falai között.

Szó volt arról a történelmi-politikai helyzetről, ami a világháborús vereséget okozta; szó volt egyébként arról a belső árulásról is, ami Károlyi Mihálynak, ennek a tényleg a feladatára maximálisan alkalmatlan és a magyar történelemben talán a legnagyobb károkat okozó személynek a nevéhez fűzhető; de szó volt arról is, hogy a magyar politikai elit milyen vak volt, mennyire homokba dugta a fejét, mennyire nem volt tisztában bizonyos dolgokkal, vagy mennyire nem akart bizonyos dolgokkal szembesülni. Ezeket a dolgokat most is elő kell venni, mert ha siratjuk az ezeréves történelmi Nagy-Magyarországot, akkor azt kell hogy mondjam, komor feleget gyülekeznek országunk jövője fölött is.

Az Európai Unió régiói közül, a 263 régió közül a legszegényebb húszban a hét hazai régió közül ott található négy, köztük egyébként szűkebb pátriám, az aprófalvas Dél-Dunántúl is, amely vásárlóerőparitáson számítva körülbelül az uniós átlagnak a 44 százalékát éri el, tehát valóban ott vagyunk a béka hátsója alatt.

(17.30)

Európa szegényházává vált Magyarország az elmúlt évtizedekben, ráadásul ezen belül Magyarország hátsó udvarának nyugodtan minősíthetjük azt a három dél-dunántúli megyét, amelynek a magyar hangja szeretné a továbbiakban is lenni itt e Ház falai között. Van-e egyébként kiút ebből a rettenetes helyzetből, amit ott mindennap megtapasztalnak magyarok százezrei, van-e felzárkózás? Azt kell mondjuk, hogy nincsen konvergencia, illetve ha van, akkor az a konvergencia a Balkán felé valósul meg, csúszunk lefelé, és egyre reménytelenebb az ott élők, az ott lévő települések helyzete.

Nem olyan régen jelent meg a Debreceni Egyetem kutatása, amelyik egy nagyon kényes, nagyon szenzitív témát érintett, és nekünk is be kell látni, hogy erről a kérdéstről beszélni kell, de konstruktív módon kell beszélni, ez nem más, mint a cigányság népességrobbanása. Az elmúlt két és fél évtized alatt a cigányság mintegy megkétszerezte, két és félszerezte a lélekszámát Magyarországon, és most már majdnem egymillióan tartoznak a roma etnikumhoz Magyarországon. Ha az integráció így halad tovább, mint ahogy egyébként ezt megtapasztalhattuk az elmúlt években, akkor azt kell hogy mondjam, valószínűs gettórégiók fognak kialakulni Magyarországon: az északkelet-magyarországi, aztán az úgynevezett belső periféria, és bizony-bizony a Dél-Dunántúl is egy ilyen gettórégióvá válik, egyfajta etnikai záróványra, ha úgy tetszik.

Ezek a területek, amelyekről itt szó van, csúsznak lefelé, és nem véletlen az, hogy a Települési Önkormányzatok Országos Szövetsége, illetve a Magyar Faluszövetség előállt azzal a tervvel, amely rímelt a kormány által meghirdetett „Modern falu” programra, 500 milliárd forintot igényelnének éves szinten a magyar vidék felemelésére, felvirágoztatására, megmentésére. Támogatjuk ezt a javaslatot. Igenis, hogy életet kell teremteni a magyar vidéken, igenis, hogy a megtartóerőt fokozni kell, igenis, hogy véget kell vetni annak a nagyon jól látható etnikai átalakulásnak, gyorsuló etnikai átalakulásnak, amit az ott élő emberek is megtapasztalnak, mert ha ez a folyamat a végére ér, illetve eljut egy olyan ponthoz, ahonnan már nem lehet visszafordítani, akkor kulturális, gazdasági és társadalmi katasztrófa vár ezekre az etnikai záróványra váló területekre.

Mi azt mondjuk, hogy igen, oda kell figyelni a magyar vidékre, viszont ez nem történhet meg olyan módon, ahogy eddig a kormány részéről ezt megtapasztaltuk. A vidéknek kell ezeket a pénzeket juttatni, nem pedig a cimboráknak, nem azokat kell gazdagítani, akik ebből hasznot húztak, nem azt a luxusparazita bagázst, amelyik helikopterezésre és hasonló dolgokra herdálja el azokat a forrásokat, amelyekből nekünk az ezeréves magyar vidéket és ezt a csonka országot kellene megmenteni. Ha a kormány lépései a megtartóerőt fogják fokozni, ha a kormány valóban életet teremt a magyar vidéken,

akkor azt kell mondani, hogy a Jobbik támogatni fogja konstruktív módon ezeket az elképzeléseket, mert nagyon nincsen rendben, tisztelt képviselőtársaim, hogy a mélyszegénység Magyarország bizonyos területeire szorul vissza (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), és ez a szétszakítottság itt, a csonka honban is megtapasztalható, nem csak a Kárpát-medencében. Ez volt az, amit a trianoni gyász évforduló kapcsán mindenképpen el szerettem volna mondani. Köszönöm figyelmüket. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelettel kérek mindenkit a házszabály időkorlátszabályainak betartására is. Farkas Sándor államtitkár úr, a kormány nevében!

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! A 2014-2020 közötti vidékfejlesztési program végrehajtása, szemben képviselő úr állításával, jól zajlik és jó ütemben folyik. A kormány fejlesztéspolitikai céljainak megfelelően a teljes 1300 milliárd forintos keret pályázatos úton meghirdetésre került, illetve annak 95 százalékára, mintegy 1240 milliárd forintba már eddig is megszülettek a támogató döntések. Ez összesen 240 ezer vidékfejlesztési pályázat elbírálását jelenti, amelyek közül mintegy 173 ezer kérelem került támogatásra, vagyis négy jogosult kérelemből három biztos támogatásban részesült eddig.

A program beruházási keretének több mint 80 százalékára születtek meg a támogató döntések, ami több mint 570 milliárd forint agrárberuházási támogatást jelent, amelyek az 50 százalékos önerő miatt legalább ugyanennyi beruházási forrást generálnak az agrárium szereplői részéről. A program keretében ez idáig több mint 250 milliárd forint kifizetése történt meg a hazai vidéki szereplők számára. Csak néhány példát említek az eddig meghozott döntésekről, a megvalósult fejlesztésekről: országosan mintegy 1900 állattartó telep fog megújulni 115 milliárd forint körüli összegben; mintegy 650 élelmiszeripari feldolgozóüzem támogatása valósul meg 110 milliárd forint támogatással; kertészeti beruházások, agrár-környezetgazdálkodási program keretében is számtalan terület és számtalan milliárd forint, mintegy 274 milliárd forint támogatás kerül ebbe az ágazatba, ebbe a programba.

Az önkormányzatok is jelentős támogatásban részesülnek: külterületi útjavítás, illetve ehhez kapcsolódó gépbeszerzés valósul meg, emellett településképet javító épületek felújítása, egyedi szennyvízkezelési rendszerek kiépítése történik meg. Ezek keretében országosan összesen több mint 1800 települési kérelem került támogatásra 76 milliárd forint összegben. A falusi turizmus területén közel 700 vidéki vállalkozást segítettünk 27 milliárd forint támogatással.

Ezek a számok azok, amelyek objektíven mutatják be a vidékfejlesztési program végrehajtásának

állását, úgy gondolom, hogy ezekkel vitatkozni értelmetlen szócséplés lenne. A kormány kezdeményezésére egész napos vitákat tartottunk az elmúlt években a hazai vidék helyzetéről, a problémák közös megoldásáról. Szomorúnak tartom, hogy még ezek után is vannak olyan politikusok, akik politikai és szakmai szűklátókörűségükről állítanak ki bizonyítványt azzal, hogy csupán a vidékfejlesztési program végrehajtásától és annak eredményétől várják a hazai vidék felzárkóztatásának, versenyképessége javításának teljes körű megoldását. Itt még megemlíthetném a különböző programok, a KAP második pillére jelentőségét, amely munkaerő-igényes ágazatok támogatására hívja fel a figyelmet, illetve ad lehetőséget.

A hazai vidékfejlesztésekért, a felzárkóztatás elősegítéséért a kormány mindent megtesz. 2020-ig a közvetlen kifizetéseknek, a vidékfejlesztési támogatásoknak és a „Még több munkahelyet a mezőgazdaságba!” programnak köszönhetően a magyar vidék és a gazdatársadalom összességében mintegy 3800 milliárd forintot számíthat. Ez egészül ki a 180 milliárd forintos nemzeti forrással, így megközelíti a 4000 milliárd forintot a magyar mezőgazdaságra, valamint az agrár- és vidékfejlesztésre fordítható összeg. De ne felejtjük az európai uniós felzárkóztató programok nyújtotta lehetőség mellett a magyar vidék szempontjából történelmi kormányzati intézkedéseket sem, ezt is figyelembe vehetjük. Emlékezhünk a „Földet a gazdáknak!” programra, amelynek számaikat önök nagyon jól ismerik, többször vitatkoztunk erről a parlamentben, többször szót váltottunk róla. Ellentétben tehát a képviselő úr minden valóságápolat nélküli állításaival, a kormány kiemelt és mindenekelőtt komplex módon tekint a hazai vidéken élő lakosság életminőségének emelésére, a vidék népességmegtartó képességének javítására. A kormány ezen irányú munkájának pedig eredménye volt és lesz is a következő években.

Azt pedig, hogy a nemzeti összetartozás napját, a gyalázatos trianoni békeszerződés aláírásának emléknapját a Jobbik valótlanságokat és szándékos ferdítéseket tartalmazó megszólalásában belpolitikai csatározásra (*Zúgolódás a Jobbik soraiban.*), önös politikai érdekeire használja fel, roppant sajnálatosnak és szomorúnak tartom. (*Z. Kárpát Dániel: A mai nap után pofátlanság ilyet mondani! Ez szégyen, államtitkár úr.*) Remélem, képviselő úr megnyugtató válaszokat kapott a kérdésére. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varga-Damm Andrea képviselő asszony, a Jobbik képviselője: „A kormány feladatai a közlekedésben résztvevő veszélyforrások kiemelésére.” címmel. Parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Való igaz, hogy a nemzeti összetartozás

napján, a trianoni gyalázatos döntés évfordulóján valóban elsősorban erről kellene beszélni, de miután nagyon kevés ülésnap van, ide kell hozni a Házba mindazokat a problémákat, amelyek a társadalmunkat általában súlyosan terhelik.

Mindannyian tudjuk, hogy a közlekedés veszélyes üzem. Azt is tudjuk, hogy a megnövekedett autóforgalom és a szűk útkeresztmetszetek egymással fordított arányban vannak, és azt is látjuk, és egyre inkább aggasztó statisztikák látnak napvilágot, hogy Magyarországon 800 ezer alkoholistát és legalább 700 ezer rendszeres drogfogyasztót van.

(17.40)

Ez azt jelenti, hogy a milliós számú autóvezetőpopulációban százezres nagyságrendű azoknak a száma, akik nap mint nap a közlekedésben autóvezetőként részt vesznek. A társadalmunkat az érdekli, hogy a parlamentben a döntéshozók, a kormányban a kormánytagok és mindazok a szakemberek, akiknek kötelessége a társadalomban meglévő veszélyforrásokat a minimumra szorítani, ezekben az ügyekben is hathatósan intézkedjenek. Az nem elégséges, hogy alkalmasint, ha a rendőr elkapja az ittas vezetőt, akkor egy eljárás indul, ha egy baleset történik, és ittas vagy drogos az elkövető, akkor őt megbüntetik, mint látjuk, ez nem elégséges prevencióstényező.

Azt is érzékeljük, hogy a forgalom dinamizmusa, a technológiai fejlődés okán a gépjárművek jóval magasabb teljesítménylehetősége egyértelműen ráveszi a vezetőtársadalom egy részét azokra a deviáns magatartásokra, amelyeket a közlekedésben nap mint nap látunk. Amikor a drogos emberek reakcióit, pszichés állapotát vizsgálják, akkor ezek a megállapítások a jellemzők: idegesség, belső nyugtalanság, koncentrációképesség zavara, térben-időben tájékozódás zavara, türelmetlenség és mindaz a deviáns következmény, amit az emberek a drogos emberek személyiségében látnak.

Magyarországon is már jelen van, és a hatóságok bírnak azokkal a lehetőségekkel, hogy olyan drogteszteket használjanak a mindennapokban, amelyek alkalmasak lennének arra, hogy kiszűrjék azokat a vezetőket, akik a drogfogyasztásban a mindennapokban érintettek. Ha bármelyikünk akár az Egyesült Államok valamely repülőterén be kívánna lépni az Egyesült Államokba, megtapasztalhatja, hogy milyen egyszerű eszközökkel végzik el a belépni szándékozók a drogtesztet. Ezek az eszközök Magyarországon is rendelkezésére állnak a hatóságnak. Elolvastam a neten található összes erről szóló konferenciát, diskurzust, elképzelést; nyolc éve rendelkezésére áll mindaz az eszköz a hatóság számára, amely lehetőséget adna arra, hogy szűrőpróbaszerűen a vezetőket igenis akár ellenőrzés során drogteszt alá vegyék. Ezt - feltehetjük a kérdést - miért nem alkalmazzák?

Nekem van egy olyan érzésem, mert elég sok celeb és politikus esne ebbe bele, és nagyon nem lenne jót a társadalomnak, ha ezekkel kellene a sajtóban nap mint nap találkozni, de vegyük komolyan ezt a problémát. Az a mi javaslatunk, és azt kérem a kormánytól e helyütt, hogy legyen szíves az általános, vezetőket érintő drogtesztet bevezetni, és azt is kérjük, hogy az ittas vezetőnek, amikor már háromszor jogerősen elítélik, örökre vegyék el a jogosítványát, és ha bármely vezetőnél a drogteszt pozitív, addig ne kaphassa vissza jogosítványát, amíg az orvosok a gyógyultságot és azt nem igazolják, hogy leszokott mindenről. Magyarországon a polgárok minden egyes szituációban, minden egyes, az életük területén lévő élethelyzetükben biztonságban szeretnének lenni, és nagyon nem szeretjük most már nagyon sokan azt, hogy olyan emberek, akik ilyen káros szenvedélynek élnek, ilyen szűk keresztmetszetű, ilyen iszonyúan terhelt, komoly veszélyes üzem résztvevői, gyakorlatilag bombaként folyamatosan jelen vannak a társadalom mindennapjaiban, minden órájában.

Úgyhogy e helyütt kérem a magyar kormány képviselőit, kérem a belügyminiszter urat, hogy legyen szíves ennek technikai részletét kidolgozni, ezt az eszközzel használni. A jogalkotókat pedig arra kérem, hogy azt a javaslatot, amely az ittas járművezetésre és a drogfogyasztó vezetőkre e helyütt elhangzott, a jogalkotásba legyen szíves beiktatni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A kormány nevében államtitkár úr reagál. Parancsoljon!

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Asszony! Az ön által felvetett kérdések, azt hiszem, hogy mindennapos életünkben jelentkeznek, és számtalan tényről kapunk olyan híreket, amelyek valóban alátámasztják az ön által elmondottakat. Ezt nem vitatja el senki sem természetesen, és azt hiszem, hogy azt is elmondhatjuk, hogy valóban ezzel kapcsolatban sokkal hathatóbb és következetesebb intézkedéssorozatot kell a következő időszakban elindítanunk.

De én azt hiszem, hogy van egy másik probléma is a közlekedés vonatkozásában, ez pedig a hazai járműparknak az igen-igen előregedése, ha fogalmazhatok így. Azok a műszaki állapotok, amelyeket tapasztalunk ma, akár a fővárosi, de az országos közúthálózaton is, amit a hazai autóbusszparkban látunk, az 17,5 év, amit kimondani is félelmetes. Ilyen idős korú autókkal vagy autóbusszokkal, amelyek talán már az egymillió kilométert is meghaladják, ilyenekkel közlekedünk, és ezek járják a főváros, a városok, a falvak, a vidék, a távolsági járatok útvonalait. Ezek a problémák felhívják arra a figyelmünket, hogy minden esetben gondoskodni kell arról, hogy ezeknek a járműveknek a karbantartását, a megfelelő műszaki állapotát olyan módon tudjuk biztosítani, ami a közúti járműközlekedésnek a biz-

tonságát szolgálja. Ehhez természetesen kapcsolódik a biztonságos közlekedés, a megfelelő gépjárművezető-állomány pszichikai, lelki és fizikai felkészültsége, és nem utolsósorban a környezetvédelmi szempontoknak is meg kell hogy feleljünk. Éppen ezért rendkívül fontos az is, hogy a műszaki vizsgáztatás olyan előírás szerinti elvégzése kell hogy ösztönzésre kerüljön, amiért a közlekedésért felelős tárca a korábbi években már tett intézkedést: kezdeményezte a vizsgáztatási, technológiai ügyrend megsértése esetén bírság kiszabását is.

Számtalan baleset hívja fel a figyelmünket, sajnos a veronai baleset - ami például felkavarta és megrendítette Magyarország lakóit - is mutatja azt, hogy mennyire fontos, hogy az autóbussz-vezetők, a járművezetők milyen fizikai és milyen stressz-állapotban, milyen egyéb gondjaikkal kerülnek a járművek kormányához. Éppen ezért fontos, hogy ebben volt egy komoly intézkedés az elmúlt időszakban, amikor korlátozásra került a gépjárművezetőknek, a buszvezetőknek a tartamteljesítménye, tehát a járművezetésre fordítható idejük. Ezért fontosnak tartjuk, hogy ezeket a kérdéseket, amelyeket képviselő asszony felvetett - mind aktuális kérdések -, nem csak megfontoljuk, sajnos mi is tudjuk, és ebben biztos, hogy lesznek olyan lépések, intézkedések, amelyekkel az ön kérdésére is választ fogunk tudni adni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ungár Péter képviselő úr, az LMP képviselője: „A budai polgárok képviseletéről.” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Amikor a Fidesz kitalálta, hogy lecsökkenti a parlament létszámát, és főleg egyéni képviselőkre testálja a választók érdekképviseletét, akkor ezt azért tette, hogy a helyi érdekeket képviseljük ebben a Házban. Ellenzéki kollégáim, ha itt körbetekintenek, most látják, hogy milyen komolyan veszik ezt a munkájukat jelenleg is a fideszes képviselők.

Az a helyzet, hogy ezek az emberek, akik legtöbbször egyéni mandátumot nyertek, nem a helyi érdeket képviselik a Fideszen belül, hanem a Fidesz érdekeit képviselik abban a helyben, ahol megbízást nyertek. Nincs ez másként, és az egyik legjobb példája ennek Varga Mihály, aki jelenleg gazdasági, illetve pénzügyminiszter, és másodjára nyerte meg a budai polgárság képviseletét a választáson. Az a helyzet, hogy most, amikor beszélök, most történik először az Varga Mihály képviselővé választása óta, hogy a budai polgárság témáját valaki behozná az Országgyűlésbe, ő eddig nem gondolta, hogy ez fontos lenne, nem gondolta, hogy a parlamentben felkéne szólalnia bármilyen szinten a saját egyéni választókerületéről.

Varga Mihálynak pedig lett volna bőven dolga ebben az elmúlt időszakban, gondolhatunk itt arra, hogy a bölcsődei férőhelyek problémája az egyik legrosszabb Budapesten belül a II. kerület, illetve a III. kerület bizonyos részein. Annak ellenére, hogy a kormány sokat beszél arról, hogy milyen fontos a demográfiai kérdés, és milyen fontos az, hogy családbarátok legyenek, Varga Mihály egyszer sem szólt fel ebben a kérdésben.

Ezenkívül az utak állapota Budapesten Budán az egyik legrosszabb, a II. kerület ebben különösen rossz, Varga Mihály mégsem szólt föl ebben az ügyben sem. Varga Mihály nagyon nagy teljesítményének tartja azt, hogy több mint egymilliárd forintból a Klebelsberg Kultúrkúriát felújította, és ezt a kultúrkúriát ugyanakkor sikerült úgy átadni, hogy a II. kerületiek sem kerületi kártyával, sem egyéb módon nem tudják használni, hanem ezt a Varga Mihály által kijelölt magáncégek vették birtokba, és egy állami felújítást ők használnak.

(17.50)

Az a helyzet, hogy Varga Mihályt úgy szokás a kerületben hívni, hogy az ember, aki ott sem volt, az ember, aki a Budai Polgár nevű, újságnak nem nevezhető önkormányzati médiatermékben azt a játékot játssza a polgármesterrel együtt, hogy a lehető legtöbbször szerepel bevágott képeken, ennek ellenére mindenki pontosan tudja a II. kerületben, hogy érdemi munkát nem végzett.

Ugyanakkor mi komolyan gondoljuk azt, hogy Magyarország minden területén az állampolgárok érdemesek arra, hogy képviselőket kapjanak, ezért én a továbbiakban is arra vállalkozom, hogy amíg itt megbízatásom van, a budai polgároknak legyen valós képviselője. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm. A kormány nevében államtitkár úr reagál. Parancsoljon!

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Engedjen meg egy személyes megjegyzést! Nagyon látszik az, habár mindenki így kezdte, hogy kezdő képviselő, tehát még nem tudja... *(Demeter Márta: Államtitkár úr!)* Kezdő képviselő, és amit mindenki megtud és megismert önmaga múltjában is, hogy hogyan kezdődött a képviselői munkája. Tehát én azt hiszem, amikor ilyen kritikai kérdéseket és ilyen kritikát fogalmaz meg, majd amikor négy vagy nyolc év múlva képviselő lesz, akkor is gondoljon ezekre a szavakra. Azt hiszem, másképp fogja értékelni, másképp fogja a kritikai véleményét megfogalmazni, mint amit most tett, de én azért válaszlok az ön kérdésére. *(Ungár Péter: Megköszönöm.)*

Varga Mihály 2014-ben és 2018-ban szerzett mandátumot Budapest 4. számú választókerületében, amely a főváros II. kerületét és III. kerületének

egy részét foglalja magában. A magyar kormány a helyi ügyek támogatását és képviselőjét mindig kiemelt feladatának tartotta, ezért az önkormányzatokkal, egyházi szervezetekkel és a helyi közösségekkel együttműködve alakítottak ki településeket érintő fejlesztéseket, beruházásokat.

Az elmúlt években a választókerületet érintő két kerületben több, közel ötven fejlesztés indult el vagy fejeződött be, olyanok, amelyek évtizedek óta vártak magukra, s szinte minden területet érintenek, hiszen jut forrás rá. Az egészségügyi intézmények felújítására, kibővítésére számtalan forrás volt, az oktatási intézmények rekonstrukciójára is hasonlóan, de jelentős mértékben bővülnek a zöldfelületek is, illetve több emblematikus épület és helyszín is megújult vagy meg fog újulni, erre ön tett már néhány gondolatot.

A közösségek összetartozását jelentik a közös ünnepek, megemlékezések. A főváros II. és III. kerületében élők büszkéek hagyományaikra, és fontos számukra az elődök tisztelete. Számos alkalommal hívták el ezekre az eseményekre Varga Mihály képviselő urat, aki 2014. április 8-a óta a mai nappal bezárólag összesen 465 alkalommal vett részt közösségi eseményeken a II. és III. kerületben. 2014 áprilisa és decembere között 71 alkalommal, 2015 januárja és decembere között 98 alkalommal, 2016 januárja és decembere között 105 alkalommal, 2017 januárja és decembere között 127 alkalommal, 2018 januárja és júniusa között 69 alkalommal. Varga Mihály ma is részt vett például a csillaghegyi országzászlónál tartott megemlékezésen a nemzeti összetartozás napja alkalmával.

Úgy gondolom, képviselő úr, ha jól tudom, nemigen vett részt ezeken a rendezvényeken, éppen ezért ezek a kritikai megfogalmazások egy gyakorló országgyűlési képviselővel szemben, elnézést, hogy így fogalmazok, ez kicsit meredek volt. De azért még néhány tény is mondok önnek, hogy a figyelmét el ne kerülje; ameddig időm van, addig sorolom. Iskola- és óvodafejlesztések, Gyermek Ház Alternatív Alapozó Program, gimnázium bővítése új épületek költözéséhez, Szent Angéla Gimnázium 2 milliárd, a Gyökössy Endre Óvoda fejlesztésére 630 millió, a Szabó Lőrinc Iskola fejlesztése, a Szemlőhegy Utcai Óvoda, a Községház Utcai Óvoda, a Mozgássérültek Állami Intézete - itt a milliókat nem is mondom -, kiemelt projektek, zöldberuházások és épített környezet védelmében a Millenáris Széllkapu-beruházás, a Klebelsberg Kastély teljes körű felújítása, a Gül Baba türbéje és környezetének rekonstrukciója, egészségügyi fejlesztések, a II. Kerületi Egészségügyi Szolgálat új épületében való eljárás, Szent János Kórházban szintén, Országos Reumatológiai és Fizioterápiás Intézet több épületét érinti a fejlesztés, amelyben szintén aktívan szerepet vállalt, így a Budai Irgalmasrendi Kórház fejlesztésében is. A Szent Ferenc Kórház vonatkozásában hasonlóan dolgozott, sportfejlesztések, Császár-Komjádi uszoda, hidegkúti uszoda, a közlekedésfejlesztésben a fonódó villa-

moshálózat, Széll Kálmán tér fejlesztése, a II. kerület 250 millió forintos összeget költhetett kerékpárút-hálózat fejlesztésére, III. kerületi fejlesztések, a 10-es számú főút új nyomvonala, megújulhatott a békásmegyeri vásárcsarnok, Óbudai Egyetem Kandó Kollégiumának felújítása, a környezetünket érintő beruházások területén a mészkőpark kialakítása, III. kerületi parkfejlesztés, az egészségügyi beruházásokban a Szent Margit Kórház, és még sorolhatnám. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Demeter Márta képviselő asszony, az LMP képviselője: „Honvédelem napjára és hősök napjára.” címmel. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Május 21-én a magyar honvédelem napját ünnepeltük, míg május utolsó vasárnapján pedig a magyar hősök emlékünnepén hajtottunk fejet. Itt, az Országgyűlés falai között e neves napokat követő első plenáris üléseken minden évben igyekszem megragadni az alkalmat, hogy emlékezzünk a hősökre, köszönetet mondjunk a Magyar Honvédség állományának, és beszéljünk a honvédelem nemzeti ügyéről, valamint a Magyar Honvédség helyzetéről.

A magyar történelem hosszú küzdelmek sora. Ez a küzdelem sok esetben a magyar állam pusztá fennmaradásáért folyt, míg az 1848-as és az 1956-os forradalmak idején a Magyarország függetlenségéért folytatott harc összekapcsolódott az egyéni szabadságjogokért, demokráciáért és a társadalmi haladáért folytatott küzdelemmel. E küzdelmek történelemkönyvekben megörökített nagy alakjainak, katonáinak és névtelen hőseinek köszönhetjük, hogy az elmúlt ezer év vihara ellenére Magyarország független országgént, az európai nemzetek közösségének egyenrangú tagjaként létezik Európában.

Látnunk kell azt, hogy a biztonság nem magától értetődő, hanem mindennap tennünk kell ezért. Azt is világosan kell lássuk, hogy a gyakori kritikák ellenére is a NATO és az Európai Unió jelenti ma a stabilitást, a biztonságot az egyre súlyosabb konfliktusokkal sújtotta világunkban. Az e keretben vállalt feladatokban is a Magyar Honvédség állománya kiválóan helytáll, amelyért köszönettel tartozunk nekik.

A honvédelem napja és a hősök napja alkalmából köszöntjük a Magyar Honvédség állományát, katonáinkat és a honvédségi dolgozókat. A köszönet nem csupán e két nap alkalmából illeti meg őket, hanem minden egyes napon az elhivatott szolgálatukért és áldozatvállalásukért, hiszen sajnós el kell mondjuk, hogy a Magyar Honvédség ma még azért működőképes egyáltalán, mert ilyen elkötelezett szolgálatot látnak el katonáink. A honvédség állománya világviszonylatban is kiemelkedő emberi és szakmai teljesítményt mutat fel, és nem csupán sza-

vakban, de ezt tettekben is meg kell becsülni. Ez a mindenkori kormányzat egyik kiemelt feladata.

Ezért a most újonnan megalakult kormánytól, a honvédség politikai irányítótól elvárjuk, hogy biztossánsanak mind a katonák, mind a honvédségi dolgozók számára versenyképes illetményeket, a mára közel 8 ezres létszámihiány feltöltésével mérsékelje érdemben a tarthatatlan túlszolgálat mértékét, javítsák a munkakörülményeket, modernizálják a felszerelést, a laktanyák felújítása is fontos lenne. Dolgozzák ki az érintettek bevonásával az új típusú koredevezményes nyugdíjrendszert, amely további szolgálatra ösztönöz, mégis biztosságot és kiszámíthatóságot nyújt az állománynak. Növeljék érdemben a honvédség költségvetését, hogy 2022-re ez elérje a GDP 2 százalékát. Nem mindegy, hogy a magasabb költségvetési források hogyan kerülnek felhasználásra, mert minden, a haza védelmére szánt adófizetői forintnak ott van a helye a biztosságsban. Éppen ezért a beszerzéseket átláthatóan kell megtenni és a szaktbizottságok érdemi és rendszeres tájékoztatása mellett kell megvalósítani. Meg kell állítani az elmúlt évek képességvesztését, a honvédség katonai képességei érdemi fejlesztésre szorulnak, elodázhatatlan a haditechnikai eszközök beszerzése, és ehhez pedig valós, hosszú távú tervet kell kidolgozni.

(18.00)

Elvárjuk azt is, hogy a fegyveres erő demokratiikus irányítása és ellenőrzése megvalósuljon mind a Honvédelmi Minisztérium civil irányításának a megőrzésével, mind az Országgyűlés és a szaktbizottságok ellenőrzési jogosítványainak a biztossításával. Minden eszközzel fel kell lépni az ellen, ha a Magyar Honvédséget direkt pártpolitikai utasításoknak akarnák alárendelni. Magyarországnak tehát egy modern, rugalmas, XXI. századi kihívásoknak megfelelni képes haderőre van szüksége, hiszen a NATO is anynyira erős, amennyire a tagállamai erősek.

A május 21-én tartott honvédelem napja és a május utolsó vasárnapján ünnepelt hősök napja alkalmából is köszöntjük a Magyar Honvédség állományát, köszönjük mindennapos erőfeszítéseiket, további szolgálatukhoz pedig erőt, egészséget kívánunk. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Államtitkár úr következik a kormány nevében. Parancsoljon!

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Először is köszönöm azt a konstruktív hozzáállását a Magyar Honvédség fejlesztéséhez, amit felszólalásának a végén megjegyzett és elmondott, ami nagymértékben egybeesik a magyar kormány álláspontjával.

Az 1848-49-es forradalom és szabadságharc története egyike a magyar történelem legfontosabb eseményeinek. Az ország ebben a másfél évben tette

meg a lépéseket a feudális rendszerből a polgári társadalom felé. Minderre egy nagy európai forradalmi folyamat keretében került sor, s a magyar és a nemzetközi események mindvégig kölcsönhatásban voltak egymással. A német és az olasz egységmozgalom, az egységes Lengyelország megeremtésének, a Habsburg Birodalom föderatív átalakításának kísérlete mind-mind befolyásolták a magyarországi eseményeket, és a magyar forradalom és szabadságharc is hatással volt ezek esélyeire.

A modern magyar hadsereg megalakulása 1848. május végére tehető, amikor Batthyány Lajos miniszterelnök utasítására felszereltek tíz reguláris gyalog zászlóaljat, amelyet már a hivatalos iratokban is honvédségnek emlegettek. A magyar állam ellen irányuló külföldi agresszió fenyegetése és a belső nemzetiségi fegyveres mozgalmak veszélye miatt Kossuth Lajos kérésére 1848. július 11-én Pesten az országgyűlés képviselői 200 ezer újoncot és 42 millió forint azonnali hatályú hadihitelt szavaztak meg, hivatalosan is létrehozva ezzel a nemzet reguláris erejét, véderejét, az idén 170. születésnapját nagyszabású rendezvénysorozattal ünneplő Magyar Honvédséget. A korszak egyik legliberálisabb jobbgyfelszabadító törvénye Magyarországon született, az ország rövid időn belül európai színvonalú hadsereget teremtett, és 1849. július végén a legtöbb európai országot megelőzve a magyar parlament törvényjellegű határozatot alkotott a nemzetiségek és a zsidó lakosság emancipációjáról.

Az 1848-49-es szabadságharc, a Habsburgok trónfosztása és a szabadságharc történéseit mindannyian ismerjük. A '48-as honvédsereg szervezését, szervezetét, mind pedig működési elveit tekintve a kor színvonalán állt. Ez volt az az év, a csudák éve, írta Tompa Mihály költő erről az eseménysorról, a forradalom és szabadságharcról.

Különös játéka a sorsnak, hogy csupán néhány nappal a gyászos trianoni diktátumot visszaidéző nemzeti összetartozás napja előtt, május utolsó vasárnapján emlékezünk azokra a katonahőseinkre, akik közül sok százezren adták az életüket azért, hogy soha ne érhesse a magyar nemzetet ekkora gyalázat. A magyar hősök emléknapjának gondolata a nagy háború idejéből származik, 1915-ben báró Ebele Ferenc vezérkari őrnagy a frontról levélben javasolta, hogy az országgyűlés hozzon egy törvényt, amellyel az állam minden községében egy szép kőemléket állít, amelyre az elesett hőseit név szerint bevési, és ez 1916 végén a koronázása előtt álló IV. Károly király és gróf Tisza István betérjesztése alapján elfogadásra került.

Innentől kezdve mindig megemlékezünk a hőseinkről, megemlékezünk azokról a nagyszerű emberekről, akik vérüket, életüket adták a haza védelme érdekében; és ez természetesen vonatkozik a második világháború hősi halottaira, katonaaáldozataira is. Az első állami szintű rendezvényre 1990-ben került sor. 2001-ben a hősök napját visszaemeltük az állami ünnepek sorába.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezen a napon a magyar hadtörténelem valamennyi háborújában harcoló és életét adó katonahőseinkre és az ő hiányukat elszenvedni kényszerülő itt maradt áldozatokra, szülőkre, testvérekre, feleségekre és gyermekekre is emlékezünk. Az utódok kötelező nagyvonalúságával nem teszünk különbséget harcos és egyszerű áldozat között. Számunkra, emlékezők számára valamennyi háborúban elveszített élet hősi áldozat a magyar nemzet oltárán. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Keresztes László Lóránt képviselő úr, az LMP képviselője: „Június 4.” címmel. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Először is szeretnék gratulálni Farkas Sándor államtitkár úrnak, hogy gyakorlatilag minden szakpolitikai témában ő adja meg a választ. Bár ugyanakkor nem értem, hogy ha jól tudom, 54 államtitkár van a kormány szolgálatában, akkor mi szükség volt erre a rekordméretű számra, amikor egy államtitkár gyakorlatilag minden kérdésben megfelel az ellenzéknek.

Sok szó esett már arról, hogy ma van a nemzeti összetartozás napja, a gyalázatos trianoni békediktátumra emlékezünk, illetve ennek a békediktátumnak a máig ható súlyos következményeire. Ez egy olyan nemzeti tragédiánk, amit még nem tudunk feldolgozni, a magyarság számára ez egy máig feldolgozatlan nemzeti tragédia. S az, hogy nem tudtuk ezt a nemzeti tragédiát feldolgozni, ez jórészt vagy részben annak tudható be, hogy a mai napig nem sikerült a határon túl élő magyar közösségek számára biztosítani az önrendelkezést a megfelelő mértékben. S azt is láthatjuk, hogy még a legújabb időszakban, napjainkban is rendszeresen érik súlyos jogfosztások, jogkorlátozások a határon túl élő magyar közösségeket.

Az LMP már alapításától kezdve elkötelezett volt a tekintetben, hogy az anyaország és a határon túli magyar közösségek között erősítse a párbeszédet, s elkötelezettek voltunk és cselekvően kivettük a részünket abban, hogy amikor jogfosztás, jogkorlátozás érte a határon túli magyarságot, akkor minden eszközünkkel felhívtuk erre a figyelmet, és részt vettünk abban, hogy ezeket a hatásokat csökkenteni lehessen.

Ugyanakkor azt is nagyon fontosnak tartjuk, hogy ez egy közös nemzeti ügy, és ezt az ügyet nem lehet pártpolitikai csatározásoknak, pártpolitikai érdekeknek alárendelni. Ezért megdöbbenő számunkra, hogy mind a kormány, mind pedig néhány ellenzéki párt még a legutóbbi választási kampányban is ebből a kérdésből tulajdonképpen egy hatalomtechnikai eszközt csinált. S az is megdöbbenő volt számomra, hallgatva a mai parlamenti ülés vitáit, hogy láthattuk, hogy több kormánypárti állam-



titkár is tulajdonképpen egy gyalázatos pártpolitikai vetélkedéssé silányította ezt az emléknapot. Ez egészen elképesztő.

Tudjuk azt, hogy Erdélyben, a Felvidéken és a legutóbbi időszakban Kárpátalján is nagyon komoly jogfosztások, jogkorlátozások tapasztalhatók, s akkor tudunk érdemben fellépni ezek ellen, ha sikerül egyrészt az anyaországi pártok, közéleti szereplők és politikusok között ebben a kérdésben egy egységet teremteni, másrészt sikerül ezek mögé az ügyek mögé, a fellépések mögé egy olyan erőteljes szövetséget, adott esetben európai egységet teremteni, ami képes azt a fajta politikai nyomást megteremteni, ami általában nemcsak beszélünk ezekről a kérdésekről, hanem hatást tudunk rájuk gyakorolni pozitív értelemben.

Ez az év egy centenáriumi év is, ebben az évben lesz decemberben százéves a gyulafehérvári nyilatkozat. Sajnos beigazolódta azok a félelmek, hogy ebben az évben a román belpolitikában egyfajta groteszk licit indult el a tekintetben, hogy melyik politikus tud minél szélsőségesebb, minél nacionalistább, ha úgy tetszik, magyargyűlölő felszólalást tenni. Egy egészen elképesztő példával is találkozhattunk, egy európai uniós ország hivatalban lévő miniszterelnöke gyakorlatilag konkrétan megfenyegette a székelyeket azért, mert a nemzeti szimbólumaikat használni akarták. Azóta ez a román miniszterelnök szerencsére megbukott.

Néhány nappal ezelőtt ért minket a szomorú hír, hogy a román szenátus is leszavazta a székelyföldi autonómiára vonatkozó törvénytervezetet, tulajdonképpen érdemi vita nélkül. Mi azt gondoljuk, hogy ez is egy felháborító döntés volt, tekintettel arra, hogy ez a törvénytervezet egy nagyon fontos európai értékhez, a nemzeti kisebbségek önrendelkezéséhez kapcsolódott. Elfogadhatatlannak tartjuk, hogy ezt egy európai uniós országban érdemi vita nélkül ilyen módon leszavazták. Ez is aláhúzza azt, hogy ezekben a kérdésekben mindannyiunknak együtt kell működnünk, és ezeket az ügyeket, a nemzetpolitika kérdését valóban közös nemzeti ügyként kell tekinteni. Éppen a mai nap bizonyították be a kormány fideszes államtitkárai, hogy ők egy percig sem tekintik ezt nemzeti ügynek, ezen a napon is képesek voltak az ellenzékét gyalázó pártpolitikai felszólalásokat tenni.

(18.10)

Azt gondolom, ez mindenképpen egy olyan cselekedet, amit szégyellniük kell a fideszes államtitkároknak.

Ezen a napon meg kell emlékeznünk arról is, és nagyon örültem Ander Balázs képviselő úr felszólalásának a tekintetben, hogy bizony a nemzetünket nagyon komoly kihívások és súlyos csapások érik, és ez leginkább abban a döbbenetes mértékű elvándorlásban követhető nyomon, ami már azt eredményez-

te, hogy tulajdonképpen egy generációt elveszítetünk. Százezrek vándoroltak el kényszerűségből Magyarországról, fiatalok ezrei vándorolnak el havonta, és egyre több magyar gyermek születik külföldön.

Azt gondolom, hogy ennek a folyamatnak a megállítása az egyik legfontosabb feladata mind egy Országgyűlésnek, mind egy kormánynak, és történelmi távlatokban mind a kormány, mind az Országgyűlés teljesítményét a magyar nemzet annak alapján fogja megítélni, hogy mennyire hitelesen és mennyire sikeresen tudott szembenézni ezekkel a kérdésekkel, és milyen eredményeket tudott elérni e tekintetben. Köszönöm. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Farkas Sándor államtitkár úr, a kormány nevében!

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Azt azért szeretném megjegyezni előjáróban, hogy minden egyes kormánypárti politikus június 4-ét ugyanolyan nagyszerű napnak tartja, mint, azt hiszem, Magyarország minden állampolgára. Tehát amit ön itt most megjegyzést tett, azt inkább politikai csatározásra értem, semmint hogy a belső valóságában ki mit ért azon, hogy június 4-e a nemzeti összetartozás napja.

A trianoni békediktátum aláírásának napján a magyar nemzetgyűlés elnöke, Rakovszky István, akinek az a felelősségteljes szerep jutott, hogy 1920. június 4-én, ezen a tragikus napon szóljon a Ház előtt, a következőket mondta. „Minden igazságtalanságnak megvan az a mélységes megtorlása, hogy belőle a jónak bőséges forrása fakad.” Amikor 2010-ben a Fidesz-KDNP előterjesztette a nemzeti összetartozás mellett tett tanúságtételről szóló törvényt, számos kritika ért bennünket, hogy Trianon gyászos évfordulóján ünnepet akarunk ülni. Távol álljon tőlünk, ahogy Juhász Gyula írja, „nem lehet feledni, nem, soha, / Amíg magyar lesz és emlékezet”, azokat az eseményeket, amelyek a történelmi Magyarország széteséséhez és nemzetünk szétszakítottságához vezettek.

Ugyanakkor eljött az ideje annak, hogy ezen az évfordulón a szomorúság helyét a bizakodás váltsa fel. Most, 98 évvel később ugyanis bizonyítva láthatjuk Rakovszky István jóvendölését, összefogásunkkal legyőztük a nemzetünket elválasztó határokat, sikerült még ebből a mérhetetlen igazságtalanságból is jót fakasztanunk, sikerült legyőznünk Trianon tragédiáját azzal, hogy nem volt ereje rajtunk. Közös erővel sikerült a reménytelenséget reménnyé változtatnunk. Ez a bőséges jó, a külhoni magyarság hite és kitartása ma a legfontosabb erőforrása a nemzetünkért való küzdelemnek. Aki úgy érzi, elcsüggedt a közösségért vállalt feladatban, annak javaslom, hogy keresse fel a gyimesi csángókat, a kárpátaljai szórványban élő magyarokat vagy éppen a Buenos Aires-i magyar közösséget, és ott példát kaphatnak arról, mit is jelent nemzetünkért küzdelmet vállalni.

2010 óta a nemzeti összetartozás napján előttük tisztelgünk. Mindazok előtt, akik, miképpen a nemzeti összetartozás melletti tanúságtételről szóló törvény fogalmaz, áldozatvállalásukkal és teljesítményükkel lehetővé tették, hogy e tragédiát követően a magyarság mind szellemi, mind gazdasági értelemben képes volt újra megerősödni, és képes volt túlélni az ezt követő újabb történelmi tragédiákat is; akiknek köszönhetően ma nem reményvesztetten, hanem bizakodva tekinthetünk a jövőre.

Dacára ugyanis a trianoni tragédiának, a magyar nemzet ma együtt tervezi közös jövőjét. A magyar kormány, a magyarországi önkormányzatok és a magyarországi és külföldi magyar civil szervezetek, egyházak, politikai szervezetek együttműködésével közösen építjük azt a jövőt, amelynek immáron teljes jogú tagjai a külföldi magyarok is. A kedvezményes honosítással, a külföldi magyar intézmények és szervezetek fenntartásának és folyamatos működésének támogatásával, a külföldi magyarság számára indított programokkal rendszerszintűvé, természetessé tettük a külföldi magyarság iránti felelősségvállalást. Arra törekszünk, hogy minden olyan támogatást, amely kiterjeszhető a külföldi magyarságra, nekik is biztosítani tudjuk, így a magyar állampolgárságot, az anyasági támogatást, az anyanyelvi oktatást, a versenyképes szaktudást, a gyermekneveléshez szükséges feltételeket.

Tehát több feladatunk van ezen a téren, és ez a mai nap is arról szól, hogy nemcsak pusztán megemlékezés, hanem tiszteletadás a múlt hősei előtt. A nemzeti összetartozás napján erőforrásainkat számba véve kell hitet tennünk amellett, hogy az utat mi, magyarok határon innen és túl együtt akarjuk folytatni, mert a továbbiakban is csak együtt teremthetjük meg azt a bőséges jót, amellyel megtorolhatjuk Trianon igazságtalanságát. Köszönöm figyelmüket, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Gréczy Zsolt képviselő úr, a Demokratikus Koalíció képviselője: „Az Orbán-rendszer szokása lesz-e színházi előadások betiltása?” címmel. Parancsoljon!

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A pécsi Zsolnay Színház betiltotta a korábban már meghirdetett Igenis, miniszterelnök úr! című előadást, Alföldi Róbert rendezésében. A játszóhely igazgatója, Vincze Balázs politikai aktivistának nevezte a Nemzeti Színház korábbi főigazgatóját, erre hivatkozva mondta le a produkciót. A miniszter úr, aki felügyeli a kultúrát... - és tisztelt képviselőtársaim is nyilván tudják, hogy a közéletben állásfoglalást tenni az értelmiségi lét része. Ezt a véleményt akkor is illik, sőt a világ kulturált vidékein kötelező is elfogadni, ha az éppen hatalmon levőknek nem tetszik az állásfoglalás, akár a kemény bíráló.

Shakespeare, Bulgakov, Petőfi, Ady, Móricz, Mikszáth vagy éppen Picasso mind politizáltak, karakteres véleményt fejtettek ki napi közéleti kérdésekben is. Ha ma élnének, őket is kitiltanák magyarországi kulturális intézményekből? A Demokratikus Koalíció szerint felháborító és elutasítjuk, hogy Magyarországon 2018-ban kicenzúráznak, betiltanak egy színházi előadást. Tudnia kell az országnak, a kultúrában élő, dolgozó, alkotó embereknek, hogy ez mostantól rendszer lesz-e, és hogy ez az eljárás az Orbán-rendszer része lesz-e, és más művészeket, előadásokat, produkciókat is érhet-e retorzió.

Nagyon sok művész panaszkodik, hogy fideszes települési vezetők között terjedő, úgynevezett halállisták alapján nem hívhatják meg őket fesztiválra, önkormányzati rendezvényekre, mert világnézetük nem harmonizál az éppen aktuális fideszes irányvonalal. Mit kíván tenni a kormány, a miniszter vagy akár az államtitkár, hogy az orbáni diktatúrában se fordulhasson elő betiltás, cenzúra, a másféle hang elszigetelése, a félelem gerjesztése? A kultúrának szabadságra van szüksége. A Demokratikus Koalíció garanciákat követel arra, hogy a kultúra szereplőinek ne kelljen retorzióktól tartaniuk, ha nem akarnak a Fidesznek megfelelni. Várom a színházi cenzúra ügyében is illetékes agrárállamtitkár úr megtisztelő válaszát. Köszönöm. *(Taps a DK padsoraiban.)*

ELNÖK: Államtitkár úr, a kormány nevében, parancsoljon!

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Maradjunk abban, hogy agrárállamtitkár és nem kimondottan illetékes. Ezt azért szeretném tisztázni, és köszönöm a megjegyzést. Attól eltekintve színházba járó emberként ezt azért elfogadom.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Magyarországon a művészeti élet szabad, vonatkozik ez mind az alkotó-, mind pedig az előadó-művészeti tevékenységre. A kormányzat mindig is amellelt volt, hogy időtálló értékek jöjjenek létre, és ehhez kellő szabadsággal rendelkeznek a kulturális intézmények vezetői. A szabadsággal felelősség is párosul. A kultúrával foglalkozó szakembereknek ügyelniük kell arra, hogy valódi értékek szülessenek. Ebben a mércét a saját művészi meggyőződésük jelenti.

A kormány kiemelt kormányzati prioritásként kezeli az előadó-művészeti ágazatot, infrastrukturális fejlesztéssel és a támogatások növelésével az előadó-művészeti szervezetek minél jobb működéséhez kíván hozzájárulni. Az előadó-művészeti szervezetek támogatásáról és sajátos foglalkoztatási szabályairól szóló 2008. évi XCIX. törvény, röviden Emtv. célja és feladata, hogy segítse az előadó-művészeti szervezetek működését, és járuljon hozzá a magyar kultúra értékeinek teremtésében, közvetítésében tevékenykedő ágazat korszerű jogszabályi környezetének biztosításához.

Az Emtv. szintén rendelkezik az általános foglalkoztatás szabályaitól való eltérésről, az előadó-művészeti szervezetek vezetőinek megválasztásáról, a munkakör betöltése során alkalmazandó különös szabályokról, az előadó-művészeti szervezetek minősítésének feltételeiről.

(18.20)

A jogszabály kormányrendelet szintjén rendelkezik az előadó-művészeti szervezetek vezetőinek pályáztatásáról és pályázati eljárásáról, a vezető munkakör betöltéséhez szükséges követelményekről.

2018-ban összesen 1230 millió forinttal emelkedett a kiemelt és nemzeti minősítésű szervezetek támogatását célzó keret, ebből 1120 millió forint volt a zenei szervezeteknek, 110 millió forint a nemzeti és kiemelt minősítésű színházi szervezeteknek. A települési önkormányzatok által fenntartott, illetve támogatott színházművészeti szervezetek költségvetési támogatása 2017-ről 2018-ra 110 millió forinttal emelkedett. 2017-ben ez 9 milliárd 628 millió volt, 2018-ban pedig 9 milliárd 738 millió forint.

Az EMMI a színház-, tánc- és zeneművészeti szervezetek számára hirdetett pályázatán összesen 1264 millió forint támogatást ítél meg, amely a minősítéssel nem rendelkező, de a hatóság nyilvántartásában szereplő színházak, táncegyüttesek, zenekarok és énekkarok, továbbá a szabadtéri, nemzetiségi és befogadó színházak 2018. évi működését támogatja. A keretösszegeből a színházi szervezetek 387 millió forint, a táncegyüttesek 176 millió forint, a zeneművészeti szervek 154 millió, a forgalmazók 214 millió, a szabadtéri színházak 247 millió, a nemzetiségi színházak pedig 90 millió forint támogatásban részesültek. A színházak, a tánc- és zenei együttesek összesen 173 pályázatot adtak be; 144 érvényes pályázatból 127 szervezet kapott támogatást.

A színházlátogatók száma - azt hiszem, ez egy örvendetes szám, és ez mond meg mindent - a 2010-es számhoz képest 4,5 milliőről a legutóbbi évadra már 6,7 millióra bővült, ami másfélszeres növekedést jelent. Több mint 40 milliárd forint kormányzati támogatásból újlulhatott meg a kaposvári, a debreceni, a veszprémi, a győri és a szolnoki színház. Emellett összesen csaknem 3 milliárd forintból korszerűsödik a Nemzeti Színház és a Thália Színház is. A vidéki színházépületek programszerű megújítására az 1990-es évek eleje óta nem volt példa.

A magyar kormány az Emtv.-ben megfogalmazott szabályozásokon túl - két állami fenntartású színházi szervezetet kivéve - nem tekintti feladatának a fenntartói kötelezettségből származó jogokat gyakorolni a színházak felett. Az Emtv. szerinti eljárásban a fenntartók, tulajdonosok által kinevezésre került előadó-művészeti szervezetek vezetőinek a feladata és felelőssége az általuk irányított szervezet törvényes és hatékony működtetése, szakmai feladatainak minél jobb ellátása. Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Hát, ezt nagyon köszönjük! (*Derült-ség.*) Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselője: „Mit üzen a Biológiai Sokféleség Világnapja?” címmel. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Május 22-én volt a biológiai sokféleség világnapja, és ez a nap 2015 óta a civilek kezdeményezésére a magyar természet napja. Ez a világnap emlékeztet bennünket arra, hogy 1992-ben született meg a biológiai sokféleség egyezmény, amely azt tűzte ki célul, hogy világszinten jelentős mértékben csökkenteni kell a biológiai sokféleség csökkentésének az ütemét. Bár az Európai Unió 2010-re vállalta, hogy megállítja a biológiai sokféleség pusztulását Európában, de sajnos ezekből a célokból semmi sem lett. A csökkenés nem állt meg és nem is mérséklődött.

A helyzet komoly. Európa emlősfajainak, madárfajainak, lepkefajainak több mint 40 százalékát, az édesvízi halfajoknak pedig már több mint a felét a kihalás fenyegeti. És az is megdöbbentő, hogy olyan általánosan elterjedt fajok, mint például a növények beporzását végző méhek állománya a világ egyes területein oly mértékben lecsökkent, hogy ma már kézzel vagy drónok kikísérletezésével próbálják pótolni a beporzók tevékenységét, nagyjából tudjuk, hogy reménytelenül.

Hazánkban a biológiai sokféleségben a legjelentősebb veszteséget a természetes növénytakaró elpusztításával okoztuk. Az ökoszisztéma-szolgáltatások 90 százalékát már feléltük, a természetes növénytakaró az ország területének 2 százalékára korlátozódik.

A csökkenés oka az ember terjeszkedése a bolygón. Az emberiség egyre nagyobb területet foglal el a természettől mezőgazdasági, ipari, közlekedési, turisztikai és települési célokra. A túlterjeszkedés az egyre növekvő erőforrás-felhasználásban is megnyilvánul. Ugyanakkor a természetes növénytakaró felélése mellett a helyzetet súlyosbítja, hogy az emberiség olyan vegyi anyagokkal terheli a környezetét, amelyek közvetlenül mérgezők, mint például a növényvédőszer, vagy közvetve vezetnek az élővilág károsodásához, mint például a legtöbb hulladék. Ez történik Magyarországon is.

Meg kellene végre érteni, hogy a biológiai sokféleség megőrzése nem valami széplelkűség, hanem az emberi élet fennmaradásának a záloga. Ha az élőlények veszélyben vannak a Földön, akkor mi is veszélyeztetve vagyunk. A biológiai sokféleség jelentőségét nem lehet eléggé hangsúlyozni. Nemzetközi kutatások az ökoszisztéma világméretű értékét a világ éves gazdasági kitermelésének közel a felére becsülik. De tudatában kell annak is lennünk, hogy ha nem lenne ökoszisztéma-szolgáltatás, akkor rövid időn belül halálra lennénk ítélve, mert elfogyna a levegőnk, mérgezetten lennénk a vizeink, megszűnne az élet feltétele.

Az éghajlat stabilizálása, a levegő összetételének megőrzése, a víz jó minősége, az erőforrások újratermelése, de még egyedi életünk is a biológiai sokféleség függvénye. Ennek ellenére mindennapi életünkben egyáltalán nem kap figyelmet ez a kérdés, és azt is be kell vallanunk, hogy nincs elegendő politikai akarat a biológiai sokféleség védelmére, mindig a rövid távú gazdasági érdekek a fontosabbak.

Azt is tudnunk kell, hogy a biológiai sokféleség védelme a társadalom és a gazdaság egész rendszerén belül lehetséges csak, és nem tudható le egy elkülönített természetvédelmi szakpolitikával. Ráadásul idehaza még ezt a korlátozott hatáskörű intézményrendszert is rendszeresen megnyirbálták: nemzeti parkjaink, természeti értékeink az ökoturisztikának nevezett gazdasági tevékenység szolgájaként szegődtek.

A természet és környezet védelmét a ma már Agrárminisztériumra, korábban Földművelésügyi Minisztériumra bízta a politika, vagyis mondhatni, hogy a kecskére káposztát. Ugyan az agrárium valóban terjedelmes kapcsolatban áll a biológiai sokféleség hatásmechanizmusát tekintve, de kétséges annak elvárása, hogy az alapjában véve gazdasági teljesítményelvadásokat szolgáló ágazat képes legyen önmagát korlátozni a biológiai sokféleség védelme érdekében.

Éppen ezért azt várjuk a kormánytól, hogy a biológiai sokféleség megőrzésével kezdjen el a súlyának megfelelően foglalkozni; integrálja a biológiai megőrzés megóvásának a szempontjait a különböző ágazati politikákba, és hozza létre ennek intézményrendszerét.

Emellett jelentős szemléletváltásra is szükség van. A biológiai sokféleség védelme nemcsak azért fontos, mert szép a természet, gyógyulni, megújulni lehet benne, hanem egyben nagyon komoly gazdasági kérdés is, és nem utolsósorban életünk alapja. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Államtitkár úr, a kormány nevében, parancsoljon!

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Először az utolsó mondataira szeretnék reagálni, hogy kecskére káposztát bíztak az Agrárminisztériumban. Ezt vegyem magamra is? *(Schmuck Erzsébet: Nyugodtan!)* Úgy gondolja? Magamra veszem nagyon szívesen, csak akkor tudomásul kell önöknek venni, és azért ebben, azt hiszem, ha ön is végiggondolja, amit mondott, akkor azért ha belegondol, ez nem teljesen így van, mert azt a világnépszerűség-növekedést, ami elindult és folyamatos, csak megfelelő mennyiségű élelmiszerral lehet kezelni és élelemmel ellátni ezeket az embereket.

Én nagyon örülök annak, hogy Magyarországon a környezettudatos gazdálkodással ma még - és remélhetőleg az elkövetkezendő időkben is - elérhetjük

azt, hogy meg tudjuk duplázni azt az élelmiszer-mennyiségünket, amit ma Magyarországon előállítunk. Én hiszem azt, hogy ez így van. Ez hozzájárul a nemzetgazdaság tevékenységéhez, és abban is hiszek, hogy ez környezettudatos, környezetvédelmi szempontból is minden feltételnek meg tud felelni.

Nem egyszerű feladat. Ön nem hiszi el; én mint mezőgazdász elhiszem, és hiszek benne. Én úgy gondolom, biztos, hogy ebben mindig ellentét lesz közöttünk, de én azt hiszem, hogy ha ezt logikusan végiggondoljuk, és valóban, a növényvédő szerek és egyéb anyagok, amelyekről ön említést tett, jelentős mértékben, már olyan mértékben korlátozzák a gazdasági folyamatokat, ami komoly hátrányt jelent a termés szempontjából, de erre is meglesznek a megfelelő válaszok.

(18.30)

A világ országaiban május 22-én a biológiai sokféleség nemzetközi napját vagy más néven a biodiverzitás védelmének világnapját ünnepeljük. A világnap elsődleges célja, hogy felhívjuk a nyilvánosság figyelmét az élővilág sokféleségére, amit ugye biodiverzitásnak is hívunk, illetve az ezt fenyegető veszélyekre.

A világnapot azért május 22-én ünnepeljük, mert 1992-ben ezen a napon fogadták el a biológiai sokféleség egyezmény végleges szövegét az ENSZ környezeti programjának Nairobiban tartott konferenciáján.

Magyarország minden évben tájékoztató, szemléletformáló programok keretében emlékezik meg a biológiai sokféleség világnapjáról.

Tekintettel arra, hogy a biológiai sokféleség egyezmény idén ünnepli a hatálybalépésének 25. évfordulóját, a V4 soros elnökeként javasoltuk a téma felvételét a V4+ konferencia magas szintű szakaszán. Ennek keretében közösen emlékezünk meg az elmúlt negyedszázadban elért eredményekről, illetve az előttünk álló feladatokról.

2015-ben az Országgyűlés ellenszavazat nélkül fogadta el hazánk 2015-20 közötti időszakra vonatkozó nemzeti biodiverzitás stratégiáját. A hazai biológiai sokféleség megőrzését célzó, 2020-ig szóló stratégia hat fő területre koncentrálna határozza meg a célkitűzéseket, mérhető célokat és azok elérését segítő intézkedéseket, foglalkozik többek között a természeti területek, értékek megőrzésével, természetvédelmi helyzetük javításával, a táji sokféleség, az ökoszisztéma-szolgáltatások fenntartásával és helyreállításával, a biológiai sokféleségre hatást gyakorló főbb ágazatok kérdéskörével, ezen belül a mezőgazdasággal, a garantáltan GMO-mentes mezőgazdasággal is.

Az előttünk álló feladatokról csak néhány gondolatot. A biológiai sokféleséget fenyegető problémák közül ki kell emelni az idegenhonos inváziós fajok térnyerését, a pollinátorok számának drasztikus csökkenését, a ritka és védett élőhelyek, illetve

fajok veszélyeztetettségét. Ezek a problémák több tényezőből állnak, amelyek között szerepel például a túl intenzív művelés vagy a művelés felhagyása, a túlzott növényvédőszer-használat, a nem megfelelő műtrágyahasználat is. Sokszor ezek a veszélyek elsősorban annak köszönhetőek, hogy az érintett felek nem rendelkeznek kellő információval. A megoldást jelentős mértékben elősegíti az ökoszisztéma-szolgáltatások széles körű megismertetése, térképezése és értékelése, a tájékoztatás, a szemléletformálás és a tapasztalatok átadása.

Köszönöm képviselő asszony kérdését. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik képviselője: „Meddig még?” címmel. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! „Meddig még?” című napirend utáni sorozatom jellemzően a devizahitel-károsultak kálváriájának újabb minősített eseteit hozza ide a parlament elé, olyan emberekét, akiknek a gondjára-bajára ez a kormány semmiféle megoldást nem talált, sőt bajuk megoldására semmiféle szándékot nem mutatott. Ugyanakkor igen furcsának érzem azt, hogy a nemzeti gyásznapon, Trianon évfordulóján, amiből egyébként a Fidesz-KDNP egyfajta örömködést próbál csinálni, nemzeti összetartozást próbál ünnepelni, ezek a magyar sorsok kidomborodnak. És bizony az elszakított részek magyarságának a sorsát nem kell sokáig ecsetelnünk, az ottani keserű kenyeret mindenki ismeri, de az egészen biztos, hogy itt a maradék országon belül is egyfajta Trianon valósult meg egy nagyon széles társadalmi csoport számra.

Mert a Fidesz-KDNP-s hazudozás ellenére, amit itt ma is hallhattunk, miszerint végtörlesztéssel igyekeztek kedvezni bizonyos társadalmi csoportoknak, az árfolyamgát tekintetében átmeneti levegőt biztosítottak ugyan ezen emberek egy nagyon kis részének, és a magáncsőd intézményét hozták még fel - államtitkár úr, javaslom, hogy a válaszába foglalja bele, hogy a magáncsőd intézménye hány embernek tudott segíteni Magyarországon; közlöm önnel, hogy ezer körüli vagy egy kicsivel az alatti lesz az a létszám, amely már-már az adósrabszolgaság egyfajta jegyeit mutatva, nagyon szigorú kényszerek közé helyezve ezeket a károsultakat, talán a végrehajtás szempontjából átmeneti túlélést biztosít. Nem biztosít ugyanakkor hosszan tartó megoldást lényegében senkinek és több százezres rétegeknek biztosan nem ez az egész intézményrendszer. És azt látjuk, hogy miközben az elszakított részekben is igen nagy a baj, és a magyarság mindennapi élete bizonyos szempontból könnyebb, de a számok szintjén biztos, hogy nem annyira kecsegtető, mint önök szeretnék látni, addig itt, Csonka-Magyarországon is ezek a problémák olyan fokon jelentkeznek, hogy a kivándorolt

százezrek között jelentős hányadot tesznek ki azok a banki károsultak, hitelkárosultak, közműcégek károsultjai, akik itt vagy a kilakoltatás sorsára kerültek, vagy arra kerültek volna, hogyha nem távoznak hamarabb.

Államtitkár úr, az ön kollégái itt a mai nap folyamán számtalan alkalommal hozták fel azt, hogy a magyar népesedési viszonyok az önök szemszögéből mennyit fejlődtek, javultak, miközben nagyjából velem egykorú a magyar népességfogyás. És közlöm önnel, hogy ha mi itt, a magyar parlament minden pártja, minden képviselője egy közös minimumprogram megvalósításával tökéletesen járunk el, tehát hiba nélkül kezeljük a demográfiai katasztrófát, akkor is alsó hangon 30 év ennek a problémának a megoldása.

Jönnek itt önök a termékenységi arányszámmal, ami egy vicc. Én nagyon örülök, hogyha ez az arányszám növekszik, nagyon örülök, hogyha 1,2 volt az alja és most 1,54 felé is tarthat akár, csak önök elhazudják azt, hogy a bázis, az a bázis, ami az érintett hölgyek számát jelzi, folyamatosan szűkül Magyarországon, tehát egy egyre kisebb körből kellene hogy kikerüljenek azok az újszülöttek, akik a reprodukcióhoz hozzájárulhatnának. De ők nem kerülnek ki. És a számok megint azt mutatják, hogy a népességfogyás üteme az előző évhez képest, államtitkár úr, gyorsult, és az önök statisztikai adataiban itt született magyar állampolgárokként szerepelnek külhonban született vagy elszakított részekben született magyar állampolgárok is. A külhonban születettek mindenképpen nagy számban, hiszen azt még talán ön is beláthatja - nem nagy fáradság -, hogy a legtöbb kivándorló magyar bár ott vállal állást, ott tesz szert fizetésre, nem feltétlenül égeti fel az összes hivatást maga mögött, itthon, Magyarországon nem feltétlenül jelenti be az összes hivatalnak azt, hogy ő bizony végleg kiköltözött és vissza se jön, sőt lehet, hogy még a tb-jogviszonyát is fenntartja, lehet, hogy van bejelentett lakhelye, és elképzelhető, hogy ingázóként külföldön tesz szert jövedelemre, de lehet, hogy oda fog költözni és ott fogja vállalni a gyermekeit.

És amikor az önök egyik kormánypárti társa kijelenti azt, hogy nagyságrendileg annyian jönnek haza külföldről, mint ahányan innen kivándorolnak, akkor a tudatmódosítók abba hagyásáért kiált az egyszeri magyar internethasználó vagy a kommentelő. Én nem fogalmazok ilyen durván, én csak visszafogottságra intem önöket a tekintetben, hogy ennyire a magyar rögválósággal szemben álló állításokat ne tegyenek. Itt teszek én is egy ígéretet: tartom azt, amit eddig is tartottunk a Jobbik frakciójával: minden, a magyar megmaradás felé mutató ötletüket, intézkedésüket támogatni fogjuk, támogatni fogom én magam is (*Balla György: Az alkotmánymódosítás! - Farkas Sándor: Csak tartsátok be!*), ha mondjuk, a gyermeknevelési cikkek áfatartalmát csökkenteni akarják, amiért nyolc éve küzdünk, én leszek az első, aki akkora igent nyom rá, hogy kiszakad a gomb a helyéből. De ha a hitelkárosultak kál-

váriáját nem rendezik, ha teljes magyar társadalmi csoportokat (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) elárulnak, akkor ne várjanak népesedési fordulatot, az magától nem fog eljönni (*Az elnök ismét csenget.*), csak nemzeti minimumok mentén...

ELNÖK: Képviselő úr, legyen szíves!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): ...és nagyon-nagyon felelős munkával. Köszönöm a lehetőséget. (*Taps a Jobbik soraiból.*)

ELNÖK: Farkas államtitkár úr a kormány nevében reagál. Parancsoljon!

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! A kérdése, hogy „Meddig még?": természetesen ön már olyan társadalompolitikai, szociológiai kérdéseket vetett fel, ami messze túlmutat a kérdésben megfogalmazottakon. Én azért megpróbálom a kérdésben megfogalmazott gondolatokra válaszolni, illetve néhány egyéb gondolatot is reagálni.

A bírósági végrehajtás alapvető célja az adós által meg nem fizetett hitelezői követelések behajtása. Fontos ugyanakkor kiemelni, hogy a hitelezői követelések nem csupán a pénzintézetek követeléséből tevődnek össze, hanem egyéb magánjogi követelések meg nem fizetésének is lehet eredménye az adós ingatlanának árverezése, az esetleges kilakoltatása, például gyermektartásdíj-követelések nemteljesítése. Tehát az adósok nem kizárólag a banki tartozásaik miatt kerülhetnek abba a helyzetbe, hogy lakóingatlanuk elhagyására kényszerüljenek.

A devizaadósok helyzetét rendező törvények vonatkozásában ki kell emelni a hitelintézeti törvény, a fogyasztói hitelekről szóló törvény módosítását, amelyek eredményeként bevezettük a középárfolyam kötelező alkalmazását, maximáltuk az előtörlesztési díjak mértékét, és bizonyos esetekben a futamidő meghosszabbítása díjak, költségek elszámolása nélkül történhetett.

(18.40)

Továbbá az Országgyűlés a devizatörvények megalkotásával rendezte a fogyasztói hitelekhez kapcsolódó kérdéseket, és meghatározta az érvénytelen szerződéses rendelkezések alapján szükségessé váló elszámolás szabályait, másrészt biztosította, hogy az érintetteket lakóingatlanaikból e rendezés ideje alatt ne lehessen kilakoltatni.

Ön segített a válaszomban, itt beszélhetnénk a forintosítás szabályairól, beszélhetnénk a Nemzeti Eszközkezelő történetéről. A magáncsődvédelemről ön egy kérdést tett itt gyorsan fel. Az én adataim szerint, június 4-ei adat szerint, az adósságrendezési nyilvántartás alapján 1251 eljárást kezdeményeztek,

amelyekben összesen 3256 fő érintett volt. Az eddigi ügyek száma alapján célul tűztük ki, hogy az adósok és a hitelezők érdekeltbbek legyenek a magáncsőd-eljárásban.

2017. október 31-én az Országgyűlés elfogadta a Harrach Péter, Hollik István és Szászfalvi László képviselő urak által benyújtott bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról szóló T/18004. számú törvényjavaslatot. A módosítás a végrehajtási eljárás során végrehajtható lakóingatlan kiürítésének foganatosítását december 1-jétől március 1-jéig terjedő időszak helyett november 15-től április 30-ig terjedő időszakot követő időszakra halaszthatja el, ha a kötelezett magánszemély.

Tisztelt Képviselőtársam! Amit ön a termékeny-rátával kapcsolatban mondott, azért én óvatosabban fogalmaznék az ön helyében, már csak azért is, mert számtalan olyan konkrét információ van, és ha ön netalántán járt a kampányban, de azon kívül is, mert akkor biztosan járta az utcákat és a tereket, én úgy gondolom, és már talán a koromra hivatkozva mondhatom azt, hogy ennyi babakocsit, ennyi kisgyermeket toló... (*Z. Kárpát Dániel: Ez nem szakmai érv! Ne vicceljen már!*) Ugyanaz a szakmai érv, amit ön mondott, de most énnálam van... (*Z. Kárpát Dániel közbeszólása.*)

ELNÖK: Nyugi! Nyugi!

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Én a számokat elmondtam, tisztelt képviselő úr. (*Z. Kárpát Dániel: Hogy ön hány babakocsit lát, államtitkár úr?! Valami komolyságot itt a parlamentben!*)

ELNÖK: Képviselő Úr! Köszönjük, már elmondtam, most az államtitkár úr beszél - már nem sokáig.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Jó, akkor viszont abban is meg vagyok győződve, hogy egyre több külföldön dolgozó magyar fiatal fog visszajönni Magyarországra, és már vissza is jött. (*Z. Kárpát Dániel: Örülök az ön meggyőződésének! A tények szerint...*) Majd figyeljen erre oda! Úgyhogy én örülök, hogy meghallgatott. További jó munkát kívánok! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! Most **képviselői eskütételre** és az esküokmány aláírására kerül sor. Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy olvassa elő az eskü szövegét. Felkérem Hadházy Ákos képviselő urat, hogy az ülés helyén tegye le az esküjét, az Országgyűlést pedig, hogy felállva hallgassuk meg az eskütételt. Jegyző úr! (*A teremben lévők felállnak. - Hiszékeny Dezső jegyző előolvassa az eskü szövegét.*)

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Én, dr. Hadházy Ákos fogadom, hogy Magyarországhoz és annak Alaptörvényéhez hű leszek, jogszabályait megtar-

tom és másokkal is megtartatom. Országgyűlési képviselői tisztségemet a magyar nemzet javára gyakorolom.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy aláírásra készítse elő az esküokmányokat, Hadházy képviselő urat pedig, hogy kézjegyével lássa el az esküokmányokat. Parancsoljanak! *(Megtörténik. - Az esküokmányt aláírató dr. Szűcs Lajos gratulál dr. Hadházy Ákosnak, és átadja az aláírt esküokmány egyik példányát. - Dr. Hadházy Ákosnak elsőként Ungár Péter, majd Schmuck Erzsébet és dr. Haran-*

*gozó Tamás gratulál.)* Hadházy képviselő úrnak az Országgyűlés és a magam nevében is eredményes munkát és sok sikert kívánok.

Tisztelt Országgyűlés! Megköszönöm mai munkájukat. Tájékoztatom önöket, hogy a Házbizottság soron kívüli ülésére most kerül sor a főemelet 21. számú termében. A többségnek, akinek nem kell jönni a Házbizottság ülésére, kellemes estét kívánok.

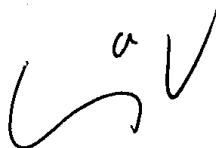
Az Országgyűlés holnap reggel 9 órakor folytatja az ülést. Az **ülésnapot bezárom**. Viszontlátásra!

*(Az ülésnap 18 óra 45 perckor ért véget.)*

Hiszékeny Dezső s. k.  
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.  
jegyző

A kiadvány hitelül:




Dr. Bárány Tibor  
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv  
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója  
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,  
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda  
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.  
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4  
Telefon: 441-4222  
Telefax: 441-4599  
Nyomda: EUOTRONIK Zrt.  
MINDEN JOG FENNTARTVA!  
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)  
ISSN: 2064-8367 (Online)